

БА 01
Ч1507

КУЗЬМА
ЧОРНЫ

1900-1944

ДЗЯРЖАУНАЕ
ВУЧЭБНА-ПЕДАГАГІЧНАЕ ВЫДАВЕЦТВА БССР
МИНСК 1954

ЛЕННИК

БА 55.61.14
Ч1507

ДЗЯРЖАУНАЯ БІБЛІЯТЭКА БССР ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА
АДДЗЕЛ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ І БІБЛІЯГРАФІІ

Бел. аддзел
1994 г.

КУЗЬМА ЧОРНЫ

1900—1944

Бібліяграфічны даведнік

ДЗЯРЖАУНАЕ
ВУЧЭБНА-ПЕДАГАГІЧНАЕ ВЫДАВЕЦТВА БССР
МИНСК 1954

дэсл + лэб
7 4021

Склала Н. Б. ВАТАЦЫ

* * *

Пад агульнай рэдакцыяй кандыдата філалагічных
наук В. В. БАРЫСЕНКА

«Вялікае шчасце для пісьменніка
пісаць аб народзе і яго шчасці
і самому быць шчаслівым разам
з народам»

Кузьма Чорны

ПРАДМОВА

22 лістапада 1944 г. перастала біцца сэрца выдатнага мастака слова, беларускага совецкага празаіка і драматурга Кузьмы Чорнага. Пісьменнік памёр у самым росквіце сваіх творчых сіл, поўны вялікіх творчых планаў і замыслаў.

Выступіўшы ў літаратуры ў 1923 годзе з невялікімі апавяданнямі, фельетонамі і нарысамі, Кузьма Чорны як пісьменнік фарміраваўся і мужнеў разам з развіццём совецкага грамадства, з ростам сцяялістычнай свядомасці совецкага народа. Раманы, аповесці, апавяданні і драмы, напісаныя К. Чорным за 20 год літаратурнай дзейнасці, прысвечаны паказу вялікага гістарычнага шляху беларускага народа. Шырока вядомы беларускаму чытачу і мастацкія пераклады Кузьмы Чорнага твораў класічнай рускай літаратуры на беларускую мову (А. С. Пушкіна, Н. В. Гогаля, А. Н. Остроўскага, А. М. Горкага і др. аўтараў). П'есы пісьменніка многакратна ставіліся беларускімі драматычнымі тэатрамі.

Кузьма Чорны бачыў прызначэнне пісьменніка ў тым, каб пісаць аб народзе і для народа, высока ставіў прафесію пісьменніка і патрабавальна адносіўся да свайго пачэснага абавязку перад народам. Пісьменнік многа і ўпартая праца вадзіла над сваімі творамі.

З 1925 па 1953 год выдана 47 кніг пісьменніка тыражом 357500 экземпляраў. З іх на беларускай мове — 36 кніг у колькасці 279000 экземпляраў, у перакладзе на рускую мову — 5 кніг у колькасці 48000 экземпляраў і на іншых мовах народаў СССР — 6 кніг у колькасці 30 500 экземпляраў. За час свайго літаратурнай дзейнасці Кузьма Чорны напісаў каля 300 твораў рознастайных жанраў: раманаў, аповесцей, апавяданняў, драм, нарысаў, фельетонаў, памфлетаў, публіцыстычных артыкулаў і артыкулаў па пытаннях літаратуры і мастацтва. Некаторыя з іх увайшлі ў зборнікі Кузьмы Чорнага, але

многа твораў пісьменніка публіковаліся толькі ў перыядычным друку.

Гэты даведнік коратка знаёміць чытача з жыццём і дзейнасцю Кузьмы Чорнага, з яго творамі, з іх выданнямі і публікацыямі ў перыядычным друку.

Некаторыя творы Кузьмы Чорнага змяшчаліся ў часопісах і газетах без подпісу і пад рознымі псеўданімамі. У даведніку названы творы пісьменніка, якія маюць подпіс «Кузьма Чэрны» або падпісаныя сапраўдным прозвішчам аўтара, а таксама творы, аб якіх маюцца пэўныя звесткі аб тым, што яны напісаны К. Чорным. Таму даную бібліяграфію твораў Кузьмы Чорнага нельга лічыць поўнай. Спіс твораў К. Чорнага, зменшаны ў даведніку, трэба разглядаць як першую ступень да стварэння поўнай бібліяграфіі твораў пісьменніка, якая можа быць складзена толькі на аснове грунтоўнага вывучэння тэкстаў тых перыядычных выданняў, у якіх друкаваліся яго творы.

Біяграфічныя звесткі «Асноўныя даты жыцця і дзейнасці Кузьмы Чорнага» складзены на аснове апублікованай і рукапіснай аўтабіяграфіі К. Чорнага і аўтабіяграфічных яго выказванняў у друку; успамінаў удавы пісьменніка Р. І. Свераноўскай; крытыка-біяграфічных артыкулаў аб творчасці пісьменніка.

Задача данага даведніка — дапамагчы бібліятэкару, настаўніку і студэнту філалагічнага факультэта ў вывучэнні беларускай літаратурнай спадчыны беларускага совецкага празаіка і драматурга Кузьмы Чорнага і ў пропагандзе яго творчасці сярод шырокіх колаў чытачоў.

I. ДАТЫ ЖЫЦЦЯ І ТВОРЧАСЦІ КУЗЬМЫ ЧОРНАГА.

1900

24 чэрвяня ў маёнтку Боркі, Слуцкага павету, Мінскай губерні (цяпер Чырвонаслабодскага р-на, Мінскай вобласці), у сям'і парабка Карла Феліксавіча Раманоўскага нарадзіўся Мікалай Карлавіч Раманоўскі (Кузьма Чорны).

Дзяды пісьменніка былі ткачамі¹⁾.

У аўтабіографіі Кузьма Чорны пісаў: «Я радзіўся ў 1900 годзе ў маёнтку Боркі, на Случчыне (цяпер Чырвонаслабодскага раёна), дзе мой бацька служыў парабкам у пана Вайніловіча. Ён пайшоў у парабкі таму, што меў усяго адну дзесяціну зямлі ды і тая была падзелена напалам з яго бацькам, майм дзедам. Жыць з сям'ёй на поўдзесяціне зямлі не было як... Я ўспамінаю жыццё сваіх бацькоў і сваё маленства. Гэта быў жудасны час, калі кавалак хлеба і палатняная рубашка, адна на год, здаваліся шчасцем. Так жылі ўсе тыя людзі, сярод якіх я вырас і выгадаваўся. Так жыў народ»²⁾.

Хлопчык праяўляў вялікія здольнасці. Маці Кузьмы Чорнага Гліцэра Міхайлаўна была пісьменнай і сама навучыла сваіх дзяцей чытаць і пісаць. У шэсць год Кузьма Чорны ўмеў ужо добра чытаць. Маці абудзіла ў хлопчыку любоў да кнігі. (Успаміны сястры Кузьмы Чорнага аб дзіцячых гадах пісьменніка прыведзены ў артыкуле В. Вольскага «Кузьма Чорны»³⁾).

1908

Імкнучыся дашь асвету свайму здольнаму сыну, бацька Чорнага кінуў парабкаваць у пана, і сям'я Раманоўскіх перабралася ў мястэчка Цімкавічы, Копыльскага раёна.

«Калі мне споўнілася восем год, бацькі мае пачалі думаць пра тое, што добра было-б, каб я навучаўся як-небудзь грамаце. Каля маёнтка Борак школ блізкіх не было і з гэтай прычыны бацька кінуў службу і пераехаў на сваю радзіму ў мястэчка Цімкавічы, Копыльскага раёна.

¹⁾ Пра дзеда пісьменніка Міхала Парыбку — слáўнага майстра слуцкіх сарвэт і яго дачку — маці пісьменніка, якая таксама была выдатнай сарвэтніцай, гл. артыкул К. Чорнага — Слуцкія сарвэты. (Часопіс «Беларусь», 1945, № 10, с. 35.)

²⁾ К. Чорны. Аўтабіографія (1940 г.). У кн. «Беларуская літаратура». Хрестаматыя для 9 кл. сярэдн. школы. Склад. Ал. Кучар. Мінск, 1940, с. 351 — 352.

³⁾ Часоп. «Полымя». 1950, № 6, с. 111 — 112.

Але як пражыць на поўдзесяціне зямлі? Ні каня, ні каровы ў нас не было, не было за што купіць і на чым трываць. Бацька ведаў плотніцкае рамяслу і пачаў хадзіць на падзённую працу з сякераю¹⁾.

Кузьма Чорны пачаў вучыцца ў Цімкаўскай пачатковай школе.

1916 —

1919

Скончыўшы пачатковую школу, Кузьма Чорны паступіў у 1916 годзе ў настаўніцкую семінарыю ў гор. Несвіжы.

«Я скончыў Цімкаўскае народнае вучылішча, пасля чаго рыхтаваўся да паступлення ў Несвіжскую настаўніцкую семінарыю, у якую паступіў у 1916 г., калі мне было 16 год. У настаўніцкую семінарыю я пайшоў таму, што гэта была найбольш зручная школа для тых, хто не мей за што вучыцца: там не бралі платы за навуку, а лепшым вучням, якія добра вучыліся, давалі стыпендыю»²⁾.

У гады вучобы ў настаўніцкай семінарыі Кузьма Чорны пазнаёміўся з класічнай рускай літаратурай, а таксама з творамі беларускіх пісьменнікаў-дэмакратаў — Янкі Купалы і Якуба Коласа, вершы якіх былі папулярныя сярод перадавой часткі семінарыстаў. Яшчэ ў сценах настаўніцкай семінарыі Кузьма Чорны палюбіў літаратуру і марыў аб tym, каб прысвяціць сябе літаратурнай справе.

У 1919 г. семінарыя была закрыта. «Закончыць асвету ў настаўніцкай семінарыі — пісаў Кузьма Чорны, — мне не ўдалося з той прычыны, што зімой 1919 г. палякі закрылі семінарыю, а пасля адыходу палякаў Несвіж застаўся на польскай тэрыторыі»³⁾.

1920

Пасля вызвалення Беларусі Чырвонай Арміяй ад белапольскіх акупантаў у ліпені 1920 г. Кузьма Чорны працуе сакратаром Цімкаўскага валаснога рэйкому (зраз Копыльскага р-на, Мінскай вобласці).

1921

Вясною 1921 г. Кузьма Чорны быў накіраваны ў Слуцкі павятовы ваенкамат, дзе працеваў спрэвадодам у мабілізацыйным аддзеле. Увесень К. Чорны пачынае працеваць сакратаром аддзела народнай асветы пры Цімкаўскім валасным рэйкому.

1922

1922 — 1923 навучальны год Кузьма Чорны настаўнічае ў Цімкаўскай сямігадовой школе. У гэты час ён настойліва займаецца самадукацияй.

У 1922 годзе памерла маці пісьменніка.

1923

У 1923 годзе, працуючы настаўнікам у Цімкавічах, К. Чорны піша свае першыя апавяданні. 5 мая 1923 г.

¹⁾ К. Чорны. Аўтабіяграфія 1940 г.

²⁾ Там-жа.

³⁾ Там-жа.

у газете «Совецкая Беларусь» (№ 98) упершыню друкуеща кароткае апавяданне пісьменніка «На граніцы» пад псеўданімам «Кузьма Чорны»¹⁾. З гэтага часу яго апавяданні, нарысы і фельтоны сістэматычна друкуюцца на старонках газет, а пазней і часопісаў.

У 1923 г. Кузьма Чорны напісаў апавяданні «На граніцы», «Вёска», «Маё дзела цялячае» і «На варце», чатыры вершаваных творы і артыкул «Пытанне сённяшняга дня».

Увосень 1923 г. пісьменнік паступае на літаратурна-лінгвістычнае аддзяленне педфака Беларускага дзяржаўнага універсітэта.

1924
Побач з вучобай у Беларускім дзяржаўным універсітэце Кузьма Чорны піша пераважна невялікія апавяданні і жанравыя сцэнкі з жыцця беларускай вёскі і горада і фельтоны на злобадзённыя тэмы. Аўтар паказвае ў іх рысы новага совецкага чалавека («Быльніковы межы», «Максімка»). Творы пісьменніка публікуюцца ў беларускіх газетах. З 25-га мая 1924 г. Кузьма Чорны пачынае супрацоўнічаць у газете «Беларуская вёска».

1925
Выходзіць першая кніга Кузьмы Чорнага «Апавяданні» (Мінск, выд. ЦБ «Маладняка») і зборнік апавяданняў «Срэбра жыцця» (Мінск, выд. ЦБ «Маладняка»).

Пісьменнік піша многа новых твораў: апавяданні («Буланы», «Гутарка ноччу ў дарозе», «Забойства» і інш.), нарысы і першы драматычны твор — сатырычную п'есу «Не пішы чорт ведае як».

З прычыны хваробы Кузьма Чорны прымушан быў кінуць вучобу. «Я прошел два курса университета. В 1925 г. у меня начал развиваться туберкулёз лёгких и я вынужден был оставить учёбу...» (К. Чорны²⁾).

У гэтым-жэ годзе пісьменнік пачынае працаваць сакратаром Мінскай газеты «Беларуская вёска» (1925 — 1928 г.)

1926
Выданы тры новых зборнікі апавяданняў К. Чорнага: «Падарозе» (Мінск, выд. ЦБ «Маладняка»), «Пачуцці» (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.), «Хвоі гавораць» (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.).

Пісьменнік піша многа новых апавяданняў («Буры», «Вечар», «Выпадак увосень») і інш. Пачынае працаваць над буйнымі празаічнымі творамі.

Кузьма Чорны ўступае ў літаратурную арганізацыю «Узвышша».

¹⁾ У якасці псеўданіма пісьменнік узяў прозвішча свайго дзеда па мацеры — Міхала Парыбка-Чорнага.

²⁾ К. Чорны. Аўтабіяграфія 1943 г. захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

- 1927 Кузьма Чорны заканчвае свае першыя раманы «Сястра» і «Зямля»¹⁾ і распачынае працу над раманам «Вецер і пыл».
- Піша рад новых апавяданняў («Начлег у вёсцы Сінегах», «Не хачу гэтак», «Спаконне» і інш.), нарысаў, фельетонаў і крытычных артыкулаў па пытаннях беларускай мастацкай літаратуры.
- 1928 У 1928 г. К. Чорны пакідае работу ў рэдакцыі газеты «Беларуская вёска». З гэтага часу Кузьма Чорны цалкам прысвячае сябе літаратурнай працы²⁾.
- Выдаецца асобным выданнем раман пісьменніка «Зямля» (Мінск, Дзярж. выд. Бел.). Кузьма Чорны дапрацоўвае напісаны ў 1927 г. апавяданні «Вераснёвыя ночы» і «Не хачу гэтак»; піша некалькі літаратурна-крытычных артыкулаў («Леў Талстой», «Максім Горкі» і інш.), перакладае на беларускую мову апавяданне Максіма Горкага «Едуць»³⁾.
- 1929 Выдан зборнік апавяданняў Кузьмы Чорнага «Вераснёвыя ночы» (Мінск, Бел. дзярж. выд-ва).
- Кузьма Чорны піша аповесць «Лявон Бушмар» і апавяданне «Неўзабаве вясна» (позней друкавалася пад назваю «Нянавісць»). Гэтымі творамі пачата серыя мастацкіх твораў Кузьмы Чорнага на тэму класавай барацьбы і калектывізацыі беларускай вёскі.
- У гэтым-жа годзе напісаны пісьменнікам апавяданні «Ноўвыя боты», «Справа Віктара Лукашэвіча» і некалькі артыкулаў аб творчай працы пісьменніка і мове літаратурнага твора.
- 1930 Вышлі наступныя кнігі Кузьмы Чорнага: «Лявон Бушмар» (Аповесць. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва); «Нянавісць» (Апавяданні. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва); «Буры» (Апавяданні. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва).
- У перакладзе К. Чорнага на беларускую мову выдана аповесць В. Карапенкі «У благой кампаніі» (Мінск, Бел. дзярж. выд-ва).
- У новых сваіх творах пісьменнік працягвае развіваць тэму класавай барацьбы напярэдадні і ў час калектывізацыі беларускай вёскі. На гэту тэму Кузьма Чорны піша на працягу года аповесць «Вясна» і раман «Ідзі, ідзі».
- У 1930 г. напісана першое апавяданне з серыі «Брыгадзіравы апавяданні», аб рабочых соцыйлістычнага прадпрыемства — «Ударнік Вінгель» (позней друкавалася пад назваю «Вінгель») і яшчэ некалькі твораў.

¹⁾ Аб заканчэнні рамана «Зямля» паведамлялася ў хроніцы часоп. «Узвышша», 1927, № 1, стар. 165.

²⁾ Гл. аўтабіографію К. Чорнага (1943 г.), захоўваеца рукапіс у Р. І. Свяраноўскай.

³⁾ Зменшчана ў часоп. «Чырвоны сейбіт», 1928, № 4 — 5.

1931

Асобнай кнігай выдаецца апавесіць «Вясна» (Мінск, Бел. дзярж. выд-ва), аб першых днях калгаснай вёскі.

Кузьма Чорны піша і публікуе ў перыядычным друку раман «Бацькаўшчына» — адзін з любімых твораў беларускага чытача. Працягваючы пачатую ў 1930 годзе серию твораў аб людзях соцыялістычнай прамысловасці («Брыгадзіравы апавяданні»), піша апавяданні: «Браты», «Броня Казакевіч», «Рамонтная брыгада» і «Мадэльшчык Пархвіенка».

1932

Кузьма Чорны прынят у члены Саюза совецкіх пісьменнікаў БССР.

На працягу года выдаюцца наступныя кнігі аўтара: раман «Бацькаўшчына» (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.), «Брыгадзіравы апавяданні» (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.), «Выбраныя апавяданні» (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.) і ў серыі для малапісьменных — «Два апавяданні» (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.).

Кузьма Чорны піша драму ў 4-х дзеях «Бацькаўшчына» на сюжэт аднайменнага рамана, а таксама п'есу «Лета».

У снежні 1932 г. п'еса «Бацькаўшчына» ставіцца Першим Беларускім дзяржаўным тэатрам (г. Мінск). Спектакль меў заслужана вялікі поспех у гледача, але сам аўтар, выключна патрабавальны да сябе мэтак слова, лічыў драму «Бацькаўшчына» незакончанай. У артыкуле «Пра сваю п'есу» Кузьма Чорны пісаў:

«П'еса «Бацькаўшчына» як драматургічнае цэлае, яшчэ не ёсьць зусім закончаны твор. Перад аўтарам яшчэ вялікая работа ў кірунку сплющэння інтырыгі так, каб з твору нельга было ні выкінуць самае найменшае сітуацыі, сказу і слова, ні каб нельга было нічога гэтага дадаць. Яшчэ засталася работа над узмацненнем вобраза Марылькі, Адасі Гушкі, над тым, каб у сэнсе інтырыгі давесці да канца вообраз Эдуарда Лявера і Данілы Раутовіча.

Той акт, які цяпер ідзе на сцэне, як трэці акт, павінен быць паданы так, як першыя два акты: каб падзеі ў ім прыйшлі праз індывидуальнае праламленне галоўных персанажаў твора, без адрыву ад іх, у маналітнасці з імі.

Аўтар хоча давесці свой твор да ўзорнай закончанасці, да найбольшай злітнасці формы і ідэі¹⁾.

І сапраўды, у наступныя гады Кузьма Чорны многа працуе над удасканаленнем сваёй п'есы.

З 1932 года Кузьма Чорны пачынае працаваць кансультантам у кабінце маладога аўтара пры Доме пісьменнікаў.

Кузьма Чорны працуе над удасканаленнем сваёй п'есы «Бацькаўшчына».

У новым варыянце п'еса ў 3-х дзеях ставіцца ў 1933 г. Першым Беларускім дзяржаўным тэатрам²⁾.

¹⁾ Газ. «Звязда» № 275 ад 10. XII-1932 г.

²⁾ Гл. газ. «Літаратура і мастацтва» № 18 за 1933 г.

1933

У гэтым-же годзе Кузьма Чорны піша яшчэ адзін варыянт п'есы «Бацькаўшчына» — мантаж для клубных пастановак у 2-х дзеях і публікуе яго ў альманаху «Напагатове» (1933, № 2 — 3). Працуе над новым раманам «Трыццаць год».

Аб творчых задумах рамана «Трыццаць год» Кузьма Чорны пісаў: «Я стаўлю сабе мэту паказаць праз гэты раман, як расла і фарміравалася ў дзейных будаўнікоў соцывілізма наша моладзь; як, вырастаючы, яна ўдзельнічала ў рэвалюцыі і сама рабіла яе, змагалася за яе, якія мела дачыненні з варожаю рэвалюцыі буржуазнаю моладдзю; як лепшыя прадстаўнікі дробна-буржуазнай моладзі прыходзяць да рэвалюцыі — да ідэі соцывілізма»¹⁾.

Пісьменнікам напісаны апавяданні «Брыгадзірава памылка», «Звяга» і «Трухлявае кола».

У сакавіку 1933 г., удзельнічаючы ў работе першага пашыранага пленума Аргкамітэта ССПБ, Кузьма Чорны гаварыў аб tym, што пісьменнік павінен «мысліць у сваёй работе ў вялікіх маштабах». «Мы не павінны, — гаварыў ён, — корпацца ў маленькім, нецікавым. Мы павінны рабіць вялікія абагульненні і мы аб гэтым добра ведаем»²⁾.

У радзе артыкулаў, напісанных у 1933 г., Кузьма Чорны піша аб становішчы беларускай драматургіі, аб соцывілістычных прынцыпах совецкай літаратуры («Сіла нашай літаратуры ў інтэрнацыяналізме»), аб сваіх творчых планах.

Вялікую ўвагу аддае Кузьма Чорны працы з маладымі аўтарамі. Пытанню выхавання маладых літаратурных кадраў прысвечан артыкул пісьменніка «Працу з кадрамі ў вытворчы план». У ім Кузьма Чорны заваствае ўвагу на неабходнасці рыхтаваць маладыя кадры пісьменнікаў і намічае шлях, па якому павінна ісці вучоба маладых — шлях настойлівага авалодання прынцыпамі соцывілістычнага рэалізма. «Уладаючы багатым матэрыялам, — пісаў Кузьма Чорны, — маладыя аўтары не маюць яшчэ ўмельства літаратурнае арганізацыі гэтага матэрыялу. І перад аргкамітэтам задача — зрабіць з маладых аўтараў майстроў літаратуры. Бо натуралістычная падача матэрыялу, хоць сабе і пісьменная, яшчэ не ёсьць літаратурная творчасць. Маладым аўтарам трэба вучыцца з сырога матэрыялу рабіць літаратурны твор...

Па-моіму, работу з маладым аўтарам трэба пачынаць з таго, што ўжо з самага пачатку ставіць перад ім праблемы творчага вымысла, творчае фантазіі.

Што гэта значыць?

1) К. Чорны. Пісьменнікі адказваюць комсамольцам - «Комунараўцам». Газ. «Літаратура і мастацтва» № 26 за 29.IX.1933 г.

2) Газ. «Літаратура і мастацтва» № 8 за 19.III.1933.

Гэта значыць перш за ўсё, што трэба вучыць маладога аўтара абагульняць факты і рабіць з іх пэўныя філасофскія вывады...

Без філасофскага асмыслення падзеяй будзе толькі механічнае злучэнне фактаў. І мы павінны нашу работу з маладымі аўтарамі праводзіць «у філасофскім плане», гэта значыць, у плане станаўлення маркесіцкага светапогляду маладога пісьменніка. Без гэтага наш аўтар не навучыца майстэрству¹⁾.

1934 Кузьма Чорны зноў дапрацоўвае п'есу «Бацькаўшчына» і падрыхтоўвае да выдання літаратурны тэкст п'есы, які значна адрозніваецца ад тэатральнага варыянта. П'еса выходзіць асобным выданнем («Бацькаўшчына». Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.).

У школьнай серыі выдана кніга апавяданняў Кузьмы Чорнага «Выбраныя творы» (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел.).

Кузьма Чорны заканчвае і публікуе ў перыядычным друку першую частку рамана «Трыццаць год», піша апавяданне «Святая» папружка». На працягу года публікуе рад літаратурна-крытычных артыкулаў, у якіх узімае пытанні майстэрства пісьменніка, асаблівую ўвагу звяртае на мову мастацкага твора («Працаўца над драматургічным словам», «Мы должны фантазировать» і інш.).

У артыкуле «Наша мова дасягнула вялікага росквіту», прысвечаным новаму беларускаму правапісу, уведзенаму пастановай СНК БССР у 1934 годзе, Кузьма Чорны, спыняючыся на магутным росквіце беларускай мовы ў БССР, выкryвае варожую нацдэмактскую тэорыю так званай «самабытнасці». Кузьма Чорны пісаў:

«І от як змяняецца мова і які новы сэнс яна набывае, тэта мова новага соцыйлістычнага чалавецтва, дзе няма ні «палешукоў-пінчукоў», ні іхняга голаду і бяспраўя, ні паноў, ні падпанкаў, а ёсьць толькі чалавек, вольны ад ўсялякага прыгнечання, а, значыцца, тут зліццё ўсіх народаў. Гэты юнтарызм і непакоіць нацдэмакт, бо ён нямыслім ва ўмовах буржуазнага грамадства. Нацдэмакт плачуць аб тэй «самабытнасці» беларуса, калі ён быў «не чалавек» і яго можна было эксплуатаваць беларусу з хутара або маёнтка... Адміранне «самабытнага», «я не чалавек, я пінчук» — азначала гібель эксплуатаціі...

Былы «не чалавек» цяпер у БССР рабіць агульна-чалавечую большэвіцкую справу²⁾.

Вялікую ўвагу, як і раней, аддае Кузьма Чорны выхаванню маладых пісьменнікаў. На першым з'ездзе пісьмен-

1) Газета «Літаратура і мастацтва» № 28 за 26/X-1933 г.

2) Гл. фотакопію № 122 у фондзе Аддзела беларускай літаратуры і бібліяграфіі Дзяржаўнай бібліятэцы БССР імя В. І. Леніна.

нікаў Совецкай Беларусі, у чэрвені 1934 г., Кузьма Чорны рабіць даклад «Пра вучобу і творчасць пачынаючых». У сваім дакладзе ён зноў падкрэслівае выключнае значэнне для пісьменнікаў настойлівага авалодання майстэрствам мастака, глыбокага авалодання метадам соцыялістычнага рэалізма.

У жніўні ён выступае на першым Усесаюзным з'ездзе пісьменнікаў з прамовай — «Рэальнасць, фантазія і вымысел».

1935 Кузьма Чорны заканчвае раман «Трэцяе пакаленне», які публікуецца ў часопісе «Пслъм» і выходзіць асобным выданнем (Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1935); піша апавяданне «Мураваны скляпок».

Па-ранейшаму многа часу аддае Кузьма Чорны рабоце кансультанта ў кабінече маладога аўтара пры Саюзе Совешкіх пісьменнікаў БССР. Да яго сістэматычна звязаўшага за парадай і дапамогай пачынаючыя ў той час працаікі і драматургі (Ус. Краўчанка, І. Грамовіч і інш.). Уважліва і клапатліва выхоўваў ён моладзь¹⁾.

1936 Кузьма Чорны напісаў аповесць «Люба Лук'янская» і друкуе яе ў часопісе «Полымя рэвалюцыі».

У лютым удзельнічаў у рабоце III пленума Праўлення Саюза Совешкіх пісьменнікаў СССР, які адбыўся ў Мінску. Выступіў на пленуме з прамовай «Абуджаць лепшыя думкі і пачуцці чытача». У сваім выступленні Кузьма Чорны гаварыў аб недахопах беларускай літаратуры таго часу.

«У шмат якіх выпадках, — гаварыў К. Чорны, — мы паказваем жыщё больш бледным, чым мы яго бачым. Без фантазіі, без творчага вымыслу не можа быць створана ніякага вялікага мастацкага твора. Сіла нашай літаратуры не ў тым, што яна прыгожа можа расказаць, як пабудован камбінат, а ў тым, каб яна хвалявала чытачоў, абуджала лепшыя іх думкі і пачуцці, гартаўала іх. Гэта — простае прызначэнне мастацтва.

Давайце думаць пра літаратуру як пра мастацтва»²⁾.

У 1936 г. Кузьма Чорны перакладае на беларускую мову ўрэштк з аповесці А. С. Пушкіна «Капітанская дачка» («У Белагорскай крэпасці»³⁾), п'есу А. Н. Фурманавай і С. Луніна «Чапаеў»⁴⁾ і раман К. Лордкіпанідзе «Далоў кукурузную рэспубліку»⁴⁾.

1937 Асобным выданнем выдаецца аповесць «Люба Лук'янская» (Мінск, Дзярж. выд-ва БССР).

¹⁾ Гл. успаміны І. Грамовіча — Выдатны пісьменнік-настаўнік. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 40 за 23.XI-1946 г.

²⁾ Газ. «Літаратура і мастацтва» № 16 за 27.II-1936 г.

³⁾ У газ. «Звязда» № 240 за 18.X - 1936 г.

⁴⁾ Выдана асобным выданнем.

Кузьма Чорны пачынае праца ваць над драмаю «Аксеня Чадавецкая»; піша апавяданне для дзяцей «Як дзядзька Тамаш напалохаў ваўкоў»; публікуе нарысы, змяшчае ў газетах рад артыкулаў.

У палымяным артыкуле «Ясны дзень краіны» сцісла і ярка харектарызуе пісьменнік гісторычны шлях беларускага народа:

«То гнучыся да зямлі, то грозна ўзнімаючы галаву і выпростаючы плечы ад пакалення ў пакаленне, з стагоддзя ў стагоддзе чалавек нёс мару аб шчасці і радасці. Чуючы сабе назыву то «быдла», то «мужык», называючы сам сябе «простым чалавекам» і маючы сапраўднае сваё слáунае імя — беларускі народ — ён данёс сваю мару да яснага дня...

Тып панскага прыганятага адышоў у нябыт і жыве толькі ва ўспамінах. Вусаты шляхціч не кідае пагардлівага позірку на свайго парабка. Вальможны пан не называе нашага чалавека быдлам. Самыя слова — парабак, батрак, бядняк, галота, галетнік — вышлі з быту. Жыццё стала перад чалавекам ва ўсёй панаднасці, харастве і радасці. Сусед суседа не есць за кавалак гнілой вяроўкі. Жыццё ў калгасе зрабіла яго інтэрэсы больш шырокімі, яго асабістыя інтэрэсы патрэбны ўсёй грамадзе. У яго душы адмерла дробязнасць, і ён стаў дзеячом...

... А што такое цяперашні беларускі «просталюдзін»? Гэта бацька сына інжынера, або дачкі доктара. Маладзейшыя дзеці яго — камбайнёры і лётчыкі, сам ён не пасіўны бядак, якому важна абы-як пражыць на свеце, а ён дзеяч свайго горада ці калгаса.

Вы спаткаеце гэтага «просталюдзіна» як члена Урада свае рэспублікі і на з'ездзе советаў, і на з'ездзе партыі — там ён гаворыць, як весці далей наперад усю краіну...

Мы дажылі да шчасця»...¹⁾

Кузьма Чорны перакладае на беларускую мову творы А. С. Пушкіна («Дуброўскі», «Станцыённы сматрыцель»)²⁾, А. Н. Остроўскага («Гарачае сэрца»)³⁾ і Максіма Горкага («На солі»)⁴⁾.

1938 Кузьма Чорны піша драму ў адной дзеі «Базылевічава сям'я», у гэтым-же годзе яна выдаецца асобным выданнем (Мінск, Дзярж. выд-ва БССР). Напісана апавяданне «Макар-кавых Волька» і нарыс «Васіль Сымонавіч Кедрык — кандыдат у дэпутаты Вяроўнага Совета БССР».

У 1938 г. пісьменнік пачынае пісаць грунтоўную кры-

¹⁾ Газ. «Літаратура і мастацтва» № 57 за 2.XI-1937 г.

²⁾ У часоп. «Полымя рэвалюцыі», 1937, № 2.

³⁾ Выдана асобным выданнем (Мінск, 1937).

⁴⁾ У часоп. «Полымя рэвалюцыі», 1937, № 6.

тычную працу аб «Новай зямлі» Якуба Коласа, над якой з вялікай любоўю працаўаў на працягу некалькіх год. У артыкуле «Мае творчыя планы на 1940 год» Кузьма Чорны пісаў аб тым, што мяркую закончыць у 1940 годзе «Крытычную працу аб «Новай зямлі» Якуба Коласа — аб гэтым найвыдатнейшым творы нашай літаратуры, які, на маю думку, яшчэ не быў правільна ацэнены»¹).

1939 Кузьма Чорны заканчвае ў апошній рэдакцыі і друкуе ў часопісе «Полымя» (1939, № 10) драму «Бацькаўшчына» (Канчатковы варыянт п'есы значна адрозніваецца ад апублікаванага ў 1934 г. тэкста); распачынае працу над п'есай аб Заходній Беларусі — «Ірынка»; піша рад апавяданняў — «Дарагуся», «Родныя мясціны», «Сцяпанавы дзеци».

Увесень 1939 г. Кузьма Чорны заканчвае пераклад камедыі Н. В. Гогаля «Ревизор» на беларускую мову для Першага Беларускага драматычнага тэатра. У гутарцы з супрацоўнікамі рэдакцыі газеты «Літаратура і мастацтва» Кузьма Чорны расказаў аб працэсе сваёй работы над перакладам выдатнай камедыі Н. В. Гогаля.

«Пераклад быў вельмі цяжкі, бо героі камедыі — чыноўнікі XIX стагоддзя — маюць у камедыі сваю спецыфічную канцылярскую мову і ў беларускай мове часта няма адпаведнай тэрміналогіі таго часу. Прыходзілася падшукваць адэкатныя выразы, якія ў той-ж час не парушалі-бі гогалеўскага стылю.

Некаторую дапамогу ў перакладзе аказвалі так званыя «Мінскія акты» (старыя архіўныя дакументы), дзе сустракаюцца канцылярскія выразы з «мясцовым» каларытам. Для перакладу часткі тэрмінаў часам прыходзілася карыстацца старой беларускай мовай, часам ствараць новыя спецыфічныя выразы ў духу сучаснай беларускай мовы»²).

21 верасня публікуеца артыкул Кузьмы Чорнага «Гістарычная справядлівасць», у якім пісьменнік вітае вызваленне Чырвонай Арміяй Заходній Беларусі. Кузьма Чорны пісаў: «Шчаслівы, радасны момант! Адбылася вялікая гістарычная справядлівасць.

Адбылася вялікая справа вызвалення народаў Заходній Беларусі і Заходній Украіны...

Ад усёй души, ад самых лепшых пачуццяў, просіцца слова:

Падзяка і слава вялікай Комуністычнай партыі, якая няспынна дбае аб шчасці народаў!»³)

1) Газ. «Літаратура і мастацтва» № 1 за 1.I-1940 г.

2) Гл. артыкул «Ревизор» Н. В. Гогаля на беларускай мове», газ. «Літаратура і мастацтва» № 34 за 3.X-1939 г.

3) Газ. «Літаратура і мастацтва» № 33 ад 21.IX-1939 г.

15 лістапада ў газеце «Звязда» быў змешчан артыкул К. Чорнага «На tryбунае прости чалавек» аб гістарычнай унечарговай Трэцяй сесіі Вярхоўнага Совета БССР, якая 12 лістапада 1939 г. вынесла рашэнне прыняць Захоўную Беларусь у склад Беларускай Совецкай Соцыялістичнай Рэспублікі.

1940

У серыі «Школьная бібліятэка» выходзіць п'еса К. Чорнага «**Бацькаўшчына**» (Мінск, Дзярж. выд-ва пры СНК БССР).

Пісьменнік заканчвае п'есу «Ірынка», якая прэміруеца на ўсебеларускім конкурсе на лепшы драматычны твор, піша аповесць для дзяцей «Насцечка» і некалькі апавяданняў і літаратурна-крытычных артыкулаў (пра Я. Купалу, Э. Самуйлёнка і інш.).

У аўтабіографіі 1940 года Кузьма Чорны пісаў аб шырокім полі дзеянасці совецкага пісьменніка і аб сваіх творчых задумах.

«Раманы «Трэцяе пакаленне», «Люба Лук'янская», «Судны дзень», «Вялікае выгнанне», уваходзяць у задуманы мною цыкл раманаў, у якіх я імкнуўся ў меру маіх сіл і здольнасцей нарысаваць у мастацкіх вобразах гісторыю беларускага народа за часы ад знішчэння паншчыны і да нашых дзён — эпоха соцыялізма і рух народаў да комунізма. Самымі важнымі, можна сказаць, цэнтральнымі момантамі ва ўсім гэтым цыкле раманаў будуть: першая імперыялістичная вайна, падрыхтоўка рэвалюцыі, Каstryчніцкая соцыялістичная рэвалюцыя і грамадзянская вайна да моманту яе заканчэння (трылогія «Вялікае выгнанне»); стварэнне Беларускай Совецкай Соцыялістичнай Рэспублікі і ператварэнне жыцця ў ёй на соцыялістичны лад, выкарочуванне рэштак капіталізма з свядомасці чалавека, панаванне над Заходнім Беларуссю панская Польшча, вызваленне Заходній Беларусі і з'еднанне навекі беларускага народа ў адзінай Совецкай Беларускай Рэспубліцы (раманы «Судны дзень», «Трэцяе пакаленне», «Люба Лук'янская» і яшчэ два задуманыя мною раманы).»

Гэта частка майго замыслу, на выкананне якога спатрэбіцца многа год пільней і ўпартай працы. Я цвёрда спадзяюся, што мне ўдастца выканаць гэтую свою працу...

Бацькі мае цьмяна марылі аб нейкай невядомай ім лепшай долі для сваіх дзяцей. Я стаў пісьменнікам. Больш того, я пішу на мове тых простых людзей, сярод якіх вырас. Гэтыя людзі сталі шчаслівымі на зямлі, іх мова стала дзяржаўнай мовай. Я пішу аб гэтых людзях у сваіх кнігах.

Вялікае шчасце для пісьменніка пісаць аб народзе і яго шчасці, і самому быць шчаслівым разам з народам. За гэ-

та няспынна гарыць у душы шчырая і сардэчная ўдзячнасць партыі вялікага Леніна і вялікага Сталіна»¹⁾.

Аб сваіх творчых замыслах Кузьма Чорны пісаў таксама ў артыкуле «Мае творчыя планы на 1940 год»²⁾.

1941

Выданы дзве кнігі Кузьмы Чорнага для дзяцей — апoвесць «**Насцечка**» (Мінск, ДВБ) і апавяданне «**Як дзядзька Тамаш напалохаў ваўкоў**» (Мінск, Дзярж. выд-ва БССР).

У часопісе «Полымя» публікуецца драма «Ірынка». У лютым 1941 г. п'еса была паастаўлена ў другім Беларускім дзяржаўным тэатры (г. Віцебск). Прэм'ера спектакля адбылася 26 лютага. Пасля прэм'еры было праведзена абмеркаванне спектаклю гледачамі — комсамольскім актыкамі горада. 27 лютага было абмеркаванне спектаклю ў калекцыве тэатра³⁾.

Кузьма Чорны піша артыкул «Мая Ірынка», у якім знаёміць чытача з замыслам сваёй п'есы і робіць заўлагі аб пастаноўцы яе ў Віцебскім тэатры. Пісьменнік высока ацэньвае работу рэжысёра тэатра. «Праца з Віцебскім беларускім драматычным тэатрам, — пісаў Кузьма Чорны, — дала мне многа творчай радасці. І асабліва мне хochaцца гэта сказаць аб маёй працы разам з пастаноўшчыкам «Ірынкі» заслужаным артыстам БССР Цімафеем Нікалаевічам Сяргейчыкам.

Ц. Н. Сяргейчык — рэжысёр, які ў сваёй творчай працы мысліць нацыянальнымі вобразамі, які разумее і адчувае народнасць мастацства, глыбока ведае быт і мову народа. Усё гэта дало яму магчымасць надаць спектаклю сапраўды нацыянальную форму»⁴⁾.

У май адбываецца прэм'ера пастаноўкі «Ірынка» (пад назваю «У апошнюю ночь») у Першым Беларускім драматычным тэатры (г. Мінск)⁵⁾. Пасля Вялікай Айчыннай вайны п'еса ставілася яшчэ ў 1948 г. на рускай мове тэатрам імя Ленінскага комсамола БССР у Брэсце⁶⁾.

У чэрвені 1941 г. у Мінску гастроліраваў Маскоўскі мастацкі Акадэмічны тэатр імя М. Горкага. Гэта было вялікай падзеяй у культурным жыцці Рэспублікі.

Пастаноўка тэатра п'есы Максіма Горкага «На дне» зрабіла вялікае ўражанне на Кузьму Чорнага. Свае думкі

1) К. Чорны. Аўтабіографія (1940).

2) Газ. «Літаратура і мастацтва» № 1 ад 1.I-1940 г.

3) Аб прэм'еры «Ірынка» ў Віцебскім тэатры гл. газ. «Совецкая Беларусь» № 53 за 4.III-1941 г., «Літаратура і мастацтва» № 10 за 5.III і № 11 за 15.III-41 г. і «Віцебскі рабочы» за 1.III-1941 г.

4) Газ. «Літаратура і мастацтва» № 11 за 15.III-1941 г.

5) Рэцэнзіі на пастаноўку гл. у газ. «Літаратура і мастацтва» № 22 за 31.V-1941 г.

6) Гл. інфармацыю «У новым тэатральным сезоне» ў газ. «Літаратура і мастацтва» № 5 за 31.I-1948 г.

з поваду пастаноўкі ён выказаў у артыкулах «Праўда аб чалавеку» і «Вялікая школа для ўсіх тэатраў».

Першае поўгоддзе пісьменнік працаваў над раманамі «Простыя людзі», «Вялікае выгнанне» і «Судны дзень».

Летам 1941 г. Кузьма Чорны закончыў раман «Простыя людзі». Рукапіс рамана загінуў у першы дзень вайны. Загінулі таксама рукапісы няскончаных раманаў «Вялікае выгнанне» і «Судны дзень»¹), крытычнай работы аб «Новай зямлі» Якуба Коласа, пераклада п'есы Шылера «Каварства і любоў», зробленага пісьменнікам для Першага Беларускага драматычнага тэатра.

З першых дзён вайны Кузьма Чорны ўвесь свой талент аддае справе ўсенароднай барацьбы з нямецка-фашисткімі захопнікамі. 10 ліпеня, адправіўшы сям'ю з Крычава на ўсход, ён ідзе ў ваенкамат і ўступае ў рады Чырвонай Арміі. Праз некалькі дзён ЦК КП(б)Б аддаваў пісьменніка ў Клімавічы. Кузьма Чорны быў залічен у группу друку пры ЦК КП(б)Б. У Клімавічах ён піша артыкул «Палонная» для газеты «Звязда» і задумвае свае першыя мас-тацкія творы аб Вялікай Айчыннай вайне.

Разам з усёй групай друку пры ЦК КП(б)Б Кузьма Чорны быў у Крычаве, Магілёве, Гомелі. У Гомелі выдавалася газ. «Звязда». Кузьма Чорны змясціў у ёй артыкул «Блізак час расплаты»²), напісаў тэксты многіх лістовак да насельніцтва.

У снежні 1941 г. Кузьма Чорны быў выклікан з Чэбаксараў у Казань, куды ён прыехаў 11 снежня для ўдзелу ў работе Першага радыёмітынга прадстаўнікоў беларускага народа.

Працуючы ў групі друку пры ЦК КП(б)Б і ў рэдакцыі газеты «Раздавім фашистскую гадзіну», Кузьма Чорны піша лістоўкі і артыкулы, заклікаючыя беларускі народ на герайчную барацьбу з ворагам, нарысы і апавяданні аб героях гэтай барацьбы, фельетоны і памфлеты, у якіх выкryвае звярыны твар фашистаў³). Вострыя сатырычныя і публіцыстычныя творы Кузьмы Чорнага шырокая распаўсяджаўся сярод насельніцтва часова акупіраванай Беларусі ў лістоўках, газетах і агітплакатах, што закідаліся за лінію фронта, і заклікалі беларускі народ да справядлівай, свяшчэннай барацьбы з фашистамі за сваю соцыялістычную радзіму.

У час вайны творы Кузьмы Чорнага друкаваліся ў газетах

¹) Гл. аўтабіографію К. Чорнага 1943 года (захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай).

²) Газ. «Звязда» № 208 за 13.IX-1941 г.

³) Аб сваёй работе ў час Вялікай Айчыннай вайны Кузьма Чорны пісаў у аўтабіографіі 1943 г. (захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай).

«Правда», «Известия», «Красная звезда», «Труд», «Звязда», «Совецкая Беларусь», «За совецкую Беларусь», а таксама ў сатырычных выданнях «Раздавім фашистскую гадзіну» і «Партызанская дубінка».

З першых дзён вайны Кузьма Чорны працуе і над вялікімі творамі аб герайме совецкага народа ў час Вялікай Айчынай вайны — раманам «Вялікі дзень» і аповесцю «Скіп'ёўскі лес». Урыўкамі, на кароткіх прывалах піша аўтар пачатак рамана «Вялікі дзень». Аб жыцці і творчасці Кузьмы Чорнага ў першыя месяцы Вялікай Айчынай вайны ўспамінае С. Майхровіч у артыкулах «Пясняр героікі народа»¹ і «Кузьма Чорны»².

За другое поўгадзе 1941 года, побач з працай над раманам «Вялікі дзень» і ўдзелам у штодзённай рабоце групы друку, Кузьма Чорны напісаў 8 сатырычных апавяданняў на рускай і беларускай мовах («Душа в штанах», «Как немец на свиные в вечный покой въехал» і інш.) і некалькі артыкулаў на палітычныя тэмы («Блізак час расплаты», «Народная нянавісць», «У імя будучыні» і інш.).

1942

18 студзеня Кузьма Чорны выступае ў Казані на рэймітингу прадстаўнікоў беларускага народа з прамовай — «Будзем адзінадушнымі і непахіснымі»³.

У другой палове студзеня прыязджаете ў Москву і пачынае працаўцаць у рэдакцыі газеты «Совецкая Беларусь».

У выдавецтве «Совецкая Беларусь» выходзіць кніжка фельетонаў Кузьмы Чорнага «Кат у белай манішцы». Гэтая маленькая кніжачка, закінутая з самалёта за лінію фронта, распаўсядженая партызанамі, была шырока вядома беларускаму народу на часова акупіраванай нямецка-фашистскімі захопнікамі тэрыторыі Беларусі.

Усю сваю творчую энергию пісьменнік накіроўвае на тое, каб палкім словам патрыёта-мастака і трывбуна падтрымаць герайм совецкага народа ў яго свяшчэннай барацьбе за Соцыйялістычную Радзіму. З выключным напружаннем і энергіяй працуе Кузьма Чорны над стварэннем шматлікіх апавяданняў, нарысаў і артыкулаў аб совецкім народзе, аб простых совецкіх людзях, паказаўшых сябе героямі, калі вораг парушыў іх мірнае жыццё, здабытае ўласнымі працоўнымі рукамі. «У нас гордасць людзей, якія жывуць з праўдай у сэрцы і сілай у руках» — пісаў Кузьма Чорны ў артыкуле «Аб нашай гордасці»⁴). Вострыя фельетоны пісьменніка аб фашистскіх вылюдках друкуюцца ў цэнтральным і партызанскім друку.

1) Газ. «Літаратура і мастацтва» № 47 за 20.XI-1948 г.

2) «Наставніцкая газета» № 26 за 21.VI-1950 г.

3) Газ. «Совецкая Беларусь» № 10 за 20.I-1942 г.

4) Газ. «Совецкая Беларусь» № 97 за 7.XI-1942 г.

Многа артыкулаў пісаў Кузьма Чорны для радыё, шмат разоў выступаў па радыё з чытаннем сваіх апавяданняў.

На працягу года пісьменнікам напісана 7 апавяданняў, 27 фельетонаў і 6 артыкулаў на палітычныя і літаратурныя тэмы.

У лістападзе 1942 г. Кузьма Чорны цяжка захварэў і быў накіраваны ў падмаскоўны санаторый. Пісьменнік балюча перажываў тое, што ўрачы часова забаранілі яму займацца творчай працай.

1943 16 верасня 1943 г. Кузьма Чорны быў узнагароджан ордэнам Чырвонай Звязды за асобыя заслугі ў развіціі партызанскаага руху¹⁾.

У каstryчніку 1943 г. К. Чорны ўступае ў члены Комуністычнай партыі Савецкага Саюза.

У маі, не гледзячы на хваробу, пісьменнік зноў пачынае займацца творчай працай. Побач з публіцыстычнымі творамі і апавяданнямі ён працуе над вялікім раманам «Пошукі будучыні», які заканчвае 18 верасня 1943 г. (Раман быў апублікаван пасля смерці пісьменніка ў часопісе «Полымя» №№ 11 і 12 за 1950 г.)

На працягу года Кузьма Чорны піша рад апавяданняў, нарысаў, фельетонаў і артыкулаў. У гэтым-жа годзе перакладае на беларускую мову выдатную п'есу А. М. Горкага «Варвары»²⁾.

У аўтабіографіі, напісанай 5 каstryчніка 1943 г., Кузьма Чорны расказвае аб сваіх вялікіх творчых задумах. Для здзейснення іх Кузьма Чорны многа і ўпарты працаваў.

1944 Кузьма Чорны прадаўжае працу над раманамі «Вялікі дзень» і «Млечны шлях» і над заканчэннем аповесці «Скіп'ёўскі лес», піша апавяданні «Вялікае сэрца», «Дарах-веявы порткі» і «Прасторны дом», а таксама публіцыстычныя і літаратурна-крытычныя артыкулы: «Дзень добры, беларуская зямля», «Па слядах нямецкага заваёўніцтва», «Аб зборніку «Гартаванне», «Беларускае мастацтва ў час Вялікай Айчыннай вайны».

Прыблізна ў гэты час напісан артыкул «Слуцкія сарваты» і перакладзена пісьменнікам на беларускую мову п'еса А. Н. Остроўскага «Позняе каханне».

Кузьма Чорны працуе ў рэдакцыі часопіса «Беларусь». Пільна сочыць ён за развіццем беларускай літаратуры і дапамагае літаратурнай моладзі ў творчай вучобе. У пачатку 1944 г. Кузьма Чорны прачытаў рукапісы першых твораў

¹⁾ Гл. газ. «Совецкая Беларусь» за 18.IX.1943 г.

²⁾ Рукапіс пераклада захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

маладога пісьменніка-франтавіка Івана Мележа. Кузьма Чорны піша маладому аўтару цёплае пісмо, у якім раіць Івану Мележу не выпускаць з рук пісьменніцкага пяра і дае рад заўаг і творчых парад. У лістападзе 1944 г., ужо ў Мінску, прыносіць пісьменніку свае першыя творы Янка Брыль.

22 верасня Кузьма Чорны вяртаецца ў родны Мінск. З вялікай радасцю сочыць пісьменнік за тым, як ажывае горад, як у бадзёрай творчай працы залечвае раны беларускі народ. Народу-пераможцу прысвяціў Кузьма Чорны раман «Вялікі дзень» і аповесць «Скіп'ёўскі лес», над якімі з натхненнем працаўаў у гэты час.

Але пісьменнік не дажыў да дня поўнай перамогі Савецкага народа.

22 лістапада 1944 г. Кузьма Чорны памёр¹⁾. Раптоўная смерць абарвала кіпучую творчую дзейнасць пісьменніка ў той час, калі ён працаўаў над заканчэннем апошняга свайго твора — аповесці «Скіп'ёўскі лес». Рукапіс аповесці абрываецца на поўслове.

24 лістапада беларускі народ праводзіў у апошні шлях пісьменніка - грамадзяніна Кузьму Чорнага, сцілага чалавека і буйнага мастака, які ўсе свае сілы аддаў служэнню совецкаму народу.

¹⁾ Гл. некролагі «Кузьма Чорны» ў газетах: «Звязда» за 24.XI-1944 г.; «Совецкая Беларусь» за 24.XI-1944 г.; «Литературная газета» за 2.XII-1944 г.

II. КНІГІ КУЗЬМЫ ЧОРНАГА.

АПАВЯДАННІ. Мінск, выд. ЦБ «Маладняка», 1925, 55 с., (Кніжніца «Маладняк» № 3), 1500 экз., 20 к.

З М Е С Т: Быльнікавы межы. Мяшчане ў густой пары. Максімка.

* * *

Першая кніжка Кузьмы Чорнага змяшчае апавяданні 1924 года.

Апавяданні зборніка малоюць беларускую вёску аднаўленчага перыяду, паказваюць рост свядомасці селяніна ў совецкіх умовах.

Цёмны і адсталы селянін Павал (апавяданне «Быльнікавы межы») пачынае марыць аб тым, каб «зусім знішчыць быльнікавыя межы» (стар. 12); у свядомасці героя апавядання «Максімка» знікае варожасць да горада, народжаная ўмовамі капиталістичнай вёскі. У апавяданні «Мяшчане ў густой пары» выкрываецца ўласніцкая, прыспасабленчая псіхалогія «быўших людзей».

СРЭБРА ЖЫЦЦЯ. Апавяданні. Мінск, выд. ЦБ «Маладняка», 1925, 50 с., (Кніжніца «Маладняк» № 11), 15000 экз., 20 к.

З М Е С Т: Срэбра жыцця. Мельнікі. У вёсцы. Не пі густога чаю.

* * *

У зборніку змешчаны апавяданні 1925 года, у якіх аўтар малоюе горад вёску ў першыя гады аднаўленчага перыяду.

Бадзёра і весела працуяць сезонныя рабочыя на земляных работах. «Людзі ў працы, поўны ёю» (стар. 9), бо яны самі гаспадары на гэтай зямлі («Срэбра жыцця»). Дзядзька Павал з апавядання «У вёсцы» думае аб тым часе, калі на полі не будзе вузкіх межаў, калі ў хаце загарыща лямпачка Ілыч.

Побач з паказам новых рыс у свядомасці совецкага чалавека пачатку дванаццатых гадоў, К. Чорны малоюе класавае распластаванне вёскі («Мельнікі»).

ПА ДАРОЗЕ. Мінск, выд. ЦБ «Маладняка», 1925 (на вокл. 1926), 44 с., (Кніжніца «Маладняк»), 2000 экз., 25 к.

З М Е С Т: Па дарозе. Всцені і радасць. Забойства.

* * *

Кароткія апавяданні, напісаныя аўтарам у 1925 г., малоюць беларускую вёску ў дні грамадзянскай вайны і першых год аднаўленчага перыяду.

У апавяданні «Забойства» паказана глухая беларуская вёска ў час белапольскай акупацыі. На здзекі белапаліякаў над насельніцтвам і ўціск паноў, сяляне адказваюць забойствам пана. У апавяданні «Падарозе» аўтар дае малонак класавага распластавання вёскі пачатку дваццатых гадоў. Цяжкія думы селяніна-бедняка ўвесень да рэволюцыі і радасныя пачуцці совецкага селяніна выказаны ў апавяданні «Весень і радасць».

ПАЧУЦЦІ. Апавяданні. Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1926, 164 с., 3 000 экз., 75 к.

ЗМЕСТ: Вечар. Буланы. Пачуці. Парфір Кіяцкі.

* * *

У апавяданнях зборніка замалёваны асобныя, малазначныя эпізоды з жыцця беларускай вёскі і ў скрайні горада пачатку дваццатых гадоў.

Апавяданні напісаны ў канцы 1925 г. («Буланы», «Парфір Кіяцкі») і першай палавіне 1926 г.

ХВОІ ГАВОРАЦЬ. Апавяданні. Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1926, 110 с., 3 000 экз., 50 к.

ЗМЕСТ: Хвоі гавораць. На пыльнай дарозе. Пробуюць груши шумець. Маленькая драма. Захар Зынга. Газорка ўначы ў дарозе.

* * *

Бытавыя і пісіхалагічныя замалёўкі з жыцця беларускага мястэчка і вёскі ў аднаўленчы перыяд.

У кароткіх эпізодах, замалёваных аўтарам, адчуваюцца змены, якія адбыліся ў побыце і свядомасці совецкага чалавека: перад жанчынай адкрыта ў жыцці широкая дарога; у мястэчку адчынен клуб, у якім кожны вечар збіраецца моладзь («Захар Зынга»); хлопец з вёскі ездзе на вучобу ў горад («Хвоі гавораць»); вясковыя комсамольцы спрачаюцца аб тэорыі Дарвіна («Хвоі гавораць»).

Апавяданні напісаны ў канцы 1925 («Гаворка ўначы ў дарозе») і першай палавіне 1926 г.

Другім выданнем книга выйшла ў 1928 г. («Хвоі гавораць». Выд. 2-е Мінск, 1928).

ЗЯМЛЯ. Раман у трох частках. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва, 1928, 253 с., 3000 экз., 1 р. 95 к.

Раман «Зямля» (1927 г.) — першы буйны эпічны твор Кузьмы Чорнага.¹⁾ У ім пісьменнік малюе дакалгасную беларускую вёску, рост свядомасці совецкага сялянства, якое ўжо пачынае марыць аб калектывай гаспадарцы, дзе не будзе «ніякіх нікому кліноў, усё будзе ўсіх» (стар. 158). У рамане выведзены вобразы сялян, актыўных змагароў за соцывілістычнае пераўтварэнне вёскі. Вялікай упэўненасцю ў светлай будучыні совецкага народа гучыць заключныя слова рамана: «Перад намі широкі прастор будучыні. Перад намі — усё наша» (стар. 353).

Кузьма Чорны широка паказвае побыт і цяжкую працу селяніна ў дакалгаснай вёсцы, яго гора і радасці, але класавая барацьба на пярэдадні «вялікага пералому» не знайшла ў рамане сапраўднага адлюстрравання. Не паказана выразна ў рамане і барацьба нашай партыі за перамогу соцывілістычнага ладу на вёсцы.

¹⁾ Сам аўтар лічыў раман «Зямля» першай часткай трэлогіі, аб чым пісаў у «Лісце ў рэдакцыю» газ. «Звязда» № 44 ад 24.II-1929 г.

ВЕРАСНЁВЫЯ НОЧЫ. Апавяданні. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва, 1929,
138 с., 3000 экз., 80 к.

З М Е С Т: Вераснёвые ночи. Трагедия майго настаўніка. Веснавыя
дарогі. Началег ў вёсцы Сінегах. Буры. Як мы пакінулі хутар. Выпадак
увосень. Па дарозе. Не хачу гэтак. Забойства. Мельнікі. Спакканне.

* * *

У зборніку змешчаны апавяданні 1925 — 1928 гадоў. Тры з іх, на-
писаныя ў 1925 г., былі ўжо змешчаны ў папярэдніх зборніках. (Апа-
вяданне «Мельнікі» ў кн. «Срэбра жыцця», 1925 г.; апавяданне «Па
дарозе» і «Забойства» ў кн. «Па дарозе», 1925 г.)

Творы зборніка малююць беларускую вёску ў часы грамадзянской
войны і аднаўленчы перыяд.

Аўтар расказвае аб горы і спусташэнні, якое застала ў беларускіх
вёсках Чырвоная Армія, прагнаўшы белапалякаў («Началег у вёсцы
Сінегах», 1927 г.; «Буры», 1926; «Забойства», 1925 г.); аб класавым
размежаванні беларускай вёскі ў аднаўленчы перыяд («Мельнікі»,
1925 г.; «Як мы пакінулі хутар», 1926 г.); аб рысах новага ў псіха-
логіі сялян беларускай вёскі сярэдзіны 20-х гадоў («Вераснёвые ночы»,
1927 — 1928 гг.; «Як мы пакінулі хутар», 1926 г. «Не хачу гэтак»,
1927 — 1928).

Тэмэ цяжкага лёсу працоўных Заходняй Беларусі і паказу новай
совецкай вёскі прысвечана апавяданне «Спакканне» (1927 г.)

У 1931 г. зборнік «Вераснёвые ночы» выдан у перакладзе на
украінскую мову¹).

НЯНАВІСЦЬ. Апавяданні. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва, 1930, 62 с.,
(Мастацкае слова — масам), 3000 экз., 34 к.

З М Е С Т: Няnavісць. Забойства.

* * *

Апавяданне «Няnavісць», напісаныя ў 1929 г. і апублікаваныя спа-
чатку пад назваю «Неўзабаве вясна», прысвечана тэмэ соцыялістычнай
перабудовы вёскі і новых узаемадносін людзей, удзельнікаў гэтай
перабудовы, класавай барацьбе ў беларускай вёсцы ў перыяд калекты-
візаціі.

Другое апавяданне «Забойства» (1925 г.) змяшчалася ўжо раней
у зборніках «Па дарозе» (1925 г.) і «Вераснёвые ночы» (1929 г.).

БУРЫ. Апавяданні. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва БССР, 1930, 23 с.
з іл., (Б-ка малапісьменных), 7000 экз., 15 к.

З М Е С Т: Буры. Началег у вёсцы Сінегах.

* * *

Два апавяданні аб беларускай вёсцы часоў грамадзянской вайны
напісаны ў 1926 і 1927 гг. (са. зб. «Вераснёвые ночы»).

Кніжка разлічана на малапісьменнага чытача, надрукавана буйнымі
літарамі.

ЛЯВОН БУШМАР. Аповесць. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва, 1930,
136 с., 3000 экз., 75 к.

«Лявон Бушмар» (1929 г.) — аповесць аб класавай барацьбе ў бела-
русской вёсцы напярэдадні калектывізацыі.

¹) К. Чорний. Вересневі ночі. Оповідання, Авториз. перекл. з беларускай
Івана Тичини. Харків — Київ «Література і мистецтво», 1931 г.

У перакладзе на рускую мову аповесць змяшчалася ў книгах К. Чорны — «Сосны говорят» (М. — Л., 1930); К. Чорны — «Избранное» (М., 1950).

ВЯСНА. Аповесць. Мінск, Бел. дзярж. выд-ва, 1931, 128 с., 5000 экз., 45 к.

Аповесць «Вясна» (1930 г.)¹ прысвечана тэме калектывізацыі беларускай вёскі.

Пісьменнік паказвае ў аповесці класавую барацьбу, якая адбывалася ў першыя гады калектывізацыі, арганізатараваў калгаса, перадавых людзей вёскі — актыўных барацьбітой з кулацтвам.

Але паказваючы працэс усведамлення працоўным сялянствам неабходнасці калектывізму гаспадаркі, аўтар не здолеў яскрава адлюстраваць арганізуючу і накіроўвающую ролю партыі ў гэтым працэсе.

Аповесць напісана ў форме маастацкага нарыса. Аб ідэйных і маастацкіх недахопах сваёй аповесці «Вясна» Кузьма Чорны самакрытычна гаварыў у промове на сходзе беларускіх пісьменнікаў, прысвечаным аблімеркаванию артыкула газеты «Правда» аб фармалізме ў музыцы (1936 г.)², у артыкуле «Рэальная шматграннасць і філософскае адзінства»³ і ў промове на першым пашыраным пленуме Арганізацыінага камітэта ССПБ⁴.

БРЫГАДЗІРАВЫ АПАВЯДАННІ. Малюнкі маастака З. Азгура. Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1932, 104 с., 5000 экз., 45 к.

ЗМЕСТ: Мадэльшчык Пархвіенка. Броня Казакевіч. Рамонтная брыгада. Вінгель. Братья. Спакканне з васпаватым чалавекам.

* * *

Большасць апавяданняў зборніка («Мадэльшчык Пархвіенка», 1931 г.; «Броня Казакевіч», 1931 г.; «Рамонтная брыгада», 1931 г.; «Вінгель» 1930 г.; «Братья», 1931 г.) прысвечана жыццю і працы маладых рабочых чыгуна-ліцейнага завода ў аднаўленчы перыяд і ў перыяд соцый-лістычнай індустрыялізацыі нашай краіны.

Перад чытачом паўстаючы вобразы былых чырвонаармейцаў, якія мужна змагаліся супрэць белапаліякаў, а зараз, працуучы ля варштата, ўпарты змагаюцца за выкананне плана. Аўтар паказвае рост свядомасці ўчарашніх сялян - беднякоў, сёня — рабочых - ударнікаў. Цеснай сувязі соцый-лістычнага прадпрыемства з вёскай прысвечана апавяданне «Рамонтная брыгада».

У апавяданні «Сустрэча з васпаватым чалавекам» (1930) паказана выкryцце совецкім людзьмі агіданага здрадніка, здолеўшага пралезі ў рады партыі.

ДВА АПАВЯДАННІ. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1932, 32 с., (Б-ка для малапісьменных), 5000 экз., 25 к.

ЗМЕСТ: Спакканне з васпаватым чалавекам. Мадэльшчык Пархвіенка.

* * *

Два апавяданні са зборніка «Брыгадзіравы апавяданні», надрукаваны буйнымі літарамі — для малапісьменных.

¹⁾ Упершыню аповесць надрукавана ў часоп. «Полымя» № 11 — 12 за 1930 г., стар. 29 — 66. Да выдання асобнай кнігай у 1931 г. дапрацавана аўтарам.

²⁾ Газ. «Літаратура і мастацтва» № 22 за 28.III-1936 г.

³⁾ Газ. «Літаратура і мастацтва» № 2 за 6.III-1932 г.

⁴⁾ Газ. «Літаратура і мастацтва» № 8 за 19.III-1933 г.

ВЫБРАННЫЯ АПАВЯДАННІ. Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1932,
94 с., 3000 экз., 45 к.

ЗМЕСТ: Сям'я Юрыя Гарэйкі. Малюнак. Забойства. Буры.
Начлег ў вёсцы Сінегах. Срэбра жыцця. Вызваленне.

* * *

У кнізе змешчаны апавяданні 1925 — 1930 гг. аб беларускай
вёсцы ў час грамадзянскай вайны і ў аднаўленчы перыяд і п'еса
«Вызваленне» (1930 г.).

Большасць апавяданняў змяшчаліся ў ранейшых зборніках пісьмен-
ніка. Апавяданні «Малюнак» (пад назваю «У вёсцы»¹⁾) і «Срэбра
жыцця» ўваходзяць у зборнік апавяданняў «Срэбра жыцця» (1925 г.);
апавяданні «Буры» і «Начлег у вёсцы Сінегах» — у зборнік «Вераснё-
вія ночы» (1929 г.); апавяданне «Забойства» — у зборнік «Па дарозе»
(1925 г.).

У кнізе змешчаны два новых творы Кузьмы Чорнага, напісаныя
ў 1930 годзе: навела «Сям'я Юрыя Гарэйкі» і п'еса «Вызваленне».
У гэтых творах аўтар паказаў мужнюю барацьбу Чырвонай Арміі
з белапалікамі («Сям'я Юрыя Гарэйкі») і партызанскі рух на Беларусі
ў час грамадзянскай вайны («Вызваленне»).

БАЦЬКАЎШЧЫНА. Раман. Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1932,
156 с., 3000 экз., 1 р. 80 к.

Раман «Бацькаўшчына» (1931 г.)²⁾ з'яўляецца адным з лепшых
твораў Кузьмы Чорнага. Ён прысвечан барацьбе беларускага народа за
соцывалістычную бацькаўшчыну і стварэнню Беларускай Советскай
Дзяржавы.

Вялікі шлях праходзяць героі рамана — уздельнікі першай сусвет-
най вайны, Вялікай Каstryчніцкай Соцывалістычнай рэвалюцыі і грамад-
зянской вайны, соцывалістычнага пераўтварэння нашай краіны.

Ад панскага парабка — да старшыні калгаса і дэлегата Усебеларускага
з'езда Советаў — такі складаны жыццёвы шлях праходзіць
галоўны герой рамана Леапольд Гушка.

На яскравых жыццёвых фактах супроцьстаўляе аўтар у сваім
рамане дзве сістэмы — капиталістычную і соцывалістычную, былую
Захаднюю Беларусь і Беларусь Советскую пачатку 30-х гадоў; паказа-
вае гарачую, шчырую любоў працоўных усіх краін да першай у свеце
соцывалістычнай дзяржавы — СССР.

Заўвагі самога аўтара пра раман гл. у прамове Кузьмы Чорнага
на першым пашыраным пленуме арганізацыйнага камітэта ССПБ³⁾.

Раман змешчан таксама ў кн. К. Чорны — Раманы і аповесці.
Мінск, ДВБ, 1951; у перакладзе на рускую мову — у кн. К. Чорны.
Избранное. М., Худож. лит-ра, 1950.

ВЫБРАННЫЯ ТВОРЫ. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1934, 286 с.,
(Школьная б-ка), 10000 экз., 1 р. 25 к. у пер.

ЗМЕСТ: Семнаццаць год. Забойства. Буры. Начлег у вёсцы
Сінегах. Вызваленне. Сям'я Юрыя Гарэйкі. Брэты. Няявіць. Малю-
нак. Броня Казакевіч. Спакінні з васпаватым чалавекам. Рамонтная
брэгада. Брыгадзірава памылка. Звяга.

¹⁾ У 1930 г. апавяданне «У вёсцы» (1925 г.) было дапрацавана аўтарам і ў 1932 г. змешчана пад назвай «Малюнак» у кн. «Выбранныя апавяданні».

²⁾ Упершыню раман друкаваўся ў часоп. «Узвышша», 1931, №№, 4, 5, 6, 7,
8, 9.

³⁾ Газ. «Літаратура і мастацтва» № 8 за 19.III-1933 г.

* * *

У кнізе змешчаны выбраныя апавяданні 1925 — 1933 гг. з наступных зборнікаў аўтара: «Па дарозе», 1926 г. (апав. «Забойства»); «Вераснёвія ночы», 1929 г. (апав. «Буры» і «Начлег ў вёсцы Сінегах»); «Нянавісць», 1930 г. (апав. «Нянавісць»); «Выбраныя апавяданні», 1932 г. (п'еса «Вызваленне» і апав. «Сям'я Юрый Гарэйкі», «Малюнак»); «Брыгадзіравы апавяданні», 1932 г. (апав. «Браты», «Броня Казакевіч», «Спаканні з васпаватым чалавекам», «Рамонтная брыгада»).

Апавяданні «Семнаццаць год» (1932 г.), «Брыгадзірава памылка» (1933 г.), і «Звязга» (1933 г.), якія друкуваліся раней у перыядычных выданнях, змяшчаюцца ў кнізе твораў аўтара ўпершыню.

Герой апавядання «Семнаццаць год», прости беларускі селянін Пятро Тадаровіч, праходзіць суроўную жыццёвую школу. Жыццё прымушае яго адказацца ад мары аб уласным кавалку зямлі і маленькім асабістымі часці. Ад чакання панская ласкі ў 1915 г., ён паствурова прыходзіць да ўсведамлення неабходнасці бязлітасной барацьбы з панамі. У трыццатых гадах ён прымае актыўны ўдзел у рэволюцыйнай барацьбе працоўных Заходній Беларусі.

Апавяданні «Брыгадзірава памылка» і «Звязга» прысвечаны паказу жыцця калгаснай вёскі пачатку 30-х гадоў.

ТРЕЦЯЕ ПАКАЛЕННЕ. Раман. Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1935, 298 с., 12195 экз., 4 р. 50 к., пер. 50 к.

Кніга перавыдана ў 1936, 1937, 1941 і 1946 гг.

Раман «Трэцяе пакаленне» (1935 г.) — адзін з найбольш спелых і папулярных сярод шырокіх колаў чытачоў твораў Кузьмы Чорнага¹. Ён прысвечаны паказу нараджэння новага, соцывілістычнага светапогляду ў совецкіх людзей.

Апісваючы будаўніцтва электрастанцыі ў глухім кутку Беларусі ў час першай пяцігодкі, Кузьма Чорны паказвае ў рамане, як ва ўсім жыцці совецкіх людзей, крок за крокам, перамагаючы новыя адносіны паміж людзей, новы погляд на жыццё, на працу, на сям'ю. Праз вобраз Міхала Тварыцкага пісьменнік выкryвае перажыткі капіталізма ў свядомасці людзей.

Кузьма Чорны асуджае ў рамане перажыткі ўласніцкай ідэалогіі і ўслыўляе новага совецкага чалавека, чалавека сумленнай працы і соцывілістычнай ідэалогіі.

Раман змешчан таксама ў кн.: К. Чорны — «Раманы і аповесці» (Мінск, ДВБ, 1951). У перакладзе на рускую мову змешчан у кнізе К. Чорнага «Избранное» (М., 1950).

ЛЮБА ЛУК'ЯНСКАЯ. Аповесць. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1937, 187 с., 12000 экз., 2 р. 25 к.

«Люба Лук'янская» (1936 г.)² — аповесць аб крушэнні капіталістычнай ідэалогіі і фарміраванні совецкага чалавека.

¹) Аўтарская ацэнка рамана і заўвагі аб tym, што раман «Трэцяе пакаленне» ўваходзіць у задуманы аўтарам цыкл раманаў, гл. у «Аўтабіяграфіі» К. Чорнага 1940 г. Самакрытычныя заўвагі аб некаторых эпізодах у рамане зроблены аўтарам у прамове «Шмат у нас абломаўшчыны, безадказнасці» на сходзе беларускіх пісьменнікаў (газ. «Літаратура і мастацтва» № 22 за 28.III-1936 г.).

²) Аўтарская ацэнка рамана, як аднаго з найбольш спелых сваіх твораў, і заўвагі аб tym, што раман «Люба Лук'янская» ўваходзіць у задуманы аўтарам цыкл раманаў, даны ў аўтабіяграфіі К. Чорнага, 1940 г.

Апісваючы далейшае жыццё забітай, адзінокай дзяўчыны Любы, якая страціла ў часы імперыялістичнай вайны 1914—1918 гг. бацькоў і парабкавала ў млынара, аўтар паказвае, што перамога совецкага ладу адкрыла неабмежаваныя магчымасці росту настав перад самім адсталымі ў мінулым людзьмі. Кузьма Чорны ўзнімае ў аповесці праблему совецкай сям'і і малое шчаслівую долю совецкай жанчыны.

Падзея рамана разгортаючыся ў 1920—1936 гг.

Раман змешчан таксама ў кн. К. Чорны — «Раманы і аповесці» (Мінск, ДВБ, 1951).

БАЗЫЛЕВІЧАВА СЯМ'Я. Драма ў адной дзеі. Мінск, Дзярж. выд-ва Бел., 1938, 14 с., 5000 экз., 50 к.

Аднаактная п'еса з жыцця совецкай сям'і патрыётаў у пагранічным калгасе.

Дзея адбываецца ў 1938 годзе.

БАЦЬКАЎШЧЫНА. Драма ў чатырох дзеях, сямі карцінах. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1940, 80 с., (Школьная б-ка), 6000 экз., 2 р. 10 к.

П'еса напісана на сюжэт аднайменнага рамана, задумана аўтарам як першая частка драматычнай трэлогіі¹⁾.

Пісьменнікам было напісана два літаратурных варыянты п'есы — у 1934 г. і ў 1939 г. (Два тэксты для тэатра былі напісаны значна раней, у 1932 г. і ў 1933 г., калі яны ставіліся Першым Беларускім дзяржаўным тэатрам, але Кузьма Чорны лічыў іх незакончанымі і ў друку не змяшчаў²⁾). Першы літаратурны варыант п'есы быў выдан асобным выданнем у 1934 г., у апошній рэдакцыі п'еса была апублікавана ў часопісе «Полымя» ў 1939 г. і выдана асобна ў 1940 г.

Сюжэт канчатковага варыянта драмы амаль поўнасцю супадае з сюжэтам рамана, але час дзеяння ў драме скроочан, п'еса заканчваецца падзеямі Каstryчніцкай Соцыялістычнай рэвалюцыі. Праз вобраз комуніста Цывіна, уведзенага ў п'есу, Кузьма Чорны больш выразна і яскрава падкрэсліў кіруючу ролю комуністычнай партыі ў рэвалюцыйнай барацьбе працоўных мас за соціялістычную бацькаўшчыну³⁾.

П'есу «Бацькаўшчына» Кузьма Чорны лічыў адным з самых спелых сваіх твораў⁴⁾.

Першы апублікаваны варыант п'есы (1934 г.) быў у 1936 г. перапладзен на ўкраінскую мову. (Харкаў, 1936 г.)

ІРЫНКА. Драма ў 4-х дзеях (1940). Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1947, 51 с., 5000 экз., 2 р.

П'еса «Ірынка» (1940 г.) прысвечана тэме Заходній Беларусі. Аўтар малое прыгнечанае становішча працоўных мас у былой Заходній Беларусі і доўгачаканае ўз'яднанне беларускага народа ў адзінай Совецкай дзяржаве ў верасні 1939 года. Шчаслівае жыццё працоўных Совецкай Беларусі і абыядоленае, галоднае існаванне працоўных былой Заходній Беларусі паказаны аўтарам на прыкладах адной сям'і, члены якой жылі па розных баках дзяржаўнай грэнцы.

¹⁾ Аб замысле другой часткі «Павал Няміра» і трэцій часткі «Леапольд Гушка» гл. у заўвагах К. Чорнага — «От автора» у кн. «БДТ-1. XV лет существования». Мінск, 1935, стар. 27—28.

²⁾ Гл. артыкул. К. Чорнага «Пра сваю п'есу» ў газ. «Звязда», № 275 за 10. XII-1932 г.

³⁾ Чорны К. От автора. (Заўвагі аўтара аб п'есе «Бацькаўшчына», 1935 г. У кн. «БДТ — 1. XV лет существования. 1920—1935». Мінск, 1935, с. 27—28.

⁴⁾ Гл. аўтабіографію Кузьмы Чорнага 1940 г.

Аб сваім замысле драмы «Ірынка» Кузьма Чорны расказаў у артыкуле «Мая Ірынка», надрукаваным у газ. «Літаратура і мастацтва» № 11 за 15.III-1941 г.

У 1940 г. п'еса была прэміравана на ўсебеларускім конкурсе на лепшую п'есу. У 1941 г. п'еса стаўлася драматычнымі тэатрамі імя Янкі Купалы (г. Мінск) і імя Якуба Коласа (г. Віцебск), а таксама на гастролях тэатра імя Янкі Купалы ў Одэсе. У 1948 г. ішла на рускай мове ў тэатры імя Ленінскага комсамола БССР, (г. Брэст).

У перакладзе на рускую мову драма «Ірынка» выдана ў 1941 г., змешчана таксама ў кнізе «Беларуская драматургія» т. 2 (Сб. состаўил П. Кобзаревскій. Л. — М., «Іскусство», 1949 г.)

НАСЦЕЧКА. Аповесць. Мінск, Дзярж. выд-ва пры СНК БССР, 1941, 77 с. з іл., 7000 экз., 1 р. 05 к., перапл. 45 к.

Аповесць аб совецкіх школьніках. Аўтар узнімае ў ёй пытанне аб правільным выхаванні дзяцей у сям'і.

ЯК ДЗЯДЗЬКА ТАМАШ НАПАЛОХАЎ ВАЎКОЎ. (Апавяданне) Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1941, 24 с., 7000 экз., 60 к.

Апавяданне для дзяцей аб tym, як у час, калі калгаснікі ратаўвалі ад ваўкоў аўчарню, стары дзядзька Тамаш напалохаў зграю ваўкоў.

Апавяданне напісаны ў 1937 г. і ўпершыню надрукавана ў беларускім дзіцячым часопісе «Іскры Ільіча» № 11 за 1937 г.

КАТ У БЕЛАЙ МАНІШЦЫ. Фельетоны. Б. М., газ. «Совецкая Беларусь», 1942, 24 с., Б. Ц.

ЗМЕСТ: Ад рэдакцыі. Кат ў белай манішцы. Далікацтва каля вісельні. Дубовая галава і сабачая натура. Тонкая душа тоўстай гадзіны. Берлінскі анучнік. «Выхваляўся, выхваляўся, ды здох». Цудоўная педагогіка.

* * *

Фельетоны зборнічка напісаны ў 1942 г. У гэтых трапных сатырычных творах Кузьма Чорны выступіў адданым змагаром з фашисткімі захопнікамі, якія імкнуліся заняволіць свабодныя совецкія народы.

ГЕРОЙ СОВЕЦКАГА САЮЗА ЦІХОН ПІМЕНАВІЧ БУМАЖКОУ. М., выд. ЦК КП(б)Б «Совецкая Беларусь», 1943, 32 с., 30000 экз., 60 к.

Апошняе прыжыццёвае выданне твораў пісьменніка.

Брашура адкрываеца апісаннем беларускага Палесся — раздімы Героя Совецкага Саюза Ціхона Піменавіча Бумажкова. Ад парабка да дырэктара завода і сакратара Окцябрскага райкома Палескай вобласці — вось жыццёвы шлях Ц. Бумажкова, апісаны ў нарысе.

Асабліва падрабязча спыняеца аўтар на апісанні дзеянасці Ціхона Бумажкова — арганізатора і камандзіра партызанскага атрада на Палессі ў час Вялікай Айчыннай вайны.

ВЯЛІКАЕ СЭРЦА. Апавяданні. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1945, 118 с., 10000 экз., 4 р.

ЗМЕСТ: Вялікае сэрца. Бацька. Аксеніны сляды. Маленькая жанчына. Матчына благаславенне. Смерць. Гора. Восень. Паганыя косці. Агонь.

* * *

Першае пасмертнае выданне твораў аўтара. У ім змешчаны апавяданні Кузьмы Чорнага перыйду Вялікай Айчыннай вайны аб усенароднай барацьбе совецкага народа з гітлераўскімі захопнікамі.

Аўтар малюе простых совецкіх людзей, вялікіх сэрцам, сіплых і непрыкметных у шгодзёным жыцці, але якія стойка змагаліся за здабытае сваімі працаўтымі рукамі шчасце.

Апавяданні, напісаныя ў 1942 — 1944 гг., прасякнуты глыбокай верай у сілы народа, упэўненасцю ў хуткую яго перамогу над ворагам.

ВЫБРАННЫ ТВОРЫ. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1947, 438 с., (Выбраныя творы беларускай совецкай літаратуры, 1917 — 1947), 10000 экз., 16 р., пер. 50 к.

У кнізе змешчаны выбраныя апавяданні з наступных кніг аўтара: «Апавяданні», 1925 г. (апав. «Максімка»); «Хвоі гавораць» 1926 г. (апав. «На пыльнай дарозе» і «Хвоі гавораць»); «Вераснёвія ночы», 1929 г. (апав. «Буры», «Начлег у вёсцы Сінегах», «Не хачу гэтак»); «Нянавісць», 1930 г. (апав. «Нянавісць»); «Брыгадзіравы апавяданні», 1932 г. (апав. «Рамонтная брыгада»); «Выбраныя творы», 1934 г. (апав. «Брыгадзірава памылка», «Семнаццаць год», «Звяга»); «Вялікае сэрца», 1945 г. (апав. «Бацька», «Аксеніны сляды», «Маленькая жанчына», «Вялікае сэрца», «Пагання косці»).

Упершыню змешчаны ў кнізе апавяданні «Прасторны дом»¹⁾ і «Заўтрашні дзень», аповесць «Скіп'ёўскі лес» і раман «Вялікі дзень», якія друкаваліся раней толькі ў перыядычным друку.

Апавяданні аб падзеях Вялікай Айчыннай вайны «Прасторны дом» і «Заўтрашні дзень» напісаны ў 1944 г. Яны паказваюць партызансскую барацьбу беларускага народа з фашистамі. З вялікай любоўю выводзіць аўтар вобраз совецкага хлопчыка Колі Сушчэвіча — маленькага героя-партызана. (Апав. «Заўтрашні дзень».)

Падзеям Вялікай Айчыннай вайны прысвечаны таксама аповесць «Скіп'ёўскі лес» (1941 — 1944) і раман «Вялікі дзень» (1941 — 1944)²⁾, у якім з вялікай мастацкай сілай паказан гераізм совецкіх салдат і афіцэраў пры абароне горада Брэста.

Прадмова да зборніка «Выдатны беларускі празаік» напісана **Ул. Карпавым.** У канцы бібліяграфія кніг Кузьмы Чорнага.

АПАВЯДАННІ. Мінск, Рэдакцыя дзіцячай літаратуры Дзярж. выд-ва БССР, 1947, 122 с., (Школьная б-ка), 20000 экз., 2 р. 20 к.

ЗМЕСТ: Насцечка. Дарагуся. На пыльнай дарозе. Буры. Начлег у вёсцы Сінегах. Маленькая жанчына. Матчына благаславенне. Паганная косці.

* * *

Усе творы зборніка, акрамя апавядання аб жыцці працоўных у былой Заходній Беларусі «Дарагуся» (1939)³⁾, змяшчаліся ў папярэдніх кнігах аўтара.

Прадмова да кнігі напісана Аляксандровіч.

¹⁾ Апавяданне «Прасторны дом» раней у друку не змяшчалася і апублікавана ў зборніку ўпершыню.

²⁾ Аб умовах, у якіх К. Чорны пісаў раман «Вялікі дзень», расказвае С. Майхровіч у агтыкулах «Пясняр беларускага народа» (газ. «Літаратура і мастацтва» № 47 за 20.XI-1948 г. і «Кузьма Чорны» («Наставніцкая газета» № 26 за 21 чэрвеня 1950 г.).

³⁾ Друкавалася ў газ. «Літаратура і мастацтва» № 34 за 3.X-1939 г.

РАМАНЫ І АПОВЕСЦІ. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1951,
696 с., 10000 экз., 20 р.

ЗМЕСТ: Вясна (Аповесць). Бацькаўшчына (Раман). Трэцяе
пакаленне (Раман). Люба Лук'янская (Аповесць). Скіп'ёўскі лес
(Аповесць). Вялікі дзень (Раман).

АПАВЯДАННІ. Мінск, Дзярж. вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953,
122 с. з іл., (Школьная б-ка), 15000 экз., 3 р. 30 к.

ЗМЕСТ: Прадмова. На пыльнай дарозе. (1926 г.) Буры. (1926 г.).
Начлег у вёсцы Сінегах. (1927 г.). Рамонтная брыгада. (1931 г.). Сця-
панавы дзеци. (1939 г.). Насечка. (1940 г.). Дарагуся. (1939 г.).
Зямля. (1940 г.). Маленькая жанчына. (1942 г.). Матчына благасла-
вение. (1942 г.). Бацька. (1942 г.) Вялікае сэрца. (1944 г.).

Усе творы зборніка, акрамя апавядання «Зямля»¹⁾, змяшчаліся ў
папярэдніх кнігах аўтара.

¹⁾ Друкавалася ў газ. «Літаратура і мастацтва» за 14.IX-1940 г.

III. ТВОРЫ КУЗЬМЫ ЧОРНАГА Ў ПЕРАКЛАДЗЕ НА РУСКУЮ МОВУ.

1. СОСНЫ ГОВОРЯТ. Рассказы. Перев. с белорусс. В. Раковский. М.—Л., Гос. издательство, 1930, 144 с., (Серия белорусской литературы), 5000 экз., 1 р. 10 к.

СОДЕРЖАНИЕ: Сосны говорят. Захар Зынга. Ночлег в деревне Синеги. Как мы оставили хутор. По дороге. Леон Бушмар (Повесть).

2. ИРИНКА. Драма в 4-х актах. Авторизованный перевод с белорусс. И. Барабашко. М., Всесоюзное управление по охране авторских прав, 1941, 108 с, 600 экз., 1 р. 50 к.

3. ИРИНКА. Драма в 4-х актах. Авторизованный перевод с белорусс. И. Барабашко. М.—Л., «Искусство», 1941, 70 с.

4. БОЛЬШОЕ СЕРДЦЕ. Рассказы. Перевод с белорусс. Е. Мозолькова и М. Шамбадала (Вступ. статья «Кузьма Чорный» Е. Мозолькова). М., Сов. писатель, 1947, 266 с. с портр., 15000 экз., 5 р. 25 к.

СОДЕРЖАНИЕ: Большое сердце. Отец. Смерть. Благословение матери. Аксенины следы. Начало жизни. Сосны говорят. Ремонтная бригада Ненависть.

5. ИЗБРАННОЕ. Рассказы, повести и романы. Перев. с белорусс. М., Худож. лит-ра, 1950, 469 с., 8 р.

СОДЕРЖАНИЕ: 1. Рассказы: Бури. На пыльной дороге. Сосны говорят. Ночлег в деревне Синеги. Семья Юрия Горейки. Ремонтная бригада. Большое сердце. Маленькая женщина. Отец. В огне. (Отрывок из романа «Большой день»). 2. Повести и романы: Родина. Леон Бушмар. Третье поколение.

IV. СПІС ТВОРАЎ КУЗЬМЫ ЧОРНАГА І ІХ ПУБЛІКАЦІЙ¹⁾.

I. ПРОЗА.

1. АГОНЬ.

Апавяданне, 1943 г.²⁾
Газ. «Совецкая Беларусь» № 1 — 2 за 1.I-1944 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1945, с. 113 — 117.

2. АКСЕНИНЫ СЛЯДЫ.

Апавяданне, 18 — 20 ліпеня 1942 г.
Упершыню друкалася на рускай мове ў 1942 г.

У кн.: «Беларусь». Альманах першы. (М.), выд-ва ЦК КП(б)Б «Совецкая Беларусь», 1943, с. 24 — 30.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вялікае сэрца. Апавяданні, Мінск, ДВБ, 1945, с. 47 — 63.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбранныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 171 — 178.

У перакладзе на рускую мову:

Газ. «Труд» № 176 (6513) ад 29.VII-1942 г.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — «Большое сердце». М., Сов. писатель, 1947, с. 74 — 90.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вибрані творы. Київ, Держ. вид-во худож. літератури, 1951, с. 41 — 50.

3. АНДРЭЙ КЛЫГА.

(Чырвоныя штрыхі). Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь», № 91 за 20.IV-1924 г.

4. БАЦЬКА.

Апавяданне, красавік 1942 г.³⁾. Упершыню друкалася на рускай мове ў 1942 г.

У кн.: «Беларусь». Альманах першы. (М.), выд-ва ЦК КП(б)Б «Совецкая Беларусь», 1943, с. 12 — 24.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1945, с. 31 — 46.

У кн.: «За шчасце Беларусі». М. — Л., 1945, с. 37 — 46.

¹⁾ У бібліографію не ўключаны раннія вершаваныя творы К. Чорнага, надрукаваныя ў газ. «Совецкая Беларусь» №№ 147, 242, 245 і 274 за 1923 г.

²⁾ Рукапіс апавядання захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

³⁾ Рукапіс апавядання захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбранныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 163—170.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 96—105.

У перакладзе на русскую мову:

Газ. «Известия». № 112 (7778) за 15.V-1942 г.

В кн.: «За советскую Белорусь». М., 1942, с. 73—80.

В кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Большое сердце. Рассказы. М., Сов. писатель, 1947, с. 41—52.

В кн.: «Белорусские рассказы». М., Сов. писатель, 1948, с. 76—84.

В кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Избранное. М., худож. литература, 1950, с. 80—87.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: «Білоруські оповідання». Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1949, с. 44—51.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1951, с. 20—27.

5. БАЦЬКАЎШЧЫНА. Раман. 1931 г.

Часоп. «Узвышша», 1931, № 4, с. 3—37; № 5, с. 3—37; № 6—7, с. 80—107, № 8, с. 27—43; № 9, с. 10—20.

Кн.: К. ЧОРНЫ.— Бацькаўшчына. Раман. Мінск, ДВБ, 1932.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Раманы і аповесці. Мінск, ДВБ, 1951, с. 59—188.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Избранное. М., худож. литература, 1950 с. 107—234.

У 1932 г. і 1933 г. раман «Бацькаўшчына» быў выдан на яўрэйскай мове (Мінск, ДВБ, 1932; Мінск, ДВБ, 1933, апрацавана для дзяцей).

6. БАЯВОЕ ХРЫШЧЭННЕ. Глава з рамана «Вялікі дзень».

Літ. дадатак № 4 да газ. «Совецкая Беларусь». Жнівень 1943 г.

7. БОЙ З ВАРОЖЫМІ ТАНКАМІ. Урывак з неапублікованай аповесці «Скіп'ёўскі лес».

Газ. «Звязда» № 126 за 26.XI-1944 г.

8. БРАТАЎ ПРЫЕЗД. Урывак з рамана «Трэцяе пакаленне».

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 39 за 1934 г.

9. БРАТЫ. Апавяданне. (З цыкла «Брыгадіравы апавяданні») 1931 г.

Часоп. «Узвышша», 1931, № 2 с. 3—19.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— «Брыгадіравы апавяданні». Мінск, ДВБ, 1932, с. 50—82.

У 1934 г. апавяданне значна перапрацавана і змешчана ў наступных выданнях:

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбранныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 96—126.

У кн.: «Большевіцкая молодзь». Мінск, ДВБ, 1934, с. 145—165.

10. БРОНЯ КАЗАКЕВІЧ. Апавяданне. (З цыкла «Брыгадіравы апавяданні»), 1931 г.

Часоп. «Узвышша», 1931, № 1, с. 103—111.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Брыгадзіравы апавяданні. Мінск, ДВБ., 1932, с. 10—26.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 181—197.

У кн.: «Большэвіцкая моладзь». Мінск, ДВБ, 1934, с. 214—225.

11. БРЫГАДЗІРАВА ПАМЫЛКА. Апавяданне, 1933 г.

Часоп. «Полымя рэволюцыі», 1933, № 4, с. 61—72.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 226—248.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 79—91.

12. БУДЗЕМ ЖЫЦЬ. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 14 ад 18.I і № 15 ад 19.I-1924 г.

13. БУЛАНЫ. Апавяданне, 1925 г.

Часоп. «Маладняк» 1926, № 11 (2), с. 3—23. Урыўкі з апавядання друкаваліся раней у газ. «Совецкая Беларусь» № 271 і № 277 за 1925 г. і № 19 за 1926 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Пачуці. Мінск, ДВБ, 1926, с. 27—65.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: «Нова Білорусь». Альманах. Харків, 1929, с. 367—386.

14. БУРЫ. Апавяданне, ліпень 1926 г.

Часоп. «Малады араты» 1926, № 12, с. 4—5. Газ. «Беларусская вёска» № 64 за 10.VIII-1927 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Вераснёвыя ночы. Мінск, БДВ, 1929, с. 55—58.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Буры. Мінск, БДВ, 1930, с. 3—10.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 58—62.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 56—59.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 88—93.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 44—46.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 13—15.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.—Избранное. М., Худож. лит-ра, 1950, с. 9—11.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.—Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ, «Література і мистецтво», 1931.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.—Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1951, с. 57—59.

15. БЫЛЬНИКАВЫ МЕЖЫ. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 240 (1237) зз 16.X і № 241 (1238) за 17.X-1924 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Апавяданні. Мінск, выд. ЦБ «Маладняка», 1925, с. 3—12.

16. БЯЗДОНИЕ. Апавяданне, 1925 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 65 за 22.III, № 66 за 24.III-1925.

17. В РАЗВЕДКЕ. Рассказ, 1941. Подпіс: «Ігнат Булава из-под Турова».

Агітплакат «Раздавим фашистскую гадину». Выд. газ. «Звязда». Орган ЦК КП(б)Б, №21 за верасень 1941 г.

18. ВАЛДЗЯ КАСТРЫЦКІ НА РАДЗІМЕ. Урывак з другой часткі рамана «Трыццаць год».

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 2 за 1935 г.

19. ВАСПАВАТЫ ЧАЛАВЕК. Апавяданне, 1930 г.

Часоп. «Узвышша», 1930, № 1, с. 12—25. Значна дапрацаванае пад назв. «Слатканне з васпаватым чалавекам» апавяданне змешчана было пазней у кнігах:

К. ЧОРНЫ. — Брыгадзіравы апавяданні. Мінск, 1932, с. 83—103.

К. ЧОРНЫ. — Два апавяданні. Мінск, 1932, с. 3—26.

К. ЧОРНЫ. — Выбранныя творы, Мінск, 1934, с. 27—32.

20. ВЕРАСНЁЕЯ НОЧЫ. Апавяданне, снежань 1927; жнівень 1928 г.

Часоп. «Узвышша», 1928, № 4 (10), с. 3—16.

Кн.: *К. ЧОРНЫ.* — Вераснёея ночы. Апавяданні. Мінск, 1929, с. 5—33.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

у кн.: *К. ЧОРНИЙ.* — Вереснёея ночі. Оповідання. Харків — Київ, «Література і мистецтво», 1931.

21. ВЁСКА. Апавяданне, 1923 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 265 за 20.XI і 266 за 21.XI-1923 г.

22. ЕЕСНАЕЯ ДАРСГІ. Апавяданне, 22 красавіка 1928 г.

Газ. «Звязда» № 103 за 1928 г.

у кн.: *К. ЧОРНЫ.* — Вераснёея ночы. Мінск, БДВ, 1929, с. 43—50.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

у кн.: *К. ЧОРНИЙ.* — Вереснёея ночі. Оповідання. Харків — Київ, «Література і мистецтво», 1931 г.

23. ВЕЦЕР І ПЫЛ. Раман, няскончаны аўтарам.

Пачатак друкаваўся ў часоп. «Полымя», 1927, № 3, с. 3—29.

Урывак пад назв. «Міхал Макарэвіч» друкаваўся ў часоп. «Чырвоны сейбіт», 1928, № 9.

Урывак пад назваю «Местачкоўцы» ў часоп. «Узвышша», 1929, № 1, с. 3—20; урывак пад назваю «На пасёлку» ў часоп. «Узвышша», 1929, № 3, с. 3—13.

24. ВЕЧАР. Апавяданне, 1926 г.

Часоп. «Маладняк», 1926, № 10(1), с. 3—14.

у кн.: *К. ЧОРНЫ.* — Пачуці. Мінск, ДВБ, 1926, с. 5—26.

25. ВІНГЕЛЬ. Апавяданне, 1930 г.

Часоп. «Чырвоная Беларусь», 1930 г., № 21—22, с. 2—4. (пад назваю «Ударнік Вінгель»).

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Брыгадзіравы апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 36—49.

У перакладзе на рускую мову:

«Літературная газета» № 1 за 1931 г. (Под назв. «Путь Вингеля»).

26. ВОЗЯЦЬ СНАПЫ. Апавяданне, 1927 г. Подпіс: Р-кі.

Газ. «Беларуская вёска» № 74(576) за 14.VIII-1927 г.

27. ВОСЕНЬ. Апавяданне, дата напісання невядома.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1945, с. 105—108.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ.—Вибрані творы. Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1951, с. 51—53.

28. ВОСЕНЬ І РАДАСЦЬ. (Настроі). Апавяданне, 9 кастрычніка 1925 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 231 за 9.X-1925 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Па дарозе. Мінск, выд. ЦБ Маладняка, 1926, с. 21—26.

29. ВЫПАДАК УВОСЕНЬ. Апавяданне, 17 кастрычніка 1926 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастакі дадатак да газ. «Беларуская вёска», 1926, № 1, с. 6.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Вераснёвые ночы. Мінск, БДВ, 1929, с. 70—72.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ.—Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ, «Література і мистецтво», 1931.

30. ВЯЛІКАЕ ВЫГНАННЕ. Няскончаны раман, не друкаваўся, задуман быў трэлогіяй¹⁾. К. Чорны працаваў над ім у 1927 — 1929 гг.²⁾ і ў 1940 — 1941 гг.³⁾ Рукапіс рамана загінуў у першыя дні Вялікай Айчыннай вайны⁴⁾.

31. ВЯЛІКАЕ СКРЫЖАВАННЕ. (Урывак з рамана «Пошуки будучыні»).

Часоп. «Беларусь», 1945, № 6, с 17—21.

32. ВЯЛІКАЕ СЭРЦА. Апавяданне, 1944 г.⁵⁾ упершыню друкалася на рускай мове ў 1944 г.

У кн.: («Беларусь»). Альманах другі. Мінск, ДВБ, 1945, с. 34—44.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Вялікае сэрца. Апавяданні, Мінск, ДВБ, 1945, с. 3—30.

¹⁾ Гл. аўтабіографію К. Чорнага 1940 года.

²⁾ Гл. хроніку ў часоп. «Узвышша», 1927, № 6, с. 202 і часоп. «Полымя», 1929, № 10, с. 152.

³⁾ К. Чорны. — Мае творчыя планы на 1940 год. Газ. «Література і мастацтва» № 1 за 1.I-1940 г.

⁴⁾ Гл. аўтабіографію К. Чорнага 1943 года. (Захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай).

⁵⁾ Рукапіс апавядання захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

у кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбранныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 185—196.
У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 106—121.

У перакладзе на русскую мову:

Часоп. «Красноармеец», 1944, № 13—14, с. 16—18.

Альманах «Дружба народов», кн. 12. М., «Сов. писатель», 1946, с. 30—43.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Большое сердце. Рассказы. М., Сов. писатель, 1947, с. 15—40.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Избранное. М., Худож. литература, 1950, с. 54—72.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ.— Вибрані твори. Київ, 1951, с. 3—19.

33. ВЯЛІКІ ДЗЕНЬ. Ч. 1: Пошуки роднай зямлі; ч. 2: Спустошанне. (Няскончаны раман¹). К. Чорны працаў над ім 1941—1944 гг.².

Часоп. «Полымя», 1947, № 4, с. 19—63; № 5, с. 19—59; № 6, с. 11—38. Урывак пад назваю «Навала» друкаваўся раней у часоп. «Беларусь», 1946, № 11—12, с. 50—52.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбранныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 287—436,

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Раманы і аповесці. Мінск, ДВБ, 1951, с. 543—695.

У перакладзе на русскую мову:

Урывак з рамана пад назв. «В огне» змешчан у кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Избранное. М., Худож. лит-ра, 1950, с. 88—106.

34. ВЯСКОВАЯ ВЕТЭРЫНАРЫЯ. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 299 (1296) за 27.XII-1924 г.

35. ВЯСНА. Аповесць, 1930 г.

Часоп. «Полымя», 1930, № 11—12, с. 23—66. Урывак з аповесці друкаваўся ў газ. «Беларусская вёска» № 49—50 (815—16) за 1.V-1929 г.

Кн.: К. ЧОРНЫ.— Вясна. Аповесць. Мінск, БДВ, 1931. Да выдання асобнай кнігай аповесць у 1931 г. дапрацоўвана.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Раманы і аповесці. Мінск, ДВБ, 1951, с. 3—57.

36. ГАВОРКА НОЧЧУ Ў ДАРОЗЕ. Апавяданне, верасень 1925 г.

Часоп. «Малады араты», 1926, № 9(27), с. 1—2. (пад. назв.: «Гутарка ноччу ў дарозе»).

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Хвоі гавораць. Мінск, ДВБ, 1926, с. 103—109; Выд. 2-е, 1928, с. 81—85.

37. ГОРА. Апавяданне, дата напісання невядома.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1945, с. 99—104.

¹⁾ Першапачатковая назва рамана — «Навальніца», потым «Навала з Захаду», канчатковая — «Вялікі дзень». Рукапіс рамана захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

²⁾ Гл. арт. С. Майхровіча — «Пясняр геройкі народа» (газ. «Літаратура і мастацтва» № 47 за 20.XI-1948 г.).

38. ГУГАРКА НОЧЧУ Ў ДАРОЗЕ (гл. Гаворка ноччу ў дарозе).
39. ДАРАГУСЯ. Апавяданне, 1939 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 34 за 3.X-1939 г.

У кн.: «Семнаццатага верасня». Літаратурны зборнік, прысвячаны вызваленню Заходній Беларусі. Складу М. Машара. Мінск, ДВБ, 1946, с. 91—97.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 77—87.

У кн.: «Мастацкае слова». Зборнік твораў беларускіх совецкіх пісьменнікаў для гурткоў мастацкай самадзейнасці. Складу А. Кучар. Мінск, ДВБ, 1952, с. 115—122.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 73—79.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ.— Выбрані творы. Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1951, с. 193—199.

40. ДАРАХВЕЕВЫ ПОРТКІ. Сатырычнае апавяданне, 1944 г., подпіс: Сымон Чарпакевіч.

Газета-плакат «Раздавім фашистскую гадзіну». Выд. ЦК КП(б)Б, № 115 за студзень 1944 г.

41. ДЗЕНЬ. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 42 за 21.II, № 43 за 22.II і № 44 за 29.II-1924 г.

42. ДЗЯКУЙ БОГУ, ЯК ШКЛЯНКА. Апавяданне, 1924 г.

Часоп. «Маладняк», 1924, № 5, с. 65—73.

Часоп. «Маладняк Калінішчыны», 1925, № 2, с. 17—24.

43. ДУША В ШТАНАХ. Из рассказов Игната Булавы из-под Турсва, 1941 г.

Агітплакат «Раздавім фашистскую гадзіну», выд. ЦК КП(б)Б, № 24 за верасень 1941 г.

44. ЖАЛЕЗНЫ КРЫК. Апавяданне, 1924 г.

Часоп. «Полымя», 1924, № 4(12), с. 62—73.

45. ЖАНОЧАЯ ПРАЎДА І МУЖЧЫНСКАЯ КРЫЎДА. Апавяданне, 1925 г.

Часоп. «Беларуская работніца і сялянка», 1925 г. № 7, с. 14—17.

46. ЗАБІЯЦКІ ПЫК. Сатырычнае апавяданне, 1943 г. Подпіс: Сымон Чарпакевіч.

Газета-плакат «Раздавім фашистскую гадзіну», выд. ЦК КП(б)Б, № 90 за май 1943 г.

47. ЗАБОЙСТВА. Апавяданне, сакавік 1925 г.

Часоп. «Маладняк», 1925, № 7, с. 28—37.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Па дарозе. Апавяданні Мінск, выд. ЦБ «Маладняка», 1926, с. 28—43.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Вераснёвэя ночы. Апавяданні. Мінск БДВ, 1929, с. 101—115.

- У кн.: К. ЧОРНЫ.—Нянявісць. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1930, с. 46—61.
 У кн. К. ЧОРНЫ.—Выбраныя апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 39—57.
 У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 40—54.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

- У кн.: К. ЧОРНИЙ.—Вересневі ночі. Опозідання. Харків—Київ, 1931.
 У кн. К. ЧОРНИЙ.—Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во худож. літ.-ри, 1951, с. 60—70.

48. ЗАВАЁВА СВЕТУ. Раман, няскончаны.

Урывак з рамана пад назв. «У сям'і Қалацкіх» змешчан у газ. «Літаратура і мастацтва» № 58—59 за 1937 г.

49. ЗАЎТРАШНІ ДЗЕНЬ. Апавяданне, дата напісання невядома¹⁾.

Часоп. «Полымя», 1945, № 5—6, с. 18—55.
 У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 198—234.

50. ЗАХАДУ І ЎСХОДУ. Раман задуман у 1930 г., але не напісан. Гл. № 59 («Ідзі, ідзі»).

51. ЗАХАР ЗЫНГА. Апавяданне, май 1926 г.

Часоп. «Маладняк», 1926, № 4(13), с. 3—23. (пад назв. «Старыя сляды»).
 У кн.: К. ЧОРНЫ.—Хвой гавораць. Мінск, ДВБ, 1926, с. 60—101; выд. 2-е, 1928, с. 53—80 (пад. назв. «Захар Зынга»).

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.—Сосны говорят. М.—Л., ГИЗ 1930.

52. ЗВЯГА. Апавяданне, 1933 г.

Часоп. «Полымя рэвалюцыі», 1933 г., № 1C, с. 3—23.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 249—285.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 138—157.

53. ЗЛАЧЫНЦА ПАКАРАНЫ. Апавяданне, 1932 г.

Часоп. «Чырвоная Беларусь», 1932, № 16, с. 2—4.

54. ЗНІШЧЫЛІ ЧАТЫРОХ АФІЦЭРАЎ. Апавяданне з цыкла «Расказы партизан Віцебшчыны». Без подпісу, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 7 за 5.I.1942 г.

55. ЗЯМЕЛЬНЫ НАДЗЕЛ ДУРНОГА БАДЗІЛЮКА. (З апавяданнію Ігната Булавы з-пад Турава), 1942 г.

Газета-плакат «Раздавім фашистскую гадзіну», выд. ЦК КП(б)Б № 50 за чэрвень 1942 г.

¹⁾ Рукапіс апавядання захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

56. ЗЯМЛЯ. Раман, 1927 г.¹⁾

Кн.: К. ЧОРНЫ.— Зямля. Раман у трох частках. Мінск,
БДВ, 1928.

57. ЗЯМЛЯ. Апавяданне, 1940 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» за 14.IX-1940 г.

У кн.: «Семнаццатага верасня». Літаратурны зборнік, прысвечаны
вызваленню Заходняй Беларусі. Складу М. Машара. Мінск, ДВБ, 1946,
с. 87—91.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР,
1953, с. 9—12.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ.— Вибрані творы. Київ, Держ. вид-во
худож. літ-ри, 1951, с. 200—204.

58. І ВАДА ЗАЛІТА КРЫВЁЮ. Апавяданне, 1927 г.

Газ. «Беларуская вёска» № 17 за 11.II, № 18 за 13.II, № 19 за
16.II, № 20 за 18.II, № 22 за 23.II і № 23 за 25.II-1927 г.

59. ІДЗІ, ІДЗІ. Раман, 1930 г.

Часоп. «Узвышша», 1930, № 4—5, с. 49—71; № 6, с. 3—22;
№ 7, с. 3—30; № 8, с. 9—30; № 9—10 с., 66—85.

У № 9—10 заўвага: «Раман рыхтуеца да асобнага выдання пад называю
«Раскрыжаванне». Тыя раздзэлы, што маюць тут эскізы харктар,
перапрацоўваюцца. Некалькі зробленых тут сюжэтных намёкаў будуть
мець сваё завяршэнне ў наступным рамане «Захаду і ўсходу», які
(ч. «Узвышша», 1930, № 9—10, с. 66). Гл. № 50.

60. КАК НЕМЕЦ НА СВИНЕ В ВЕЧНЫЙ ПОКОЙ ВЪЕХАЛ

Сатырычнае апавяданне, 1941 г. Подпіс: «Ігнат Булава из-под
Турова».

Агітплакат «Раздавим фашистскую гадину», орган ЦК КП(б)Б, выд.
газ. «Звязда», № 23 за верасень 1941 г.

61. КРУЖЕВНОЕ ПРИКРЫТИЕ. Апавяданне, 1941 г. Подпіс: «Ігнат Булава из-под Турова».

Агітплакат «Раздавим фашистскую гадину», орган ЦК КП(б)Б, выд.
газ. «Звязда», № 25 за верасень 1941 г.

62. ЛІСТ ЯКУБА МАЛЬКЕВІЧА. Апавяданне, люты 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 2 с. 7—16.

63. ЛЮБА ЛУК'ЯНСКАЯ. Аповесць, 1936 г.

Часоп. «Полымя рэвалюцыі», 1936 г., № 6, с. 32—89; № 11,
с. 12—55. Урывак пад назв.: «З біяграфіі палкоўніка Лук'янскага»
друкаваўся ў газ. «Літаратура і мастацтва» № 64 за 1936 г.

Кн.: К. ЧОРНЫ.— Люба Лук'янская. Аповесць. Мінск, ДВБ,
1937.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Раманы і аповесці. Мінск, ДВБ, 1951,
с. 379—495.

¹⁾ У хроніцы часоп. «Узвышша» № 1 за 1927 г. (с. 164) паведамлялася аб
тым, што К. Чорны падрыхтаваў да друку вялікую аповесць «Зямля».

64. ЛЯВОН БУШМАР. Аповесць. Слуцк, сакавік 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 7, с. 8 — 38; № 8, с. 5 — 29;
№ 9 — 10, с. 12 — 29.
Кн.: К. ЧОРНЫ. — Ляўон Бушмар. Аповесць. Мінск, БДВ, 1930.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Избранное. М., Худож. литература, 1950, с. 235 — 284.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Сосны говорят. Рассказы. М — Л. Госиздат, 1930.

65. МАДЭЛЬШЧЫК ПАРХВІЕНКА. Апавяданне, 1931 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Брыгадзіравы апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 3 — 9.

66. МАЁ ДЗЕЛА — ЦЯЛЯЧАЕ. Апавяданне, 1923 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 283 за 10. XII, № 284 за 12.XII і 285 за 13.XII-1923 г.

67. МАКАРКАВЫХ ВОЛЬКА. Апавяданне, 1938 г.

Часоп. «Полымя рэволюцыі», 1938 г. № 5, с. 27 — 33.

68. МАКСІМКА. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 227 (1224) за 1.X і 228 (1225) за 2.X 1924 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, выд. ЦБ «Маладняка», 1925, с. 24 — 55.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбранныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 27 — 43.

69. МАЛАДАЯ ГЕРАНЯ. Апавяданне з цыкла «Расказы партызан Віцебшчыны». 1942, без подпісу.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 7 за 5.I-1942 г.

70. МАЛАТАРНЯ. Апавяданне, 1926 г., подпіс: «МАКСІМ АЛЕШНІК»¹⁾.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастацкі датак да газ. «Беларуская вёска», 1926, № 5, с. 10 — 11.

71. МАЛЕНЬКАЯ ДРАМА. Апавяданне, студзень — май 1926 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Хвоі гавораць. Мінск, ДВБ, 1926, с. 55 — 66; Выд. 2-е, 1928, с. 44 — 52.

72. МАЛЕНЬКАЯ ЖАНЧЫНА. Апавяданне, сакавік — красавік 1942 г. ²⁾

У кн.: «Беларусь». Альманах першы. (М.), выд-ва ЦК КП(б)Б «Совецкая Беларусь», 1943, с. 36 — 40.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1945, с. 64 — 75.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 102 — 111.

¹⁾ Псеўданім «Максім Алешнік» раскрыты на падставе сцвярджэння паэта Максіма Лужаніна, вершы якога таксама былі змешчаны ў часоп. «Чырвоны сейбіт» № 5 за 1926 г.

²⁾ У рукапісе аўтара пад называю: «Дванаццацігоднія жанчына». Захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбранныя творы, Мінск, ДВБ, 1947,
с. 179—184.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР,
1953 г. с. 85—91.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Избранное. М., Худож. литература,
1950 г., с. 73—79.

73. МАЛЮНАК. Апавяданне, 1925—1930 гг.

Часоп. «Малады араты», 1925, № 4, с. 1—2 (Апавяданне
надрукавана пад назв.: «У вёсцы»).

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Срэбра жыцця. Апавяданні. Мінск, выд.
ЦБ «Маладняка», 1925, с. 32—38 (пад назв. «У вёсцы»).

У 1930 г. апавяданне дапрацоўана аўтарам і змешчана пад назв.
«Малюнак» у наступных зборніках:

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбранныя апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932,
с. 25—38.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбранныя творы. Мінск, ДВБ, 1934,
с. 169—180.

74. МАТЧЫНА БЛАГАСЛАВЕННЕ. Апавяданне, 6 красавіка 1942 г.¹⁾

У кн.: «Беларусь». Альманах першы. (М.) Выд-ва «Совецкая
Беларусь», 1943, с. 40—42.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ,
1945, с. 76—81.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 112—117.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР,
1953, с. 92—95.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Большое сердце. Рассказы. М., Советский
писатель, 1947, с. 68—73.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Вибрані творы. Київ, Держ. вид-во
худож. літ-ри, 1951, с. 37—40.

75. МАТЧЫНА КРОЎ. Апавяданне, 1943 г.

Літаратурны дадатак № 1 да газ. «Совецкая Беларусь». 1 мая
1943 г.

76. МЕЛЬНІКІ. Апавяданне, ліпень 1925 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № № 103, 104 і 105 за май 1925 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Срэбра жыцця. Апавяданні. Мінск, выд.
ЦБ «Маладняка», 1925, с. 15—31.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Вераснёзыя ночы. Мінск, ДВБ, 1929,
с. 116—130.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ,
«Література і мистецтво», 1931.

¹⁾ Рукапіс апавядання здоўжваецца ў Р. І. Свераноўскай.

77. МЕСТАЧКОЎЦЫ. (Урывак з рамана «Вецер і пыл»).

Часоп. «Узвышша», 1929, № 1, с. 3 — 20.

78. МІХАЛ МАКАРЭВІЧ. (Урывак з рамана «Вецер і пыл»).

Часоп. «Чырвоны Сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастацкі датак да газ. «Беларуская вёска», 1928, № 9, с. 4 — 7.

79. МЛЕЧНЫ ШЛЯХ. Раман, скончан 12 студзеня 1944 г., але канчаткова не дапрацован з прычыны цяжкай хваробы і смерці аўтара. Не друкаваўся. Рукапіс рамана захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

80. МУРАВАНЫ СКЛЯПОК. Апавяданне, 1935 г.

Часоп. «Полымя рэволюцыі», 1935, № 7, с. 48 — 58.

81. МЯЦЕЛІЦА. (Урывак з апавядання «Снегавыя дарогі»).

Газ. «Совецкая Беларусь» № 285 за 16.XII-1925 г.

82. МЯШЧАНЕ Ў ГУСТОЙ ПАРЫ. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 287 за 13.XII і № 288 за 14.XII-1924 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, выд. ЦБ «Маладняка», 1925, с. 13 — 23.

83. НА БЕРАЗЕ. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 24 за 31. I, № 25 за 1.II і № 26 за 2.II-1924. г.

84. НА ВАРЦЕ. Апавяданне, 1923 г. Подпіс: К. Ч.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 118. за 29.V-1923 г.

85. НА ГРАНІЦЫ. (Малюнак з пагранічнага жыцця). Апавяданне 1923 г., першае выступленне К. Чорнага ў друку.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 98 за 5.V-1923 г.

86. НА ПАСЁЛКУ. (Раздзел з рамана «Вецер і пыл».)

Часоп. «Узвышша», 1929, № 3 с. 3 — 13.

87. НА ПЫЛЬНАЙ ДАРОЗЕ. Апавяданне, красавік 1926 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Хвоі говораць. Мінск, ДВБ, 1926, с. 40 — 45; выд. 2-е, 1928, с. 32 — 36.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 88 — 93.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбранны творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 47 — 50.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 9 — 12.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Избранное. М., худож. лит-ра, 1950, с. 12 — 15.

88. НАВАЛА. (Урывак з рамана «Вялікі дзень»).

Часоп. «Беларусь», 1946, № 11 — 12, с. 50 — 52.

89. НАСЦЕЧКА. Аповесць для дзяцей, 1940 г.

Часоп. «Полымя рэволюцыі», 1940, № 2, с. 52 — 84.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Насцечка. Мінск, ДВБ, 1941.

Часоп. «Бярозка», 1945, №№ 4, 5, 6, 7; 1946, №№ 1, 2.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 16 — 76.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 31 — 72.

90. НАЧЛЕГ У ВЁСЦЫ СІНЕГАХ. Апавяданне, ліпень 1927 г.

Часоп. «Беларуская работніца і сялянка», 1927, № 7, с. 6 — 7.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вераснёвяя ночы. Мінск, БДВ, 1929, с. 51 — 54.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Буры. Апавяданні. Мінск, БДВ, 1930, с. 11 — 19.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 63 — 67.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 60 — 63.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 98 — 101.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 69 — 71.

У кн.: «Беларуская совецкая проза і драматургія». Мінск ДВБ, 1948, с. 112 — 115.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 16 — 18.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Сосны говорят. Рассказы. М. — Л., Госиздат, 1930.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Избранное. М. худож. лит-ра, 1950, с. 37 — 39.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ «Література і мистецтво», 1931.

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1951 с. 54 — 56.

91. НЕ ХАЧУ ГЭТАК. Апавяданне, снежань 1927 г. — сакавік 1928 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт», 1928, № 3, с. 15 — 18 (пад назв.: «Не хачу так»).

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вераснёвяя ночы. Мінск, БДВ, 1929, с. 90 — 100.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 72 — 78.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ, «Література і мистецтво», 1931.

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1951, с. 133 — 140.

92. НЕПАРАЗУМЕННЕ. Апавяданне, 1943 г. Подпіс: «СЫМОН ЧАРПАКЕВІЧ».

Газета-плакат «Раздавім фашистскую гадзіну» № 111 за лістапад 1943 г.

93. НЕЎЗАБАВЕ ВЯСНА. Апавяданне, 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 9 — 10, с. 53 — 74.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Нянявісць. Апавяданні. Мінск, БДВ, 1930,
с. 5 — 45. (пад назваю «НЯНАВІСЦЬ».)

94. НОВАГОДНЯЯ НОЧ. Апавяданне, студзень 1941 г.

Газ. «Звязда» № 3 за 4.I-1941 г.

95. НОВЫЯ БОТЫ. Урывак з рамана «Зямля».

Часоп. «Беларускі піонер», 1929, № 9, с. 4.

96. НОВЫЯ ЛЮДЗІ. Апавяданне, 1925 г.

Часоп. «Полымя», 1925, № 1, с. 89 — 95.

97. НОЧ ПРЫ ДАРОЗЕ. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 117 за 24.V, № 118 за 25.V,
№ 119 за 27.V, № 120 за 28.V, № 121 за 29.V і № 122 за 30.V-1924 г.

98. НЕ ПІ ГУСТОГА ЧАЮ. Апавяданне, 1925 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 115 і № 116 за 1925 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Срэбра жыцця. Апавяданні. Мінск, выд.
ЦБ «Маладняка», 1925 г., с. 39 — 50.

99. НЯМЕЦКІ ПАСЛУГАЧ ВЫЎ ЯК СУКА. З апавяданняў
ІГНАТА БУЛАВЫ З-ПАД ТУРАВА. 1942 г.

Газета-плакат «Раздавім фашистскую гадзіну». Выд. ЦК КП(б)Б
№ 43 за май 1942 г.

100. НЯНАВІСЦЬ. Апавяданне, 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 9 — 10, с. 53 — 94. Пад назв.
«НЕЎЗАБАВЕ ВЯСНА»

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Нянявісць. Апавяданні. Мінск, БДВ,
1930, с. 5 — 45.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934,
с. 127 — 168.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947,
с. 96 — 118.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.—Большое сердце. М., Сов. писатель
1947, с. 225 — 265.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ.—Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во
худож. літ-ри, 1951, с. 161 — 187.

101. ПА ДАРОЗЕ. Апавяданне, чэрвень 1925 г.

Газ. «Совецкая Беларусь», № 265 (1564) за 22.XI-1925 г.

Часоп. «Маладняк», 1925, № 8, с. 8 — 19.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Па дарозе. Апавяданні. Мінск, выд. ЦБ
«Маладняка», 1925, с. 8 — 20.

У кн.: К. ЧОРНЫ.—Вераснёвыя ночы. Мінск, БДВ, 1929,
с. 73 — 89.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Сосны говорят. Рассказы. М. — Л., Госиздат, 1930.

У перакладзе на українську мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ, 1931 г.

102. ПАГАНЫЯ ҚОСЦІ. Апавяданне, 1943 г.

У сатиричним лістку «Партизанская дубінка». Выд. ЦК КП(б)Б, № 3(19) за сакавік 1943 г.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1945, с. 109 — 112.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1947, с. 118 — 121.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 235 — 236.

103. «ПАЛЯВЫЯ ЛЮДЗІ.» Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 98 за 29.IV і № 101 за 6.V-1924 г.

104. ПАПЯЛІШЧА. Апавяданне, 1944 г.

Часоп. «Беларусь», 1944, № 2, с. 14 — 16.

У перакладзе на русскую мову:

Часоп. «Беларусь» (на рус. мове), 1944, № 2, с. 14 — 16.

105. ПАРФІР КІЯЦКІ. (Малюнкі людскіх адчуванняў). Апавяданне, 1925 г.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Пачуцці, Мінск, БДВ, 1926, с. 101 — 163.

Урывак з апавядання, пад назв. «Раніца» друкаваўся ў газ. «Совецкая Беларусь» № 237 за 18.X-1925 г.

106. ПАСЛЯ БОЮ. (Урывак з рамана «Судны дзень»).

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 7 за 3.III-1940 г.

Газ. «Віцебскі рабочы» за 12.IV-1940 г.,

Часоп. «Беларусь», 1945 г. № 1, с. 22 — 24.

107. ПАЎЛІКАВА ПОМСТА. Апавяданне з цыкла «Расказы партизан Віцебшчыны». Без подпісу, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 7 за 5.I-1942 г.

108. ПАЧУЦЦІ. Апавяданне, 1926 г.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Пачуцці. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1926, с. 65 — 100.

109. ПЕРАД ДАРОГАЙ. (Урывак з няскончанай аповесці).

Часоп. «Беларусь», 1947, № 12, с. 20 — 22.

110. ПОШУКІ БУДУЧЫНІ. Раман, скончан 18 верасня 1943 г., канчаткова не апрацаван у сувязі з цяжкай хваробай і смерцю К. Чорнага ў 1944 г.¹⁾

¹⁾ Рукапіс твора захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

Часоп. «Полымя», 1950, № 11, с. 14—57; № 12, с. 55—107.

Урывак пад называю: «Вялікія скрыжаванні» друкаваўся ў часоп. «Беларусь», 1945, № 6, с. 17—21; урыйкі з рамана друкаваліся таксама ў газ. «Літаратура і мастацтва», № 5 за 10.VI-1945 г. і ў часоп. «Беларусь», 1950 г., № 6, с. 19—20.

111. ПРАСТОРНЫ ДОМ. Апавяданне, 18 мая 1944 г.¹⁾

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 158—162.

112. ПРОБУЮЦЬ ГРУШЫ ШУМЕЦЬ. Апавяданне, май 1926 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 103 за 9.VI-1926 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Хвоі гавораць. Мінск, ДВБ, 1926, с. 46—54; выд. 2-е, 1928, с. 37—43.

113. ПРОСТЫЯ ЛЮДЗІ. Раман, 1941 г., не друкаваўся, рукапіс рамана загінуў у час Вялікай Айчыннай вайны.²⁾

114. РАДАСЦЬ ЖАНЧЫНЫ. Апавяданне, 1925 г.

Часоп. «Беларуская работніца і сялянка», 1925 г., № 3, с. 14—17.

115. РАМАН ДРАГУН. (Урывак з апавядання «Буланы»).

Газ. «Совецкая Беларусь», № 271 за 29.XI-1925 г.

116. РАМОНТНАЯ БРЫГАДА. Апавяданне, 1931 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Брыгадзіравы апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 27—35.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 219—225.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 92—95.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 12—23.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Большое сердце. Рассказы. М., Советский писатель, 1947, с. 217—224.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Избранное. М., Худож. лит-ра, 1950, с. 52—56.

У перакладзе на українську мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ.— Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во худож. літ-ри, 1951, с. 188—191.

117. РАНІЦА. (Урывак з апавядання «Парфір Кіяцкі»).

Газ. «Совецкая Беларусь» № 237 за 1925 г.

118. РАСКАЗЫ ПАРТЫЗАН ВІЦЕБШЧЫНЫ. (Маладая герайня. Паўлікава помста. Знішчылі чатырох афіцэраў.) Цыкл апавяданняў, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 7 за 5.I-1942 г.

¹⁾ Рукапіс апавядання захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

²⁾ Гл. аўтабіяграфію Кузьмы Чорнага 1943 г. (Захоўваецца ў рукапісу ў Р. І. Свераноўскай).

- 119. РАСКРЫЖАВАННЕ.** Раман, друкаваўся пад назв. «Ідзі, ідзі», гл. № 59.
- 120. РАСПЛАТА.** Апавяданне, 1941 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 2 (732) за 27.X-1941 г.
- 121. РОДНЫЯ МЯСЦИНЫ.** Апавяданне, 1939 г.
Газ. «Звязда» № 260 за 12.XI-1939 г.
- 122. СВАЯ ХАТА.** (Урывак з рамана «Судны дзень».)
Газ. «Літаратура і мастацтва» № 20 за 11/VII-1940 г.
- 123. СВЯТА ПРАЦЫ І СВЕТУ.** Апавяданне, 1925 г.
Часоп. «Беларуская работніца і сялянка», 1925, № 6, с. 9—11.
- 124. «СВЯТАЯ» ПАПРУЖКА.** Апавяданне, 1934 г.
Газ. «Звязда» № 163 за 26.VII-1934 г.
- 125. СЕМНАЦЦАТЬ ГОД.** Апавяданне, 1932 г.
Часоп. «Полымя», 1932, № 2, с. 3—19.
У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934,
с. 3—39.
У перакладзе на русскую мову:
Часоп. «Знамя», 1934, № 1, с. 133—149.
- 126. СКІП'ЁЎСКІ ЛЕС.** Аповесць, 1941—1944 гг.¹⁾
Часоп. «Полымя», 1946, № 5, с. 3—54.
У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947,
с. 237—283.
У кн.: «Беларуская совецкая проза і драматургія». Мінск, ДВБ,
1948, с. 116—175.
У кн.: К. ЧОРНЫ.— Раманы і аповесці. Мінск, ДВБ, 1951,
с. 495—542.
Урывак з аповесці пад назв.: «Бой з варожым танкам» друкаваўся
ў газ. «Звязда» № 126 за 26.XI-1944 г.; урывак пад назв. «Пасля
бою» — у часоп. «Беларусь», 1945, № 1, с. 22—24.
- 127. СЛАДЕНЬКОГО ЗАХОТЕЛИ.** Из рассказов Игната Булавы
из-под Турова, 1941.
Агіт-плакат «Раздавим фашистскую гадину». Орган ЦК КП(б)Б,
выд. газ. «Совецкая Беларусь», № 27 за лістапад 1941 г.
- 128. СЛЁЗЫ.** Апавяданне, 1926 г.
Часоп. «Беларускі піонер». Штомесячны дзіцячы часопіс, 1926,
№ 2, с. 8—9.
У 1940 г. апавяданне значна перапрацавана аўтарам і змешчана ў
часоп. «Іскры Ільіча» пад назвай «Флёркавы слёзы».

¹⁾ Успаміны аб пачатку работы К. Чорнага над аповесцю ў першыя дні Вялікай Айчыннай вайны гл. у артыкуле С. Майхровіча — «Кузьма Чорны» («Наставніцкая газета» № 26 за 21.VI-1950 г.) Рукапіс аповесці захоўваецца ў Р. І. Свера-ноўскай.

129. СМЕРЦЬ. Апавяданне, 25 мая 1942 г.¹⁾

У кн.: «Беларусь». Альманах першы. (М.), выд-ва «Совецкая Беларусь», 1943, с. 31 — 36.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вялікае сэрца. Апавяданні. Мінск, ДВБ, 1945, с. 82 — 89.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: «За Советскую Белорусь». М., 1942, с. 63 — 72.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Рассказы. М., «Советский писатель», 1947 г., с. 53 — 67.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Выбрані творы. Київ, держ. вид-во худож. літ-ри, 1951, с. 28 — 36.

130. СНЕГАВЫЯ ДАРОГІ. Урывак з апавядання, 1925 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастакі даць да газ. «Беларуская вёска». 1927, № 6 — 7, с. 20 — 21.

Урывак з апавядання «Снегавыя дарогі» пад назв. «Мяцеліца» друкаваўся раней у газ. «Совецкая Беларусь» № 285 за 16.XII-1925 г.

131. СПАТКАННЕ. Апавяданне, 1927 г.

Газ. «Беларуская вёска» № 51 за 25.V-1927 г.

132. СПАТКАННЕ. Апавяданне, 1927 г.

Часоп. «Узвышша» 1927, № 5, с. 115 — 118.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вераснёвый ночы. Мінск, БДВ, 1929, с. 116 — 130.

133. СПАТКАННЕ. Урывак з рамана «Трыццаць год».

Газ. «Звязда» № 12 за 16.I-1934 г.

143. СПАТКАННІ З ВАСПАВАТЫМ ЧАЛАВЕКАМ. Апавяданне, 1930 г.

Часоп. «Узвышша», 1930, № 1, с. 12 — 25. (Пад назв. «Васпаваты чалавек»).

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Брыгадзіравы апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 83 — 102. (Значна перапрацавана, пад назв. «Спаткани з васпаватым чалавекам»)

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Два апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 3 — 26.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 198 — 218.

135. СПРАВА ВІКТАРА ЛУКАШЭВІЧА. Апавяданне, май 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 5, с. 5 — 24.

136. СРЭБРА ЖЫЦЦЯ. Апавяданне, 1925 г.

Часоп. «Маладняк», 1925, № 6, с. 39 — 45.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Срэбрэ жыцця. Апавяданні. Мінск, выд. ЦБ «Маладняк», 1925, с. 3 — 14.

У 1932 г. апавяданне значна перапрацавана аўтарам і змешчана у кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 68 — 74.

¹⁾ Рукапіс захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

У перакладзе на рускую мову:

У кн.: «ПРОСТОРЫ» 1927, с. 97 — 104.

137. СТАРЫЯ СЛЯДЫ. Апавяданне, 1926 г.

Часоп. «Маладняк», 1926, № 4 (13), с. 3 — 23.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Хвоі гавораць. Мінск, ДВБ, 1926, с. 60 — 101; выд. 2-е, 1928 г., с. 53 — 80 (Пад назв. «ЗАХАР ЗЫНГА»).

138. СУДНЫ ДЗЕНЬ. Раман, застаўся няскончаным. Рукапіс рамана загінуў у час Вялікай Айчыннай вайны¹⁾. Аб замысле рамана К. Чорны пісаў у сваёй аўтабіографіі 1940 года²⁾.

Урывак з рамана пад назв. «Пасля бою» друкаваўся ў газ. «Літаратура і мастацтва» за 3.III-1940 г. і ў газ. «Віцебскі рабочы» № 12.IV-1940 г., урывак пад назв. «Свая хата» — у газ. «Літаратура і мастацтва» за II.VII-1940 г.

139. СУСТРЭЧА. (Урывак з неапублікованай аповесці).

Газ. «Літаратура і мастацтва» за 22.XI-1945 г.

140. СЦЕНЫ. Апавяданне, лістапад — снежань 1926 г.

Часоп. «Узвышша», 1927, № 1, с. 25 — 38.

141. СЦЯПАНАВЫ ДЗЕЦІ. Апавяданне, 1939 г.

Часоп. «Іскры Ільіча», 1939, № 8, с. 1 — 4.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1953, с. 24 — 30.

142. СЯМ'Я ЮРЫЯ ГАРЭЙКІ. Навела, чэрвень 1930 г.

Часоп. «Полымя», 1930, № 7, с. 54 — 62.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 3 — 24.

У кн.: К. ЧОРНЫ — Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934, с. 78 — 95.

У перакладзе на рускую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Избранное. М., Худож. лит-ра, 1950, с. 40 — 51.

143. СЯСТРА. Раман у 4-х частках, 1927 г.

Часоп. «Узвышша», 1927, № 2, с. 5 — 23; № 3, с. 6 — 30; № 4, с. 7 — 29; № 5, с. 61 — 89; № 6, с. 3 — 49, 1928; № 1 (7), с. 80 — 97; № 2 (8), с. 50 — 64; № 3 (9), с. 64 — 75; № 4 (10), с. 84 — 92.

144. ТАВАРЫШ СІМЕНЮК. Апавяданне, 1927 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастацкі дайджест да газ. «Беларуская вёска». 1927, № 8 — 9, с. 9 — 11.

¹⁾ Гл. аўтабіографію Кузьмы Чорнага 1943 года. (Захоўваецца ў рукапісі ў Р. І. Сверноўскай).

²⁾ У кн.: «Беларуская літаратура». Хрестаматыя для 9 кл. сярэдн. школьнікаў Складу А. Кучар, Мінск, 1940, с. 352.

145. ТОНЯ. (Урывак з аповесці для дзяцей).

Часоп. «Іскры Іліча», 1939, № 7, с. 5 — 7.

146. ТРАГЕДЫЯ МАЙГО НАСТАЎНІКА. Апавяданне, 1927 г.

Газ. «Звязда» № 189 за 21.VIII-1927 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вереснёвые ночи. Мінск, БДВ, 1929, с. 34 — 42.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНІЙ — Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ, Література і мистецтво, 1931.

147. ТРУХЛЯВАЕ КОЛА. Апавяданне, 1933 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 12 за 23/IV-1933.

148. ТРЭЦЯЕ ПАКАЛЕННЕ. Раман, 1935 г.¹⁾.

Часоп. «Полымя рэвалюцыі», 1935, № 2, с. 3 — 34; № 3, с. 3 — 32; № 4, с. 3 — 24; № 5, с. 6 — 29; № 6, с. 14 — 50. Урыйкамі друкаваўся ў газ. «Звязда» № 143 за 1935 г. і «Літаратура і мастацтва» № 34 за 1935 г.

Кн.: К. ЧОРНЫ. — Трэцяе пакаленне. Раман. Мінск, ДВБ, 1935; выд. 2-е, 1936; выд. 3-е 1937; выд. 4-е 1941; выд. 5-е, 1946.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Раманы і аповесці. Мінск, ДВБ, 1951, с. 189 — 378.

У перакладзе на русскую мову:

Газ. «Рабочий» № 216 за 1936 г. (Урывак пад назв. «Кондрат Назаревский».)

У кн.: «Творчество народов СССР». Альманах I. M., 1937, с. 167 — 230. (Першая частка рамана пад назв. «Начало жизни».)

У кн.: К. ЧОРНІЙ. — Большое сердце. Рассказы, М., Сов. писатель, 1947, с. 91 — 186. (Першая частка рамана пад назвай «Начало жизни».)

У кн.: К. ЧОРНІЙ. — Избранное. М. Худож. лит-ра, 1950, с. 285 — 469. (Поўнасцю.)

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНІЙ. — Вибрані творы. Киів, Держ. вид-во худож. літ-ры, 1951, с. 71 — 132. (Першая частка рамана пад назв. «Пачаток жыття».)

У 1936 г. раман перакладзен на яўрэйскую мову і выдадзен асобным выданнем.

149. ТРЫЦЦАЦЬ ГОД. Раман у 2-х частках. Першая частка,²⁾ 1934 г.

Часоп. «Полымя рэвалюцыі» 1934, № 2, с. 3 — 26; № 3, с. 4 — 71; № 4, с. 3 — 20.

¹⁾ Раман «Трэцяе пакаленне» К. Чорны лічыў адным з найбольш спелых сваіх твораў (гл. аўтабіографію 1940 г.).

²⁾ Раман «Трыццаць год» К. Чорны называў у сваёй аўтабіографіі 1940 г. у шэрагу найбольш спелых сваіх твораў, побач з п'есай «Бацькаўшчына» і раманамі «Трэцяе пакаленне» і «Люба Лук'янская».

Урывак пад назваю «Спаканне» друкаваўся ў газ. «Звязда» № 12 за 6.1.1934 г.; урывак пад назв. «Трыцць год» — у газ. «Літаратура і мастацтва» № 29 за 1934 г.; урывак з другой часткі пад назвай «Валодзя Каstryцкі на радзіме» — у газ. «Літаратура і мастацтва» № 2 за 1935 г.

150. У ВЕСЦЫ. Апавяданне, 1925 г.

Часоп. «Малады араты». Двухтыднёвы часопіс сялянскай моладзі, 1925, № 4, с. 1 — 2.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Срэбра жыцця. Апавяданні. Мінск, выд. ЦБ «Маладняк», 1925, с. 32 — 38.

У 1930 г. апавяданне было дапрацавана аўтарам і змешчана ў яго кнігах «Выбраныя апавяданні» (Мінск, ДВБ, 1932 г.) і «Выбраныя творы» (Мінск, ДВБ, 1934 г.) пад назв. «Малюнак».

151. У ПАДВАЛЕ. (Са збору апавяданняў «Слёзы»), 1926 г.

Часоп. «Беларускі піонер», 1926, № 5, с. 4 — 6.

152. У СЯМІ КАЛАЦКІХ. (З рамана «Заваёва свету»).

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 58 — 59 за 1937 г.

153. УДАРНИК ВІНГЕЛЬ. Апавяданне, 1930 г.

Часоп. «Чырвоная Беларусь». Мастацка-ілюстраваны двухтыднёвы часопіс, 1930, № 21 — 22, с. 2 — 4.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Брыгадзіравы апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 36 — 49 (пад назв. «Вінгель»).

У перакладзе на русскую мову:

«Літературная газета» № 1 за 1931 год (под назв. «Путь Вингеля»)

154. УСЯМУ СВОЙ ЧАС. Апавяданне, 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 54 за 6.III-1924 г.

155. ФЛЁРКАВЫ СЛЁЗЫ. Апавяданне, 1940 г.

Часоп. «Іскры Ільіча», 1940, № 1, с. 9 — 11.

Апавяданне «Флёркавы слёзы» з'яўляецца перапрацоўкай апавядання «Слёзы», напісанага ў 1926 г. (часоп. «Беларускі піонер», 1926, № 2, с. 8 — 9).

156. ФРАНТАВАТЫ КАМЕНДАНТ. Сатырычнае апавяданне, 1943 г.
Подпіс: «СЫМОН ЧАРПАКЕВІЧ».

Газета-плакат «Раздавім фашысцкую гадзіну». Выд. ЦК КП(б)Б № 113. 1943 г., снежань.

157. ХВОІ ГАВОРАЦЬ. Апавяданне, май 1926 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт», 1926, № 2, с. 9 — 10. (Урывак з апавядання).

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Хвоі гавораць. Мінск, ДВБ, 1926, с. 3 — 39. Выд. 2-е, 1928, с. 3 — 31.

У кн.: К. ЧОРНЫ.— Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1947, с. 51 — 60.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Сосны говорят. Рассказы. М. — Л., Госиздат, 1930.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Большое сердце. Рассказы. М., Советский писатель, 1947 г.

У кн.: К. ЧОРНЫЙ.— Избранное. М., Худож. литература, 1950, с. 16 — 36.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вибрані твори. Київ, Держ. вид-во худож. літератури, 1951, с. 141 — 160.

158. ЧИСТОКРОВНАЯ ВОШЬ. Из рассказов Игната Булавы из под Турова, 1941 г.

Агітплакат «Раздавим фашистскую гадину», орган ЦК КП(б)Б, выд. газ. «Совецкая Беларусь», № 26 за каstryчнік 1941 г.

159. ШАЎЦОЎ ЯНКА. (З апавядання) 1926 г.

Часоп. «Піонер Беларусі», 1926, № 1, с. 3 — 5.

160. ЮЗІК. (Урывак з аповесці «Зямля»).

Газ. «Звязда», № 25 за 1928 г.

161. ЮЗІК І ЯГОРКА. Апавяданне, 1925 г.

Часоп. «Беларускі піонер», 1925, № 4, с. 22 — 23.

162. ЯК ДЗЯДЗЬКА ТАМАШ НАПАЛОХАЎ ВАЎКОЎ. Апавяданне для дзяцей, 1937 г.

Часоп. «Іскры Іл'яча», 1937, № 11, с. 4 — 9.

Кн.: К. ЧОРНЫ — Як дзядзька Тамаш напалохаў ваўкоў. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1941.

163. ЯК МЫ ПАКІНУЛІ ХУТАР. Апавяданне, З ліпеня 1926 г.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Вераснёвые ночы. Мінск, БДВ, 1929, с. 59 — 69.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Сосны говорят. Рассказы. М. — Л., Госиздат, 1930.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн.: К. ЧОРНИЙ. — Вересневі ночі. Оповідання. Харків — Київ, Література і мистецтво, 1931.

164. ЯСНАЯ НОЧ. Апавяданне, 1926 г. Подпіс: «МАКСІМ АЛЕШНІК¹⁾.

Часоп. «Чырвоны сейбіт», 1926 г. № 3, с. 17 — 18.

2. ДРАМАТУРГІЯ

165. АКСЕНЯ ЧАДАВЕЦКАЯ. Драма, пачата ў 1937 г., засталася няскончанай.

Другая карціна з драмы пад назв. «На скрыжаванні дарог» друкалася ў газ. «Літаратура і мастацтва», № 41 за 1937 г.

¹⁾ Псеўданім «Максім Алешнік» раскрыты на падставе сцвярджэння паэта Максіма Лужаніна, вершы якога таксама змяшчаліся ў часоп. «Чырвоны сейбіт».

166. БАЗЫЛЕВІЧАВА СЯМ'Я. Драма ў адной дзеі, 1938 г.

Часоп. «Полымя рэволюцыі» 1938, № 6, с. 27 — 35.

Кн.: К. ЧОРНЫ. — Базылевічава сям'я. Драма ў адной дзеі, Мінск, ДВБ, 1938 г.

167. БАЦЬКАЎШЧЫНА. Драма ў 4-х дзеях, 1932 г. Поўнасцю не друкавалася, ставілася Першым Беларускім дзяржаўным тэатрам (г. Мінск) у 1932 г.¹⁾

Урывак з п'есы друкаваўся ў газ. «Літаратура і мастацтва» № 9 за 1932 г.

168. БАЦЬКАЎШЧЫНА. Драма ў 3-х дзеях. Ставілася Першым Беларускім дзяржаўным тэатрам у 1933 г.²⁾

169. БАЦЬКАЎШЧЫНА. Мантаж для клубных пастановак у 2-х дзеях, 1933 г.

Альманах «НАПАГАТОВЕ». 1933, № 2 — 3, с. 32 — 104.

170. БАЦЬКАЎШЧЫНА. Драма ў 3-х актах, 1933 — 1934 гг. Тэкст, падрыхтаваны аўтарам да выдання.

Кн.: К. ЧОРНЫ. — Бацькаўшчына. П'еса ў трох актах, Мінск, ДВБ, 1934.

У перакладзе на русскую мову:

У кн.: «Театр народов СССР». Альманах, 1934, № 1, с. 71 — 112. Урывак пад назв. «В хате Леопольда Гушки» друкаваўся ў «Літаратурнай газете» № 13 за 1933 г.

У перакладзе на ўкраінскую мову:

У кн. К. ЧОРНИЙ. — Батьківщина. П'еса на 3 дзі. Харків, 1936.

171. БАЦЬКАЎШЧЫНА. Драма ў 4-х дзеях. Канчатковы варыянт п'есы, 1939 г.³⁾

Часоп. «Полымя рэволюцыі», 1939, № 10, с. 57 — 104.

Кн.: К. ЧОРНЫ. — Бацькаўшчына. Драма ў чатырох дзеях, сямі карцінах. Мінск, ДВБ, 1940.

172. ВЫЗВАЛЕННЕ. (Сцэны). Асноўны літаратурны тэкст да п'есы. Чэрвень 1930 г.

Часоп. «Узвышша», 1930, № 4 — 5, с. 20 — 28.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя апавяданні. Мінск, ДВБ, 1932, с. 75 — 93.

У кн.: К. ЧОРНЫ. — Выбраныя творы. Мінск, ДВБ, 1934.

¹⁾ Гл. артыкул К. Чорнага «Пра сваю п'есу» (газ. «Звязда», № 275 за 1932 г.)

²⁾ Гл. артыкул А. Кучара. «Бацькаўшчына» у БДТ — 1 у новым варыянце пастаноўкі. (Газ. «Літаратура і мастацтва» № 18 за 1933 г.)

³⁾ Канчатковы варыянт п'есы, над якой аўтар працаваў многа год, К. Чорны лічыў адным з самых спелых сваіх твораў (гл. аўтабіографію 1940 г. у кн.: «Беларуская літаратура». Хрестаматыя для 9 класа сярэдняй школы. Мінск, 1940 г. с. 352). У 1941 г. К. Чорны яшчэ раз пераглядаў п'есу «Бацькаўшчына» і ў апошнім акце ўвёў образ В. І. Леніна, з якім сустракаюца прадстаўнікі беларускага народа. Але ў гэтым варыянце п'еса не друкавалася і ў тэатры не ставілася. Рукапіс гэтага варыянта не захаваўся.

173. З ДРАМЫ. (Урывак).

Часоп. «Узвышша», 1929, № 9, с. 13 — 19.

174. ІРЫНКА. Драма ў чатырох дзеях, 1940 г.¹⁾

Часоп. «Полымя рэволюцыі», 1941, № 4.

Кн.: К. ЧОРНЫ. — Ірынка. Драма ў 4-х дзеях. Мінск, ДВБ, 1947 г.

У перакладзе на русскую мову:

Кн.: К. ЧОРНЫЙ. — Иринка, Драма в 4-х актах. М., Всесоюзн. упр. по охране авторских прав. 1941; М.—Л., «Искусство», 1941.

У кн.: «Белорусская драматургия», сб. составил П. Кобзаревский, т. 2 Л.—М., «Искусство», 1949 г., с. 143 — 195.

175. ЛЕТА. П'еса, 1932 г.

Часоп. «Беларусь калгасная», 1932, № 6 — 7.

176. НА СКРЫЖАВАННІ ДАРОГ. Другая карціна з драмы «Аксеня Чадавецкая».

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 41 за 6.III-1937 г.

177. НЕ ПІШЫ ЧОРТ ВЕДАЕ ЯК. Сцэна-сатыра, 1925 г.

Часоп. «Маладняк», 1925, № 9, с. 65 — 70.

3. НАРЫСЫ.

178. ВАСІЛЬ СЫМОНАВІЧ КЕДРЫК — КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР. Нарыс, 1938 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 35 за 26.VI-1938 г.

179. ВЕРНАЯ ДАЧКА БЕЛАРУСКАГА НАРОДА. Нарыс, аб ком- самолцы Шуры Луковінай-Грыбковай, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 22 за 19.II-1942 г.

180. ВЁСКА НА НОВЫМ ШЛЯХУ. (Малюнак падарожжа). Нарыс, 1925 г.

Газ. «Беларуская вёска» № 95 (348) за 13.XI-1925 г.

181. ГЕРОЙ СОВЕЦКАГА САЮЗА ЦІХОН ПІМЕНАВІЧ БУМАЖКОЎ. Нарыс, 4 верасня 1942 г.²⁾

Кн.: К. ЧОРНЫ. — Герой Советскага Саюза Ціхон Піменавіч Бумажкоў. М., Выд. ЦК КП(б)Б «Совецкая Беларусь», 1943.

182. ЖЭНЯ ПАЛТАЎСКАЯ. Нарыс, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 20 — 21 за 16.II-1942 г.

¹⁾ П'еса «Ірынка» ставілася ў Другім Беларускім дзяржаўным тэатры (г. Віцебск, люты 1941 г.) і Першым Беларускім дзяржаўным тэатрам (г. Мінск, май, 1941 г.) і тэатрам імя Ленінскага комсомола БССР (г. Брэст, 1948 г.) Сцэнічны варыянт п'есы захоўваецца ў Беларускім Драматычным тэатры імя Янкі Купалы (г. Мінск).

²⁾ Рукапіс нарыса зіхоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

У кн.: «Моладзь Беларусі ў баях за Радзіму». Зборнік. М., выд. ЦК КП(б)Б «Совецкая Беларусь», 1943, с. 36 — 39.
Часоп. «Бярозка», 1947, № 11, с. 14.

183. З РОДНАЙ ГЛУШЫ. (Случчына.) Нарыс, 1927 г.
Газ. «Беларуская вёска», № 24, за 27.II-1927 г.

184. ЗА БЛІЗКІХ І РОДНЫХ. Нарыс аб дзеянасці партызана Івана Іванавіча Пракапенка, 1943 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 80 за 18.VIII-1943 г.

185. ЛЕЎ ДАВАТАР. Нарыс, 1942 г. Подпіс: *M. СІДАРЭЎСКІ*.
Газ. «Совецкая Беларусь», № 20 — 21 за 16.II-1942 г., у кн.: «Героі Совецкага Саюза». Выд. газ. «Совецкая Беларусь», 1942, с. 7 — 10. (Без подпісу, нарыс скарочан).

186. МІНСК. Нарыс, 1937 г.
Газ. «Літаратура і мастацтва» № 71 за 31. XII-1937 г.

187. НА КУРОРТАХ. Ліст з Крыму, 1925 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 212 за 19.IX-1925 г.

188. ПА ЎКРАІНСКІХ ПРАСТОРАХ. Нарыс, 1925 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 203 за 9.IX-1925 г.

189. ПАЛКАВОДЗЕЦ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ АРМII. Нарыс пра Клімента Ефрэмавіча Вярашылава — дэпутата Вярхоўнага Совета СССР, 1937 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 63 за 26.XI-1937 г.

- 189 а. СЛЁЗЫ І КРОЎ. Нарыс аб здзеках белапалякаў на случыне ў 1919 — 1920 гг. Гл. копію № 125 у фондзе Аддзела бел. літ-ры і бібліяграфіі Дзярж. бібліятэکі БССР.

190. У РОДНАЙ ГЛУШЫ. (З падарожжа). Нарыс, 1925 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 267 (1566) за 25.XI і № 268 (1567) за 26.XI-1925 г.

4. ФЕЛЬЕТОНЫ І ЗАМЕТКІ Ў ГАЗЕТАХ.

191. АБАРОНЦЫ НЯМЕЦКАЙ ТЫФОЗНАЙ ВОШЫ, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 44 за 7. V-1942 г.

192. АКАДЭМІЧНЫ ФРЫЦ, 1942 г.

Газета-плакат «Раздазім фашысцкую гадзіну». Выд. ЦК КП(б)Б № 59 за чэрвень 1942 г.

193. БАНДЫЦКАМУ ФЮРЭРУ, КРЫВАВАМУ ЛЮДАЕДУ, СУ-СВЕТНАМУ АБАРМОТУ І ПРАХВОСТУ, ДУРНОМУ АДОЛЬФУ ГІТЛЕРУ — ПІШУЦЬ БЕЛАРУСКІЯ ПАРТЫЗАНЫ З АТРАДА БАЦЬКІ МІНАЯ. Пад дыктоўку 127 партызан запісаў Арцём Чамя-рыца. 1942 г.

Газета-плакат «Раздавім фашисткую гадзіну». Выд. ЦК КП(б)Б № 51 за чэрвень 1942 г.

194. БЕРЛІНСКІ АНУЧНІК, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» за 7.VI-1942 г.
У кн.: К. Чорны.—Кат у белай манішцы. (Фельетоны). Выд. газ. «Совецкая Беларусь», 1942 г. с. 15—17.

195. БУГАІ ГІТЛЕРАЎСКАЙ ПАРОДЫ, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 94 за 28.X-1942 г.

196. БУРГОМІСТР І КУРЫЦА, 1942. Подпіс: «Раман Талапіла».

Газ. «Совецкая Беларусь» № 81 за 13.IX-1942 г.

197. ВЫХВАЛЯЎСЯ, ВЫХВАЛЯЎСЯ, ДЫ ЗДОХ, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 44 за 7.V-1942 г.
У кн.: К. Чорны.—Кат у белай манішцы. (Фельетоны). Выд. газ. «Совецкая Беларусь», 1942, с. 17—19.

198. ГАЎЛЯЙТАР І ЯГО ПАДЛІЗНІКІ, 1942 г.¹⁾

Газ. «Совецкая Беларусь» № 70 за 4.III-1942 г.

199. ГАЎЛЯЙТАРСКАЯ «АКАДЭМІЯ», 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 75 за 22.III-1942 г.

200. ГСЛЫ ФРАНТ І БЕРЛІНСКІ ЧОРТ, 1943 г.

Агітплакат «Раздавім фашисткую гадзіну». Выд. ЦК КП(б)Б № 101 за жнівень 1943 г.

201. ДАЛІКАЦТВА ҚАЛЯ ВІСЕЛЬНІ, 1942 г.¹⁾

Газ. «Совецкая Беларусь» № 46 за 15.V 1942 г.

У кн.: К. Чорны.—Кат у белай манішцы. (Фельетоны.) Выд. газ. «Совецкая Беларусь», 1942, с. 6—7.

202. ДУБОВАЯ ГАЛАВА І САБАЧАЯ НАТУРА, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 58 за 24.V-1942 г.

У кн.: К. Чорны.—Кат у белай манішцы. (Фельетоны.) Выд. газ. «Совецкая Беларусь», 1942, с. 8—12.

203. ДУХ ПРАГНАСЦІ, 1942 г., без подпісу.²⁾

Газета-плакат «Раздавім фашисткую гадзіну». Выд. ЦК КП(б)Б № 61 за верасень 1942 г.

204. ҚАНЕЦ КРЫВАВАГА КАТА,³⁾ 1943 г.¹⁾

Газ. «Совецкая Беларусь» № 94 за 25.IX-1943 г.

205. КАТ У БЕЛАЙ МАНІШЦЫ, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 39 за 21.IV-1942 г.
У кн.: К. Чорны.—Кат у белай манішцы. (Фельетоны). Выд. газ. «Совецкая Беларусь», 1942, с. 3—5.

¹⁾ Рукапіс фельетона захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

²⁾ Фельетон уключан у бібліяграфію на падставе сцверджання былога рэдактара газ. «Раздавім фашисткую гадзіну» М. Чаўскага.

³⁾ У рукапісу называе: «Смерць гаўляйтара ў Мінску».

206. КОСЬ-КОСЬ ПАКУЛЬ У АГЛОБЛІ, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 49 за 27.V-1942 г.
207. КРЫВАВЫ АПЯКУН, 1942 г.¹⁾
Газ. «Совецкая Беларусь» № 102 за 24.XI-1942 г.
208. ЛІСІЦА Ў ІСПАЛКОМЕ, 1924 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 32 за 9.II-1924 г.
209. НА НАШАЙ ЗЯМЛІ ХОЧА ГАСПАДАРЫЦЬ НЯМЕЦКІ ПАН, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 33 за 30.III-1942 г.
210. НАША ВЯСНА, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 42 за 1.V-1942 г.
211. НЕ ВЕР ВУШАМ СВАІМ, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 68 за 28.VII-1942 г.
212. НЯМЕЦКАЕ ВАРАННЁ НАД СЛУЧЧЫНАЙ. Акупанты ствараюць яшчэ 60 майткаў, 1942 г.¹⁾
Газ. «Совецкая Беларусь» № 82 за 17.IX-1942 г.
213. НЯМЕЦКАЯ ЦАЦА ШЫРОКАГА СПАЖЫВАННЯ, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 77 за 29.VIII-1942 г.
214. РЭДАКЦЫЙНЫ ГОСЦЬ, 1927 г.
Газ. «Беларуская вёска» № 45 за 5.V-1927 г.
215. САМАХВАЛАВІЦКАЯ ЎЗАЕМАДАПАМОГА І САМАГОННЫЯ ТРУБКІ. Вясковы фельетон, 1924 г.
Газ. «Беларуская вёска» № 79 за 10.XII-1924 г.
216. СЁМАЯ СКУРА, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 65 за 17.VII-1942 г.
217. СІМПАТЫЧНАЯ ДУБІНА, 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 92 за 21.X-1942 г.
218. СПОР ОБ АРИЙСКОЙ КРОВІ, 1941 г., без подпісу²⁾.
Агітплакат «Раздавім фашистскую гадину», орган ЦК КП(б)Б, выд. газ. «Звязда», № 21 за верасень 1941 г.
219. ТОНКАЯ ДУША ТОЎСТАЙ ГАДЗІНЫ, 1942 г.
У кн.: К. Чорны. — Кат у белай манішцы. (Фельетоны). Выд. газ. «Совецкая Беларусь», 1942, с. 12 — 15.
220. ФАШЫСТ КУРЦ РАВЕ ЖАЛАСНА, 1942 г.¹⁾
Газ. «Совецкая Беларусь» № 35 за 6.IV-1942 г.

¹⁾ Рукапіс фельетона захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

²⁾ Фельетон уключан у бібліяграфію на падставе цвердження былога рэдактара газ. «Раздавім фашистскую гадзіну» М. Чаўскага.

221. ЦУДОЎНАЯ ПЕДАГОГІКА, 1942 г.²⁾

Газ. «Совецкая Беларусь» № 54 за 13.VI-1942 г.
У кн.: К. Чорны. — Кат у белай манішцы. (Фельетоны). Выд.
газ. «Совецкая Беларусь», 1942, с. 20 — 22.

222. ШАРЛАТАНСКІ ЗБРОД НА СЛУЖБЕ Ў НЯМЕЦКІХ АКУПАНТАЎ, 1942 г.²⁾

Газ. «Совецкая Беларусь» № 48 за 23.V-1942 г.

223. ШТО ПАСЕЕШ — ТОЕ І ПАЖНЕШ, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 60 за 28.VI-1942 г.

224. ШЧАНЮК З БЕРЛІНСКАЙ САБАКАРНІ, 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 101 за 21.XI-1942 г.

**5. ПУБЛІЦЫСТЫЧНЫЯ АРТЫКУЛЫ І ВЫСТУПЛЕННІ
К. ЧОРНАГА.**

225. АБ НАШАЙ ГОРДАСЦІ. 1942 г.¹⁾

Газ. «Совецкая Беларусь» № 97 за 7.XI-1942 г.

**226. БЕЛАРУСКІ НАРОД ЗМАГАЕЦЦА З АКУПАНТАМІ. (З
лісем беларускіх партызан). 1941 г.**

Газ. «За Совецкую Беларусь» № 27 за 3.X-1941 г.

227. БЛІЗАК ЧАС РАСПЛАТЫ. 1941 г.

Газ. «Звязда» № 208 за 13.IX-1941 г.

**228. БУДЗЕМ АДЗІНАДУШНЫМІ І НЕПАХІСНЫМІ. (Прамова
лісьменніка К. Чорнага на радыёмітынгу прадстаўнікоў беларускага
народа 18.1-1942 г.).**

Газ. «Совецкая Беларусь» № 10 за 20.I-1942 г.

229. ГІСТАРЫЧНАЯ СПРАВЯДЛІВАСЦЬ. 1939 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 33 за 21.IX-1939 г.

230. ВАРОЧАЕЦЦА ЖЫЩЁ. 1943 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 113 за 27.XI-1943 г.

231. ВАЎКІ РАТУЮЦЬ СКУРУ. 1943 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 96 за 6.X-1943 г.

232. ВОЛЯ РВЕ ЛАНЦУГІ. 1943 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 107 за 7.XI-1943 г.

**233. ДЗЕНЬ ДОБРЫ, БЕЛАРУСКАЯ ЗЯМЛЯ. Перадавы арты-
кул, без подпісу, 1944 г.²⁾**

Часоп. «Беларусь», 1944, № 1.

**234. ДЗЕНЬ ДОБРЫ, БЕЛАРУСКАЯ ЗЯМЛЯ. Сакавік 1942 г.
(Рукапіс)²⁾**

¹⁾ У рукапісу называ: «Наша гордасць» (Захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.)

²⁾ Рукапіс артыкула захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

✓ 235. ДЗЕСЯЦЬ ГОД. 1928, подпіс. «M. P.».

Часоп. «Чырвона сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастацкі да-
датак да газ. «Беларуская вёска», 1928, № 12, с. 2.

236. ЗАПЛАЦІМ ПАНУ І ЯГО ПАСЛУГАЧУ. 1942 г.¹⁾

Газ. «Совецкая Беларусь» № 83 за 19.IX-1942 г.

237. З'ЕЗД ДЭЛЕГАТАК — СЯЛЯНАК І БАТРАЧАК. 1924 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 56, 57, 58 і 59 за 1924 г.

238. МЫ ВЕДАЕМ, ХТО НАШ ВОРАГ. 1934 г.

Газ. «Звязда» № 175 за 9.VIII-1934 г.

239. НА ТРЫБУНЕ «ПРОСТЫ ЧАЛАВЕК». (З паседжання сесії)
1939 г.

Газ. «Звязда» № 263 за 15.XI-1939 г.

240. НАРОДНАЯ НЯНЯВІСЦЬ. 1941 г.¹⁾

Газ. «Звязда» № 165 за 20.VII-1941 г.

241. НАСТАЎ ВЯЛІКІ ДЗЕНЬ. 1943 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 93 за 28.IX-1943 г.

242. НЕПОКОРНАЯ И НЕПОКОРЕННАЯ БЕЛОРУСЬ. Перевод
з белорусского. 1942 г.

Газ. «Известия» № 72 (7758) за 27.III-1942 г.

243. ПА СЛЯДАХ НЯМЕЦКАГА ЗАВАЁЎНІЦТВА. 1944 г.

Часоп. «Беларусь», 1944, № 1, с. 41 — 42.

244. ПЕРАД ДРУГІМ ДЗЕСЯЦІГОДДЗЕМ. Некалькі думак пра
будаўніцтва культуры. 1928 г.

Часоп. «Узвышша», 1928, № 6, с. 90 — 92.

245. ПЕРАМОГА БУДЗЕ ЗА НАМІ. 1941 г., без подпісу.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 4 за 7.XI-1941 г.

246. ПОДЗВІГ ЦІХАГА ЧАЛАВЕКА. Май 1942 г. Рукапіс на
машыны¹⁾.

Пад тэкстам подпіс: «Славянскім камітэтам пасланы ў Амерыку
для славянскіх газет. Май 1942 г.».

247. ПРАКЛЯЦЦЕ КАТУ ГІТЛЕРУ. 1943 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 44 за 17.III-1943 г.

248. ПЫТАННЕ СЁННЕШНЯГА ДНЯ. (Збліжэнне горада з вёс-
кай). 1923 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 238 за 17.X-1923 г.

249. СУПРОЦЬ ЗВЕРА. 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 11 за 1.II-1942 г.

¹⁾ Рукапіс артыкула захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

250. У ІМЯ БУДУЧЫНІ. Лістапад 1941 г.¹⁾
Газ. «Совецкая Беларусь» № 4 за 7.XI-1941 г.

251. ЯСНЫ ДЗЕНЬ КРАИНЫ. 1937 г.
Газ. «Літаратура і мастацтва» № 57 за 1937 г.

6. АРТЫҚУЛЫ ПА ПЫТАННЯХ ЛІТАРАТУРЫ І МАСТАЦТВА.

252. АБ ЗБОРНІКУ «ГАРТАВАННЕ» (В. Віткі). Красавік 1944 г.
Газ. «Літаратура і мастацтва» № 14 за 12.VIII-1945 г.

253. АБ ЭДУАРДУ САМУЙЛЁНКУ. 1940 г.
Газ. «Літаратура і мастацтва» № 5 за 11.II-1940 г.

254. АБУДЖАЦЬ ЛЕПШЯЯ ДУМКІ І ПАЧУЦЦІ ЧЫТАЧА. Правіла на III пленуме праўлення ССП ССРУ у 1936 годзе.
Газ. «Літаратура і мастацтва» № 16 за 27.II-1936 г.

255. БЕЛАРУСКАЕ МАСТАЦТВА ў ЧАСЕ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ. Рукапіс.¹⁾

256. БЕЛАРУСКАЯ ПРОЗА І ДРАМАТИРГІЯ ЧАСУ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ. Рукапіс.¹⁾

257. БЕЛАРУСКІЯ ЛІТАРАТАРЫ ў ДНІ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ. Рукапіс.¹⁾

258. БЫЎ ЧАС У ЖЫЩЦІ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА. (Артыкул аб творчасці Якуба Коласа). Рукапіс.¹⁾

259. ВУЧОБА І ТВОРЧАСЦЬ ПАЧЫНАЮЧЫХ ЛІТАРАТАРАЎ. З стэнаграмы даклада на ўсебеларускім злёце літгуртоўцаў. 1934 г.
Газ. «Літаратура і мастацтва» № 19 за 12.IV-1934 г.

260. ВЯЛІКАЯ І МАЛАЯ ТЭМА. Разворот творчага замыслу. 1933 г.
Часоп. «Заклік», 1933 г., № 3, с. 85 — 96.

261. ВЯЛІКАЯ ШКОЛА ДЛЯ ўСІХ ТЭАТРАЎ. (Артыкул аб пастаноўцы п'есы М. Горкага «На дне» Мастацкім Акадэмічным тэатрам імя А. М. Горкага ў Мінску ў чэрвені 1941 г.)

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 25 за 21.VI-1941 г.

262. ВЯЛІКІ ПАЭТ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА. (Да 60-годдзя з дня нараджэння Якуба Коласа). 1942 г.
Газ. «Совецкая Беларусь» № 95 за 31.X-1942 г.

263. ДУМКІ АБ З'ЕЗДЗЕ. (Аб першым з'ездзе пісьменнікаў Совецкай Беларусі) 1934 г.
Газ. «Звязда» № 203 за 11.IX-1934.

264. ДУМКІ І ІМКНЕННІ НАРОДА. (Да юбілею Янкі Купалы). 1940 г.
Газ. «Звязда» № 273 за 8.XII-1940 г.

¹⁾ Рукапіс артыкула захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

265. ДУМКІ ПРА ПАЎЛЮКА ТРУСА. 1939 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» за 3.IX-1939 г.

✓ 266. ЗАМЕСТ ПАШТОВАЕ СКРЫНКІ. (Парада маладым пісьменнікам). 1928 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастакі да-
датак да газ. «Беларуская вёска», 1926, № 5, с. 10 — 11.

✓ 267. ЗАЎВАГА ДА ПЕРАКЛАДАЎ МАСТАЦКАЙ ЛІТАРАТУРЫ. 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 8, с. 100 — 101.

✓ 268. ЗАЎВАГІ ПРА ДРАМАТУРГІЮ. 1933 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 11 за 12.IV-1933 г.

✓ 269. ЗБІРАЦЬ І ВЫКАРЫСТОЎВАЦЬ ВОПЫТ ТВОРЧАЙ РА-
БОТЫ. 1937 г.

Газ. «Звязда» № 94 за 23.IV-1937 г.

✓ 270. КУЛЬТУРА МОВЫ. 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 8.

✓ 271. ЛЕЎ ТАЛСТОЙ. 1928 г. Подпіс: *M. P.*

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы дадатак да газ. «Беларуская вёска», 1928, № 9, с. 9 — 10.

✓ 272. ЛІСТ У РЭДАКЦЫЮ. (З прычыны выхаду з друку рамана «Зямля»). 1929 г.

Газ. «Звязда» № 44 за 1929 г.

✓ 273. ЛІТАРАТУРНЫЯ ТВОРЫ ПРОЗАЙ ВЯСКОВЫХ АЎТАРАЎ. 1927 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастакі да-
датак да газ. «Беларуская вёска», 1927, № 17, с. 13 — 14; № 18 — 19
с. 27 — 29.

✓ 274. МАЕ ТВОРЧЫЯ ПЛАНЫ НА 1940 ГОД. 1940 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 1 за 1.I-1940 г.

✓ 275. МАКСІМ ГОРКІ. 1928 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастакі да-
датак да газ. «Беларуская вёска», 1928, № 4 — 5.

✓ 276. МАЛАДЫЯ ПРАЗАІКІ. 1934 г.

У кн.: «Ударнікі». Альманах трэці. Мінск, ДВБ, 1934.

✓ 277. МАЯ «ІРЫНКА». 1941 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 11 за 15.III-1941 г.

✓ 278. МЫ ДОЛЖНЫ ФАНТАЗИРОВАТЬ. 1934 г.

«Литературная газета» № 115 за 1934 г.

✓ 279. НА НОВЫЕ ВЫСОТЫ. 1934 г.

«Литературная газета» № 72 за 1934 г.

✓ 280. НА ШТО ТАКАЯ НЕПІСЬМЕННАСЦЬ. 1927 г.

Часоп. «Чырвоны сейбіт». Двухтыднёвы літаратурна-мастакі да-
датак да газ. «Беларуская вёска», 1927, № 20 — 21.

281. НАША МОВА ДАСЯГНУЛА ВЯЛІКАГА РОСКВІТУ. 1934 г.

Гл. копію № 22 у фондзе Аддзела беларускай літаратуры і біблія-
графії Дзяржаўнай бібліятэкі БССР імя В. І. Леніна.

282. НЕБЕЛАРУСКАЯ МОВА Ў БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ.
1928 г.

Часоп. «Узвышша», 1928, № 5 (11), с. 173 — 183.

283. НЕКАЛЬКІ ЗАЎВАГ ДА ВУЧОБЫ ПАЧЫНАЮЧЫХ ПІСЬ-
МЕННІКАЎ. 1934 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 8 за 16.II-1934 г.

284. «НОВАЯ ЗЯМЛЯ» Якуба Коласа. Няскончаная крытычная
праца, над якой К. Чорны працаваў некалькі год (1938 — 1941)¹⁾.
Рукапіс загінуў у часе вайны.

285. ОТ АВТОРА. (Заўвагі аўтара аб п'есе «Бацькаўшчына»), 1935 г.

У кн.: «БДТ-1. XV лет существования. 1920 — 1935». Мінск, 1935,
с. 27 — 28.

286. ПАВЫСІЦЬ ЛІТАРАТУРНУЮ ТЭХНІКУ. 1934 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 1 за 6.I-1934 г.

287. ПЛЭТ НАРОДА. (Да 25-годдзя з дня смерці Максіма Багда-
новіча). 1942 г.

Газ. «Совецкая Беларусь» № 50 за 30.V-1942 г.

288. ПЕСНЯРУ НАРОДНАЙ РАДАСЦІ. (Прывітанне да 30-годдзя
літаратурнай дзейнасці Янкі Купалы). 11 снежня 1935 г.

Газ. «Лім» № 66 за 11/XII-1935 г. У кн.: «Янка Купала. 36. ма-
тэрыялаў аб жыцці і дзейнасці...» складі Ул. Ф. Луцэвіч і В. Т. Та-
расаў. Мінск, АН БССР, 1952, с. 282 — 283.

289. ПІСЬМЕННІКІ АДКАЗВАЮЦЬ КОМСАМОЛЬЦАМ «КОМУ-
НАРАЎЦАМ». (Адказ Кузьмы Чорнага і др. пісьменнікаў). 1933 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 26 за 29.IX-1933 г.

290. ПЛЕНУМ СОЮЗА СОВЕТСКИХ ПИСАТЕЛЕЙ БЕЛОРУССИИ.
1942 г.

Газ. «Правда» № 221 за 9.VIII-1942 г.

291. ПРА ВУЧОБУ І ТВОРЧАСЦЬ ПАЧЫНАЮЧЫХ. Даклад на
1-м з'ездзе пісьменнікаў Совецкай Беларусі. Чэрвень 1934 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 34 за 27.VI-1934 г.

¹⁾ Гл. артыкул К. Чорнага — «Мае творчыя планы на 1940 год». (Газ. «Літара-
тура і мастацтва» № 1 за 1.I-1940 г.).

292. ПРА ПЛАНАВАСЦЬ ПРАЦЫ. 1933 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 27 за 1933 г.

293. ПРА СВАЮ П'ЕСУ («Бацькаўшчына»). 1932 г.

Газ. «Звязда» № 275 за 10.XII-1932 г.

294. ПРАМОВА КУЗЬМЫ ЧОРНАГА (на першым пашыраным пленуме Арганізацыйнага Камітэта ССПБ). Сакавік 1933 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 8 за 19.III-1933 г.

295. ПРАЦУ З КАДРАМІ — У ТВОРЧЫ ПЛАН. 1933 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 28 за 26.X-1933 г.

296. ПРАЦАВАЦЬ НАД ДРАМАТУРГІЧНЫМ СЛОВАМ. 1934 г.

Гл. копію № 88 у фондзе Аддзела беларускай літаратуры і бібліяграфіі Дзяржаўнай бібліятэкі БССР.

297. ПУБЛІЦЫСТЫЧНЫЯ НАТАТКІ. 1929 г.

Часоп. «Узвышша», 1929, № 9 — 10, с. 91 — 96.

298. РЭАЛЬНАСЦЬ, ФАНТАЗІЯ І ВЫМЫСЕЛ. Прамова на 1-м Усесаюзным з'ездзе ССП. Жнівень 1934.

Гл. копію № 123 у фондзе Аддзела беларускай літаратуры і бібліяграфіі Дзяржаўнай бібліятэкі БССР.

299. РЭАЛЬНАЯ ШМАТГРАННАСЦЬ І ФІЛАСОФСКАЕ АДЗИНСТВА. (З пісьменніцкіх нататак). 1932 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 2 за 6.III-1932 г.

300. (РЭЦЭНЗІЯ НА КНІГУ — ВАСІЛЬ СТЭФАНИК «ТВОРИ» ДЕРЖ. ВІД-ВО УКРАЇНИ. 1928 г.

Часоп. «Узвышша» 1928, № 5, с. 193. (Кнігаспіс.)

301. САНТЫМЕНТАЛЬНЫ ВАЛЬС. (Спектакль у 2-гім Беларускім дзяржаўным тэатры). 1941 г.

Газ. «Звязда» за 5.II-1941 г.

302. СІЛА НАШАЙ ЛІТАРАТУРЫ — У ІНТЭРНАЦЫЯНАЛІЗМЕ. (Да гадавіны з часу апублікавання пастановы ЦК ВКП(б) аб перабудове літаратурных арганізацый.) 1933 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 12 за 23.IV-1933 г.

303. СКАНЦЭНТРАВАЦЬ ЛІТАРАТУРНЫЯ СІЛЫ. 1934 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 41 за 31.VII-1934 г.

304. СЛУЦКІЯ САРВЭТЫ. (Народнае мастацтва).

Часоп. «Беларусь», 1945, № 10, с. 55.

305. СТВАРЭННЕ ТЫПАЎ І ВОБРАЗАЎ ЖЫЦЦЯ. (Да гадавіны пастановы ЦК ВКП(б) аб рэарганізацыі літаратурна-мастацкіх арганізацый). 1935 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 21 за 1935 г.

306. ТВОРЧАЯ ЎДАЧА ТЭАТРА. (Уражанні гледача:)

Газ. «Літаратура і мастацтва» за 28.IX-1940 г.

307. «ЦУДОЎНАЯ ДУДКА» У ТЭАТРЫ ЮНАГА ГЛЕДАЧА.

1939 г.

Газ. «Літаратура і мастацтва» за 23.X-1939 г.

308. ШМАТ У НАС АБЛОМАЎШЧЫНЫ, БЕЗАДКАЗНАСЦІ. Правомова на сходзе беларускіх пісьменнікаў, прысвячаным абмеркаванию артыкула «Правды» аб фармалізме ў музыцы — «Сумбур замест музыкі».

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 22 за 28.III-1936 г.

309. ЯНКА КУПАЛА. Кароткі біяграфічна - крытычны нарыс.

1943 г.¹⁾

Гл. копію № 124 у фондзе Аддзела беларускай літаратуры і бібліографіі Дзяржаўнай бібліятэкі БССР.

¹⁾ Рукапіс артыкула захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

V. ЛІТАРАТУРА АБ ЖЫЦЦІ І ТВОРЧАСЦІ КУЗЬМЫ ЧОРНАГА.

1. АЎТАБІЯГРАФІЧНЫЯ МАТЭРЫЯЛЫ, ВЫКАЗВАННІ К. ЧОРНАГА АБ СВАІХ ТВОРАХ.

ЧОРНЫ К. — Аўтабіяграфія 1940 г.

У кн.: «Беларуская літаратура». Хрэстаматыя для 9 класа сярэдняй школы. Склад А. Кучар. Мінск, 1940, с. 351 — 354.

ЧОРНЫ К. — Аўтабіяграфія 1943 г. (Рукапіс.)
Захоўваецца ў Р. І. Свераноўскай.

ЧОРНЫ К. — Слуцкія сарвэты. Часоп. «Беларусь», 1945, № 10, с. 35.

Артыкул аб вырабе сарвэт на радзіме Кузьмы Чорнага ў мястэчку Цімкавічы. Пісьменнік расказвае ў ім аб работе свайго дзеда па мацеры Міхала Парыбкі — сляўнага майстра слуцкіх сарвэт і яго дачэ, маці Кузьмы Чорнага, якая таксама была выдатнай сарвэтніцай.

ЧОРНЫ К. — У роднай глушы. (Нарыс.) Газ. «Совецкая Беларусь» № 267 за 25.XI і № 268 за 26.XI-1925 г.

У нарысе апісваецца новы быт сям'і Кузьмы Чорнага ў мястэчку Цімкавічы.

ЧОРНЫ К. — Мая Ірынка. Газ. — «Літаратура і мастацтва» № 11 за 15.III-1941 г.

ЧОРНЫ К. — Мае творчыя планы на 1940 год. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 1 за 1.I-1940 г.

ЧОРНЫ К. — Пра сваю п'есу («Бацькаўшчына»). Газ. «Звязда» № 275 за 10.XII-1932 г.

ЧОРНЫ К. — От автора. (Заўвагі аўтара аб п'есе «Бацькаўшчына»). У кн.: «БДТ-1. XV лет существования. 1920 — 1935». Мінск, 1935, с. 27 — 28.

ЧОРНЫ К. — Ліст у рэдакцыю. (З поваду выдання рамана «Зямля»). Газ. «Звязда» № 44 за 24.II-1929 г.

ЧОРНЫ К. — Шмат у нас абломаўшчыны, безадказнасці. Прамова на сходзе беларускіх пісьменнікаў, прысвяченым аблікаванню артыкула «Правды» аб фармалізме ў музыцы — «Сумбур замест музыки».

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 22 за 28.III-1933 г.

У прамове К. Чорны робіць самакрытычныя заўвагі аб сваіх творах «Вясна» і «Трэцяе пакаленне».

ЧОРНЫ К. — Прамова на пашыраным пленуме Арганізацыйнага Камітэта ССПБ.

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 8 за 19.III-1933 г.

Гл. заўвагі аўтара аб аповесці «Вясна» і рамане «Бацькаўшчына».

ЧОРНЫ К. — Рэальная шматграннасць і філасофскае адзінства. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 2 за 6.III-1932 г.

Гл. крытычныя заўвагі аўтара аб аповесці «Вясна».

ЧОРНЫ К. — Пісьменнікі адказваюць комсамольцам-«комунарам»... Газ. «Літаратура і мастацтва» № 26 за 29.IX-1933 г.

К. Чорны расказвае комсамольцам аб сваім замысле рамана «Трыццаць год».

ЧОРНЫ К. — Вялікая і малая тэма. Разварот творчага замыслу. Часоп. «Заклік», 1933, № 3, с. 85 — 96.

Кузьма Чорны робіць у артыкуле творчыя заўвагі і парады маладым пісьменнікам на аснове аналіза свайго апавядання «Брыгадзірава памылка».

«Ревізор» Н. В. Гогаля на беларускай мове. (Гутарка супрацоўніка рэдакцыі газеты «Літаратура і мастацтва» з перакладчыкам камедыі К. Чорным аб рабце над перакладам.)

Газ. «Літаратура і мастацтва» № 34 за 3.X-1939 г.

2. КРЫТЫЧНЫЯ АРТЫКУЛЫ АБ ТВОРЧАСЦІ КУЗЬМЫ ЧОРНАГА.

КОЛАС Я. — Развіваець і ўзбагачае літаратурную мову. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 14 за 1.IV-1950 г.

Якуб Колас дае высокую ацэнку пісьменніцкай работы Кузьмы Чорнага. «Вельмі паказальнай у адносінах моўнай дбайнасці, чыстаты, цікавай пабудовы сказкі, — піша Я. Колас, — з'яўляецца пісьменніцкая работа Кузьмы Чорнага. Літаратурная спадчына гэтага, так рана памершага, мастака патрабуе самай пільнай увагі з боку як літаратурнай моладзі, так і сталых пісьменнікаў. Там ёсьць шмат чаму павучыцца: пісьменнік умеў выказваць усё, што турбавала яго, з вялікай дасканаласцю».

КРАПІВА К. — Выдатны пісьменнік і чалавек. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 26 за 24.VI-1950 г.

Кароткі артыкул аб жыцці і літаратурнай дзейнасці Кузьмы Чорнага. Аўтар харектарызуе Кузьму Чорнага як пісьменніка і чалавека. «Пісьменнік вялікай душы» — кажуць пра Кузьму Чорнага людзі, якія добра ведаюць яго творы. А той, каму давялося сустрэчаць з ім у жыцці, хто бачыў яго ў часе працы і ў часе адпачынку, за пісьмовым столом,

ци за бяседным сталом, скажа яшчэ, што ён быў цудоўным чалавекам, крыштальна чыстым у сваіх адносінах да людзей і да сваіх грамадскіх абавязкаў».

ГЛЕБКА П. — Нататкі пра беларускую літаратурную мову. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 14 за 1.IV-1950 г.

У сваім артыкуле П. Глебка спыняеца на вялікім значэнні твор-часці выдатных пісьменнікаў - празаікаў — Якуба Коласа, Кузьмы Чорнага, Кандрата Крапівы і Міхаіла Лынькова — у справе развіцця беларускай літаратурнай мовы.

У адносінах да К. Чорнага Пятро Глебка гаварыў: «Да рэвалюцыі беларуская проза ў асноўным не падымалася вышэй бытавога апавядання і гумарэскі. Не дзіва, што і мова гэтых твораў стаяла на ўзроўні бытавізма. Першы шырокую апавядальнасць мове мастацкай прозы на-даў Якуб Колас. Па яго ўзору працаў Кузьма Чорны і ў яго творах простая бытавая мова набыла яшчэ шырэйшае эпічнае гучанне. У Чорнага дасканалы і беларускі сінтаксіс і шкада, што некаторыя нашы празаікі мала вучанца на мове Чорнага».

ЛЫНЬКОЎ М. — Выдатны пісьменнік. Газ. «Звязда» № 125 за 21.VI-1950 г.

Артыкул аб літаратурнай творчасці Кузьмы Чорнага. Аўтар дае агульную харкторыстыку творчасці Кузьмы Чорнага як майстра рэалістычнай прозы, разглядае асобныя творы пісьменніка, іх мастацкія сродкі і мову, а таксама спыняеца на слабых баках яго ранніх твор-часці.

ВОЛЬСКІ В. — Кузьма Чорны. (Да пяцідзесяцігоддзя з дня нараджэння). Часоп. «Полымя», 1950, № 6, с. 111 — 115.

У артыкуле аб жыцці і творчасці Кузьмы Чорнага даны досьць падрабязныя, у параўнанні з другімі артыкуламі, біографічныя даныя, выкарыстаны вусныя ўспаміны сястры пісьменніка. Аўтар разглядае тэматыку творчасці Кузьмы Чорнага, аналізуе найбольш папулярныя яго творы, дае агульную ацэнку творчасці.

КАРПАЎ Ул. — Проза і драматургія Кузьмы Чорнага. У кн.: Карпаў У. — Па шляху сталасці. Літаратурна-крытычныя артыкулы аб беларускай прозе і драматургіі. Мінск, 1952, с. 146 — 215.

У. Карпаў разглядае ідэі, тэматыку і мастацкія асаблівасці твораў Кузьмы Чорнага, аналізуе асобныя яго творы.

КУДРАЎЦАЎ І. — Горкаўскія традыцыі ў творчасці Кузьмы Чорнага. Часоп. «Полымя», 1952, № 8, с. 127 — 149.

На аснове аналізу мастацкіх твораў Кузьмы Чорнага і яго тэарэтичных выказванняў, аўтар артыкула даводзіць думку, што Кузьма Чорны сваёй творчасцю працягвае горкаўскія традыцыі ў беларускай совецкай літаратуре.

МАЗАЛЬКОЎ Я. — Кузьма Чорны. Часоп. «Полымя», 1947, № 3, с. 78 — 83.

Артыкул аб жыцці і творчасці Кузьмы Чорнага. Аўтар артыкула паказвае літаратурнае асяроддзе, у якім працаў Кузьма Чорны, разглядае ідэйную накіраванасць і тэматыку яго творчасці, дае ацэнку некаторых асобных твораў пісьменніка.

На рускай мове аналогічны артыкул змешчан у кнізе: **К. Чорны**. — Избраниое. Перевод с белоруского. М., 1950, с. 3 — 6.

КРЫСЬКО Ц. — Памяці Кузьмы Чорнага. Часоп. «Беларусь», 1945,
№ 1, с. 19 — 21.

У сваіх успамінах аўтар характэрыйзуе Кузьму Чорнага як пісьменніка і чалавека, расказвае аб яго глыбокім веданні жыцця, аб яго адносінах да мастацкай творчасці, аб вялікіх мэтах, якія ставіў перад сабой Кузьма Чорны як пісьменнік. «Для нас, — кажа Ц. Крысько, — Кузьма Чорны заўсёды застанецца ўласбленнем вялікага грамадзяніна, для якога літаратура была народнай, дзяржаўнай справай».

ГРАМОВІЧ І. — Выдатны пісьменнік — настаўнік. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 40 за 23.XI-1946 г.

Успаміны празаіка Івана Грамовіча аб рабоце Кузьмы Чорнага літаратурным кансультантам у кабінечце маладога аўтара пры Саюзе Савецкіх пісьменнікаў БССР, аб сустрэчах з пісьменнікам і аб шчырай дапамозе і бацькоўскай патрабавальнасці Кузьмы Чорнага ў адносінах да пачынаючых пісьменнікаў.

ЛОБАН М. — Майстэрства словатворчасці. Газ. «Літаратура і мастацтва» № 25 за 21.VI-1952 г.

Артыкул аб працы Кузьмы Чорнага над моваю, аб глыбокім вывучэнні пісьменнікам жывой народнай мовы і творчым ужыванні яе ў мастацкай прозе.

МАЙХРОВІЧ С. — Пясняр геройкі нарада. (Да 4-й гадавіны з дня смерці Кузьмы Чорнага.) Газ. «Літаратура і мастацтва» за 20.XI-48.

У артыкуле дана агульная ацэнка творчасці Кузьмы Чорнага, сцісла паказан творчы шлях пісьменніка. Спыняючыся на дзеянасці Кузьмы Чорнага ў перыяд Вялікай Айчыннай вайны, аўтар расказвае аб тым, у якіх умовах працаваў пісьменнік над раманам «Вялікі дзень».

АЛФАВІТНЫ ЎКАЗАЦЕЛЬ ТВОРАЎ К. ЧОРНАГА, АПІСАНЫХ У ДАВЕДНІКУ.¹⁾

А.

- Аб зборніку «Гартаванне». (Рэцэнзія на кн. В. Віткі) — 252
Аб нашай гордасці (арт.) — 225
Аб Эдуарду Самуйленку (арт.) — 253
Абаронцам німецкай тыфознай вошы (фельетон) — 191
Абуджаць лепшыя думкі і пачуцці чытача. (Прамова на III пленуме
Праўління ССП ССР) — 254
Агонь (апав.) — 1
Акадэмічны фрыц (фельетон) — 192
Аксеніны слёзы (апав.) — 2
Аксеня Чадавецкая (п'еса) — 165
Андрэй Клыга (апав.) — 3
Аўтабіяграфія — гл. с. 65

Б.

- Базылевічава сям'я (драма ў 1-й дзеі) — 166
Бандыцкаму фюрэру, крываюму людаеду, сусветнаму абармоту і пра-
хвосту, дурному Адольфу Гілеру — пішуць беларускія партызаны
з атрада бацькі Мінай (фельетон) — 193
Бацька (апав.) — 4
Бацькаўшчына (раман) — 5
Бацькаўшчына (драма ў 4-х дзеях, сцэнічны варыянт) — 167
Бацькаўшчына (драма ў 3-х дзеях, сцэнічны варыянт) — 168
Бацькаўшчына (мантаж для клубных пастановак) — 169
Бацькаўшчына (драма ў 3-х актах, тэкст, падрыхтаваны аўтарам да
выдання) — 170
Бацькаўшчына (драма у 4-х дзеях, канчатковы варыянт п'есы) — 171
Баявое хрышчэнне (глава з рамана «Вялікі дзень») — 6
Беларуское мастацтва ў часе Вялікай Айчыннай вайны (арт.) — 255
Беларуская літаратура ў дні Айчыннай вайны (арт.) — 257
Беларуская проза і драматургія часу Айчыннай вайны (арт.) — 256
Беларускі народ змагаецца з акупантамі (арт.) — 226
Берлінскі аничнік (фельетон) — 194
Блізак час расплаты (арт.) — 227
Бой з варожымі танкамі (урывак з апов. «Скіп'ёўскі лес») — 7
Братоў прыезд (урывак з рамана «Надзяя Назарэўская») — 8
Браты (апав.) — 9

¹⁾ Лічбы адсылаюць да нумара, пад якім у раздзеле «Спіс твораў Кузьмы Чорнага і іх публікацый» (стар. 32) зарэгістраван даны твор.

- Броня Казакевіч (апав.) — 10
 Брыгадзірава памылка (апав.) — 11
 Бугай гітлераўскай пароды (фельетон) — 195
 Будзем адзінадушнымі і непахіснымі (прамова на радыёмітынгу прадстаўнікоў беларускага народа 18.I-1942 г.) — 228.
 Будзем жыць (апав.) — 12
 Буланы (апав.) — 13
 Бургомістр і курыца (фельетон) — 196
 Буры (апав.) — 14
 Былынкавы межы (апав.) — 15
 Быў час у жыцці беларускага народа... (арт. аб творчасці Якуба Коласа) — 258
 Бяздонне (апав.) — 16

B.

- В разведке (апав.) — 17
 Валодзя Кастрыцкі на радзіме. (Урывак з рамана «Трыццаць год») — 18
 Варочаеца жыццё (арт.) — 230
 Васіль Сымонавіч Кедрык — кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР (нарыс) — 178
 Васпаваты чалавек (апав.) — 19; пад. назв. «Спатканне з васпаватым чалавекам» — 134
 Ваўкі ратуюць скуру (арт.) — 231
 Вераснёвая ночы (апав.) — 20
 Верная дачка беларускага народа (нарыс аб комсамолцы Шуры Луковінай — Грыбковай) — 179.
 Вёска (апав.) — 21
 Вёска на новым шляху (нарыс) — 180
 Веснавая дарогі (апав.) — 22
 Вецер і пыл (раман) — 23
 Вечар (апав.) — 24
 Вінгель (апав.) — 25; пад назв. «Ударнік Вінгель» — 153
 Возяць снапы (апав.) — 26
 Воля рве ланцугі (арт.) — 232
 Восень (апав.) — 27
 Восень і радасць (апав.) — 28
 Вучоба і творчасць пачынаючых літаратарап. (Даклад на Усебел. злешце літгурткоўцаў) — 259
 Вызваленне (п'еса) — 172
 Выпадак увосень (апав.) — 29
 Выхваляўся, выхваляўся ды здох (фельетон) — 197
 Вялікае выгнанне (раман) — 30
 Вялікае скрыжаванне (урывак з рамана «Пошукі будучыні») — 31
 Вялікая і малая тэма (арт.) — 260
 Вялікая школа для ўсіх тэатраў (арт. аб пастаноўцы п'есы М. Горкага «На дне» МХАТ'ам у Мінску) — 261
 Вялікі дзень (раман) — 33
 Вялікі паэт беларускага народа (арт. да 60-годдзя Якуба Коласа) — 262
 Вясковая ветэрынарыя (апав.) — 34
 Вясна (аповесць) — 35

G.

- Гаворка наччу ў дарозе (апав.) — 36
 Гаўляйтар і яго падлізікі (фельетон) — 198
 Гаўляйтарская «акадэмія» (фельетон) — 199
 Герой Совецкага Саюза Ціхон Піменавіч Бумажкоў (нарыс) — 181

- Гістарычная справядлівасць (арт.) — 229
 Голы франт і берлінскі чорт (фельетон) — 200
 Гора (апав.) — 37
 Гутарка наччу ў дарозе (апав.) — 36

Д.

- Даклад на 1-м з'ездзе пісьменнікаў БССР — 291
 Даклад на ўсебеларускім злёце літгурткоўцаў — 259
 Даікацтва каля вісельні (фельетон) — 201
 Дарагуся (апав.) — 39
 Дараахвеевы порткі (апав.) — 40
 Дванаццацігоднія жанчына (апав.) — 72
 Дзень (апав.) — 41
 Дзень добры, беларуская зямля (арт.) — 233
 Дзень добры, беларуская зямля (арт.) — 234
 Дзесяць год (арт.) — 235
 Дзякую богу, як шклянка (апав.) — 42
 Дубовая галава і сабачая натура (фельетон) — 202
 Думкі аб з'ездзе (арт. аб першым з'ездзе пісьменнікаў БССР) — 263
 Думкі і ѹмкненні народа (арт. да юбілею Янкі Купалы) — 264
 Думкі пра Паўлюка Труса (арт.) — 265
 Дух прагнасці (тэкст да карыкатуры) — 203
 Душа в штанах (апав.) — 43

Ж.

- Жалезны крык (апав.) — 44
 Жаночая праўда і мужчынская крыўда (апав.) — 45
 Жэня Палтаўская (нарыс) — 182

З.

- З драмы (урывак з п'есы) — 173
 З роднай глушы (нарыс) — 183
 За блізкіх і родных (нарыс аб дзеянасці пэртызана Івана Іванавіча Пракапенка) — 184
 Забіяцкі пык (апав.) — 46
 Забойства (апав.) — 47
 Заваёва свету (раман) — 48
 Замест паштовае скрынкі (арт., парады маладым пісьменнікам) — 266
 Заплацім пану і яго паслугачу (арт.) — 236
 Заўвага да перакладаў мастацкай літаратуры (арт.) — 267
 Заўвагі пра драматургію (арт.) — 268
 Заўтрашні дзень (апав.) — 49
 Захаду і ўходу (раман) — 50
 Захар Зынга (апав.) — 51; пад назв. «Старыя сляды» — 137
 Збіраць і выкарыстоўваць вопыт творчай работы (арт.) — 269
 Звягія (апав.) — 52
 Злачынца пакараны (апав.) — 53
 Знішчылі чатырох афіцэраў (апав.) — 54
 З'езд дэлегатак, сялянк і батрачак (арт.) — 237
 Зямельны надзел дурнога Бадзілюка (апав.) — 55
 Зямля (раман) — 56
 Зямля (апав.) — 57

I.

- І вада заліта крыўёю (апав.) — 58
 Ідзі, ідзі (раман) — 59
 Ірынка (драма ў 4-х дзеях) — 174

К.

- Как немец на свинье в вечный покой в'ехал (апав.) — 60
Канец крыавага ката (фельетон) — 204
Кат у белай манішцы (фельетон) — 205
Кось - кось пакуль у аглоблі (фельетон) — 206
Кружевное прикрытие (апав.) — 61
Крыавы апякун (фельетон) — 207
Культура мовы (арт.) — 270

Л.

- Лета (п'еса) — 175
Леў Даватар (нарыс) — 185
Леў Талстой (арт.) — 271
Лісіца ў іспалкоме (фельетон) — 208
Ліст у рэдакцыю — 272
Ліст Якуба Малькевіча (апав.) — 62
Літаратурныя творы прозай вясковых аўтараў (арт.) — 273
Люба Лук'янская (аповесць) — 63
Лявон Бушмар (аповесць) — 64

М.

- Мадэльшчык Пархвіенка (апав.) — 65
Маё дзела цялячае (апав.) — 66
Мае творчыя планы на 1940 год (арт.) — 274
Макаравых Волька (апав.) — 67
Максім Горкі (арт.) — 275
Максімка (апав.) — 68
Маладая герайня (апав.) — 69
Маладыя празаікі (арт.) — 276
Малатарня (апав.) — 70
Маленькая драма (апав.) 71
Маленькая жанчына (апав.) — 72
Малюнак (апав.) — 73
Матчына благаславенне (апав.) — 74
Матчына кроў (апав.) — 75
Мая Ірынка (арт.) — 277
Мельнікі (апав.) — 76
Местачкоўцы (урывак з рамана «Вечер і пыл») — 77
Мінск (нарыс) — 186
Міхал Макарэвіч (урывак з рамана «Вечер і пыл») — 78
Млечны шлях (раман) — 79
Мураваны скляпок (апав.) — 80
Мы ведаем, хто наш вораг (арт.) — 238
Мы должны фантазировать (арт.) — 278
Мяцеліца (урывак з апав. «Снегавыя дарогі») — 81
Мяшчане ў густой пары (апав.) — 82

Н.

- На беразе (апав.) — 83
На варце (апав.) — 84
На граніцы (апав.) — 85
На курортах (нарыс) — 187
На нашай зямлі хоча гаспадарыць нямецкі пан (заметка) — 209
На новыя высоты (арт.) — 279

- На пыльнай дарозе (апав.) — 87
 На скрыжаванні дарог. (2-я карціна з драмы «Аксеня Чадавецкая») — 176
 На tryбуне «просты чалавек» (арт.) — 239
 На што такая непісменнасць (арт.) — 280
 Навала (урывак з рамана «Вялікі дзень») — 88
 Народная нянавісць (арт.) — 240
 Настаў вялікі дзень (арт.) — 241
 Насцечка (аповесць) — 89
 Начлег у вёсцы Сінегах (апав.) — 90
 Наша вясна (заметка) — 210
 Наша мова дасягнула вялікага росквіту (арт.) — 281
 Не вер вушам сваім (фельетон) — 211
 Не хачу гэтак (апав.) — 91
 Небеларуская мова ў беларускай літаратуры (арт.) — 282
 Некалькі заўваг да вучобы пачынаючых пісьменнікаў (арт.) — 283
 Непокорная и непокорённая Белорусь (арт., перакл. з бел. мовы) — 242
 Непаразумение (апав.) — 92
 Неўзабаве вясна (апав.) — 93; пад назв. — «Нянавісць» — 100
 Не пі густога чаю (апав.) — 98
 Не пішы чорт ведае як (сцэна — сатыра) — 177
 «Новая земля» Я. Коласа (арт.) — 284
 Новагодняя ночь (апав.) — 94
 Новыя боты (урывак з рамана «Зямля») — 95
 Новыя людзі (апав.) — 96
 Ноч пры дарозе (апав.) — 97
 Німецкае барапнё над Случчынай (заметка) — 212
 Німецкая цаца шырокага спажывання (фельетон) — 213
 Німецкі паслугач выў, як сука (апав.) — 99
 Нянавісць (апав.) — 100; пад назв. «Неўзабаве вясна» — 93

О.

От автора. (Заўвагі да п'есы «Бацькаўшчына») — 285

П.

- Па дарозе (апав.) — 101
 Па слядах німецкага заваёўніцтва (арт.) — 243
 Па ўкраінскіх прасторах (нарыс) — 188
 Павысіць літаратурную тэхніку (арт.) — 286
 Паганыя косці (апав.) — 102
 Палкаводзец соцыялістычнай арміі (нарыс пра К. Е. Варашилава) — 189
 Палявыя людзі (апав.) — 103
 Папялішча (апав.) — 104
 Парфір Кіяцкі (апав.) — 105
 Пасля бою (урывак з рамана «Судны дзень») — 106
 Паўлікава помста (апав.) — 107
 Пачуцці (апав.) — 108
 Пазт народа (арт. да 25-годдзя з дня смерці Максіма Багдановіча) — 287
 Перад дарогай (урывак з ніскончанай аповесці) — 109
 Перад другім дзесяцігоддзем (арт.) — 244
 Перамога будзе за намі (арт.) — 245
 Песняру народнай радасці. (Прывітанне да 30-годдзя літ. дзейнасці Янкі Купалы) — 288
 Пісьменнікі адказваюць комсамольцам «Комунараўцам» (адказ Кузьмы Чорнага і інш. пісьменнікаў) — 289
 Пленум Союза Советских писателей Белоруссии (арт.) — 290
 Подвіг ціхага чалавека (арт.) — 246
 Пошукі будучыні (раман) — 110

- Пошукі роднай зямлі (першая частка рамана «Вялікі дзень») — 33
 Пра вучобу і творчасць пачынаючых (Даклад на 1-м з'ездзе пісьменнікаў БССР) — 291
 Пра планавасць працы (арт.) — 292
 Пра сваю п'есу «Бацькаўшчына» (арт.) — 293
 Пракляцце кату Гітлеру (арт.) — 247
 Прамова на Першым пашыраным пленуме аргкамітэта ССПБ — 294
 Прамова на Першым Усесаюзным з'ездзе ССП — 297
 Прамова на радыёмітынгу прадстаўнікоў беларускага народа — 228
 Прамова на сходзе беларускіх пісьменнікаў, прысвяченым абл меркаванню артыкула «Правды» аб фармалізме ў музыцы «Сумбур замест музыкі» — 308
 Прамова на III пленуме праўлення ССП СССР — 254
 Прасторны дом (апав.) — 111
 Працаўца над драматургічным словам (арт.) — 296
 Працу з кадрамі ў вытворчы план (арт.) — 295
 Пробуюць грушы шумець (апав.) — 112
 Простая людзі (раман) — 113
 Публіцыстычны нататкі (арт.) — 297
 Пытанне сённяшняга дня (арт.) — 248

P.

- Радасць жанчыны (апав.) — 114
 Раман Драгун (урывак з апав. «Буланы») — 115
 Рамонтная брыгада (апав.) — 116
 Раніца (урывак з апав. «Парфір Кіяцкі») — 117
 Расказы партызан Віцебшчыны (цикл апавяданняў) — 118
 Раскрыжаванне (раман, друкаваўся пад назв. «Ідзі, ідзі») — 59
 Расплата (апав.) — 120
 Родныя мясціны (апав.) — 121
 Рэальнасць, фантазія і вымысел (арт.) — 298
 Рэальная шматгранасць і філасофскае адзінства (арт.) — 299
 Рэдакцыйны госць (фельетон) — 214
 Рэцэнзія на кнігу: Васіль Стэфанік «Творы» — 300

C.

- Самахвалавіцкая ўзаемадапамога і самагонныя трубкі (фельетон) — 215
 Сентыментальны вальс (рэцензія на пастаноўку Другога Бел. дзярж. тэатра) — 301
 Свая хата (урывак з рамана «Судны дзень») — 122
 Свята працы і свету (апав.) — 123
 «Святая» папружка (апав.) — 124
 Сёмая скура (фельетон) — 216
 Семнаццаць год (апав.) — 125
 Сіла нашай літаратуры — ў інтэрнацыоналізме (арт.) — 302
 Сімпатычная дубіна (фельетон) — 217
 Сканцэнтраваць літаратурныя сілы (арт.) — 303
 Скіп'ёўскі лес (аповесць) — 126
 Сладенького захотели (апав.) — 127
 Слёзы (апав.) — 128; назв. «Флёркавы слёзы» — 155
 Слёзы і кроў (нарысы) — 189а
 Слуцкія сарэвты (арт.) — 304
 Смерць (апав.) — 129
 Снегавыя дарогі — (апав.) 130
 Спаканне (апав.) — 131
 Спаканне (апав.) — 132
 Спаканне (урывак з рамана «Трыццаць год») — 133
 Спаканне з васпаватым чалавекам (апав.) — 134; пад назв. «Васпаваты чалавек» — 19

- Спор об арийской крови (текст да карыкатуры) — 218
 Спустошанне (другая частка рамана «Вялікі дзень») — 33
 Старыя сляды (апав.) — 137; пад назв. «Захар Зынга» — 51
 Стварэнне тыпаў і вобразаў жыцця (арт.) — 305
 Судны дзень (раман) — 138
 Супроць звера (арт.) — 249
 Сустрэча (урывак з неапублікованай аповесці) — 139
 Сцены (апав.) — 140
 Сцяпанавы дзеци (апав.) — 141
 Сям'я Юрыя Гарэйкі (апав.) — 142
 Сястра (раман) — 143

Т.

- Таварыш Сіменюк (апав.) — 144
 Творчая ўдача тэатра (арт.) — 306
 Тонкая душа тоўстай гадзіны (фельетон) — 219
 Тоня (апав.) — 145
 Трагедыя майго настаўніка (апав.) — 146
 Трухлява кола (апав.) — 147
 Трэцяе пакаленне (раман) — 148
 Трыццаць год (раман) — 140

У.

- У вёсцы (апав.) — 150
 У імя будучыні (арт.) — 250
 У падвале (урывак з апав.) — 151
 У роднай глухы (нарыс) — 190
 У сям'і Калацкіх (апав.) — 152
 Ударнік Вінгель (апав.) — 153; пад назв. «Вінгель» — 25
 Усяму свой час (апав.) — 154

Ф.

- Фашыст Курц раве жаласна (фельетон) — 220
 Флёркавы слёзы (апав.) — 155; пад назв. «Слёзы» — 128
 Франтаваты камендант (апав.) — 156

Х.

- Хвоі гавораць (апав.) — 157

Ц.

- «Цудоўная дудка» ў тэатры юнага гледача (рэц.) — 307
 Цудоўная педагогіка (фельетон) — 221

Ч.

- Чистокровная вошь (апав.) — 158

Ш.

- Шарлатанскі зброд на службе ў нямецкіх акупантав (фельетон) — 222
 Шаўцоў Янка (урывак з апав.) — 159
 Шмат у нас абломаўшчыны, безадказнасці (Прамова на сходзе беларускіх пісьменнікаў, прысвечаным аблекаванню артыкула «Правды» аб фармалізме ў музыцы — «Сумбур замест музыкі») — 308
 Што пасееш — то і пажнеш (фельетон) — 223
 Щанюк з берлінскай сабакарні (фельетон) — 224

Ю.

Юзік (урывак з аповесці «Зямля») — 160
Юзік і Ягорка (апав.) — 161

Я.

Як дзядзька Тамаш напалохаў ваўкоў (апав.) — 162
Як мы пакінулі хутар — 163
Янка Купала (арт.) — 309
Ясная ноч (апав.) — 164
Ясны дзень краіны (арт.) — 251

**АЛФАВІТНЫ ЎКАЗАЦЕЛЬ МАСТАЦКІХ ТВОРАЎ К. ЧОРНАГА,
ПЕРАКЛАДЗЕНЫХ НА РУСКЮ і ЎКРАИНСКЮ МОВЫ.¹⁾**

А.

Аксенины следы («Аксеніны сляды») Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 2

Б.

Батько («Бацька») Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 4
Благословение матери. («Матчына благаславенне»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 74
Большое сердце («Вялікае сэрца»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 32
Буланий («Буланы»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 13
Бури («Буры»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 14
Бури («Буры»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 14

В.

В огне (урывак з рамана «Вялікі дзень») перакл. з беларус. на рус. мову — 33
В хате Леопольда Гушки (урывак з п'есы «Бацькаўшчына») Перакл. з беларус. на рус. мову — 170
Вбивство («Забойства»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 47
Велике сердце («Вялікае сэрца»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 32
Вересневі ночі («Вераснёвые ночи»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 20
Весняні дороги («Веснавыя дарогі»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 22

Д.

Дорогуся («Дарагуся»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 39

З.

Земля («Зямля»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 57.

¹⁾ Лічбы адсылаюць да нумара, пад якім у раздзеле «Спіс твораў Кузьмы Чорнага і іх публікаций» (стар. 32) зарэгістраваны твор.

Творы К. Чорнага, напісаныя аўтарам на рускай мове, уключаны ў указацель яго арыгінальных твораў.

И.

Иринка («Ірынка»). Драма ў 4-х дзеях, перакл. з беларус. на рус. мову — 174

К.

Как мы оставили хутор («Як мы пакінулі хутар»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 163

Кондрат Назаревский (урывак з рамана «Трэцяе пакаленне»). перакл. з беларус. на рус. мову — 148

Леон Бушмар («Лявон Бушмар»). Аповесць, перакл. з беларус. на рус. мову — 64

М.

Маленькая женщина («Маленькая жанчына»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 72

Материне благославення («Матчына благаславенне»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 74

Мірошники («Мельнікі»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 76

Н.

На пыльной дороге («На пыльнай дарозе»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 87

Начало жизни (первая частка рамана «Трэцяе пакаленне»). Перакл. з беларус. на рус. мову — 148

Не хочу так («Не хачу гэтак»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 91

Ненависть («Нянявісць»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 100

Ненависть («Нянявісць») Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 100

Ночівля в селі Сінегах («Начлег у вёсцы Сінегах»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 90.

Ночлег в деревне Синеги («Начлег у вёсцы Сінегах»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 90

О.

Оксанины следы («Аксаніны сляды»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 2

Осіння пригода («Выпадак увосень»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 29

Осінь («Восень»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 27.

Отец («Бацька»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 4

П.

Пачаток життя (первая частка рамана «Трэцяе пакаленне»). Перакл. з беларус. на ўкр. мову — 148

Пепелище («Папялішча»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 104

По дороге («На дарозе»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 101

По дорозі («На дарозе»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 101

Путь Вингеля («Ударнік Вінгель», пазней «Вінгель»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 25, 153

Р.

Ремонтна бригада. («Рамонтная брыгада»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 116

- Ремонтная бригада («Рамонтная брыгада»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 116
Родина («Бацькаўшчына»). Раман, перакл. з беларус. на рус. мову — 5
Родина («Бацькаўшчына»). Драма ў 3-х актах, перакл. з беларус. на рус. мову — 107

С.

- Семнадцать лет («Семнаццаць год»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 125
Семья Юрия Горейки («Сям'я юрыя Гарэйкі»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 142
Серебро жизни («Срэбра жыцця»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 136.
Смерть («Смерць»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 129.
Смерть («Смерць»). Алав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 129.
Сосны говорят («Хвой гавораць»). Апав., перакл. з беларус. на рус. мову — 157.
Сосны гомонять («Хвой гавораць»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 157
Стены («Сцены»). Апав., перакл. з беларус. на рус. могу — 140.

Т.

- Трагедія моего вчителя («Трагедыя майго настаўніка»). Апав., перакл. з беларус. на ўкр. мову — 146
Третье поколение («Трэцяе пакаленне»). Раман, перакл. з беларус. на рус. мову — 148.

Я.

- Як ми покинули хутар («Як мы пакінулі хутар»). Апав., перакл. з бел. рус. на ўкр. мову — 163.
-

ІМЯННЫ ЎКАЗАЦЕЛЬ.¹⁾

- Багдановіч М. — 286
Бумажкоў Ц. П. — 181
Варашылаў К. Е. — 189
Вітка В. — 252
Горкі М. — 261, 275
Даватар Л. — 185
Кедрык В. С. — 178
Колас Я. — 258, 262
Купала Я. — 264, 288, 308
Луковіна — Грыбкова А. — 179
Палтаўская Е. — 182
Пракапенка І. І. — 184
Самуйлёнак Э. — 253
Стэфанік В. — 297
Талстой Л. — 271
Трус П. — 265.
-

¹⁾ Паказвае прозвішча асоб, якім прысвечаны асобныя нарысы і артыкулы К. Чорнага.

1. СПІС ПСЕЎДАНІМАЎ

Н. К. РАМАНОЎСКАГА (КУЗЬМЫ ЧОРНАГА)

- КУЗЬМА ЧОРНЫ.** (1923 — 1944 гг.)
МАКСІМ АЛЕШНІК. (1926, у часоп. «Чырвоны сейбіт»)
М. Р-КІ. (1927, газ. «Беларуская вёска»)
М. Р. (1928, часоп. «Чырвоны сейбіт»)
ІГНАТ БУЛАВА З-ПАД ТУРАВА. (1941 — 1942 гг., газета-плакат
«Раздавім фашисцкую гадзіну»)
М. СІДАРЭЎСКІ. (1942, газ. «Совецкая Беларусь»)
РАМАН ТАЛАПІЛА. (1942, газ. «Совецкая Беларусь»)
АРЦЁМ ЧАМЯРЫЦА. (1942, газета-плакат «Раздавім фашисцкую
гадзіну»)
СЫМОН ЧАРПАКЕВІЧ. (1943 — 1944, газета-плакат «Раздавім фашисц-
кую гадзіну»)

2. ПАРТРЭТЫ К. ЧОРНАГА.

1931 г.

На 4-й Усебеларускай мастацкай выстаўцы экспаніраваўся партрэт
Кузьмы Чорнага, выкананы чарніламі скульптаром А. Бразерам¹⁾.

1932

Скульптар З. Азгур заканчвае бюст Кузьмы Чорнага²⁾.

1935

На выстаўцы беларускага мастацтва ў Маскве экспаніраваліся
партрэты Кузьмы Чорнага. (Партрэт маслам выканан мастаком Ахрэм-
чыкам, рэсунак алоўкам — В. В. Волкавым.)³⁾

¹⁾ Гл. кн.: «Чацвёртая Усебеларуская мастацкая выстаўка (Каталог). Малярства,
скульптура, графіка, масавае самадзейнае мастацтва, тэатр». Мінск, Бел. Акад.
наук. 1931.

²⁾ Фота з работы З. Азгура змешчана ў часопісе «Чырвоная Беларусь», 1932,
№ 23 — 24, стар. 12.

³⁾ Гл. кн.: «Каталог выставки белорусского искусства» М., Всекохудожник,
1935.

ЗМЕСТ

Прадмова	3
I. Даты жыцця і творчасці Кузьмы Чорнага	5
II. Кнігі Кузьмы Чорнага (анаіраваны спіс)	21
III. Творы Кузьмы Чорнага ў перакладзе на рускую мову	31
IV. Спіс твораў Кузьмы Чорнага і іх публікацый	32
1) Проза	—
2) Драматургія	53
3) Нарысы	55
4) Фельетоны і заметкі ў газетах	56
5) Публіцыстычныя артыкулы і выступленні К. Чорнага	59
6) Артыкулы па пытаннях літаратуры і мастацтва	61
V. Літаратура аб жыцці і творчасці К. Чорнага	66
1) Аўтабіографічныя матэрыялы. Выказванні К. Чорнага аб сваіх творах	—
2) Крытычныя артыкулы аб творчасці К. Чорнага	67
Алфавітны ўказацель твораў К. Чорнага, амісаных у даведніку	70
Алфавітны ўказацель мастацкіх твораў К. Чорнага, перакладзеных на рускую і украінскую мовы	78
Імянны ўказацель	81
<i>Дадаткі</i>	
1. Спіс псеўданімаў Н. К. Раманоўскага (К. Чорнага)	82
2. Партрэты Кузьмы Чорнага	82

На белорусском языке

Кузьма ЧорныЙ
1900—1944

Бібліографіческий справочник

Государственное
учебно-педагогическое издательство БССР
Минск 1954

Рэдактар А. Васілеўскі
Тэхрэдактар П. Сцержанаў
Карэктар Я. Плесанава

АТ 09304. Падпісана ў набор 31/VIII-1954 г. Падпісана да друку 17/XI-1954 г.
Тыраж 2 000 экз. Папера 60 × 92/16. Пап. арк. 2,625. Друк. арк. 5,25.
Вуч.-выд. арк. 5,5. Цана 2 руб. 20 кап. Зак. 620.

Друкарня імя Сталіна, Мінск, праспект імя Сталіна, 105.

Цена 2 руб. 20 коп.

8000000 1446 105

Бел. гшзел
1994 г.